

Hæstaréttardómar 1936 - Registur

Útgáfa 3.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af dómasafni Hæstaréttar. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af dómum Hæstaréttar án endurgjalds. Hæstiréttur Íslands stendur ekki fyrir útgáfu þessa skjals né komið að henni með öðrum hætti en lýst er hér að neðan.

Sérstakar þakkir fær Bókasafn Hafnarfjarðar fyrir að gefa flest bindanna til skönnunar og Óli Gneisti Sóleyjarson fyrir sín framlög til verkefnisins. Fjárhagslegir styrktaraðilar fá einnig þakkir fyrir fjárframlög sín.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta dómar ekki verndar höfundalaga. Skrifstofa Hæstaréttar hefur tjáð höfundi skjalsins að Hæstiréttur hyggst ekki gera neinar athugasemdir vegna birtingar þessara rafrænu eintakanna í heilu lagi, en hefur hins vegar ekki útilokað að annað efni en dómar gæti notið verndar höfundalaga. Ef ætlunin er að nýta aðra hluta skjalsins en dómana sjálfa er mælt með því að viðkomandi hafi samband við Hæstarétt eftir því sem við á.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Í útg. 3.1 var textinn gerður beinni og OCR endurunnið.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

HÆSTARÉTTARDÓMAR

ÚTGEFANDI
HÆSTIRÉTTUR

VII. BINDI

1936

REYKJAVÍK
RÍKISPRENTSMÍÐJAN GUTENBERG
MCMXXXVIII

Registur

við dómana 1936, ásamt skrá um lög o. fl.,
sem vitnað er til í þessu bindi dómanna.

I. Nafnaskrá.

A. Einkamál.

	Bls.
Ágúst Guðjónsson	30
Albert Guðmundsson	54
Alpýðusamband Íslands	504, 520
Arinbjörn Þorkelsson	95
Árni Bergsson	479
Árni Böðvarsson	6
Axel Sveinsson	227
Bachmann, Ernst F.	519
Bárður Jónsson	504
Bátaábyrgðarfélag Vestmannaeyja	325
Benedikt Hjartarson	368
Benedikt Jónsson	500
Berndsen, Sigurður	370, 519
Bjarni Einarsson	236
Bjarni Eiríksson	504
Björgvin Bjarnason	39, 227
Blönduóshreppur	204
Briem, Helgi P.	15
Brigitte Sturm, skip	174
Búnaðarbanki Íslands f. h. viðlagasjóðs	268, 532
Claessen, Eggert	108
Dalberg, Jóhann S.	519
Eðvald Valdórsson	30
Efnagerð Reykjavíkur h/f	248
Egill Jónasson	227

	Bls.
Einar Bjarnason	236
Einar Dagbjartsson	160
Einar Einarsson	519
Ernir, samvinnufélag	467
Espholin, Ingólfur G. S.	450
Eyjólfur Runólfsson	243
Eyþór Hallsson	215
Fannberg, Bjarni	504
Fiskimjöl h/f	25
Fjeldsted, Lárus	521
Fremri-Torfustaðahreppur	145
Garðar Jónsson	30
Garðar Þorsteinsson	54
Geðveikrahælið á Kleppi	145
Geir Jón Helgason	467
Geir Pálsson	343
Gerðahreppur	227
Gíslason, Inga Pétursdóttir	370
Gísli Vilhjálmsson	459
Gróa Lárusdóttir	521
Guðbjartur Björnsson	236
Guðmundur Kr. Bárðarson	274
Guðmundur Björnsson	268, 532
Guðmundur Gamalielsson	226
Guðmundur Jóhannsson	6
Guðmundur Þórðarson	97
Guðmundur Þorvaldsson	317
Guðrún Jóhannesdóttir	236
Gunnar E. Benediktsson	369, 431
Gunnar Gunnarsson, dánarbú	294, 438
Gunnarsson & Fannberg	520
Gyða Eggertsdóttir	55
Hafnarfjarðarkaupstaður	345
Hafnarsjóður Siglufjarðar	388
Hallbjörns, Páll	437, 441
Halldór J. Jónsson	219
Hallfriður Stefanía Axelsdóttir	277
Hallgrímur Bóasson	30
Hannes Jónsson, dánarbú	226
Héðinn, vélsmiðja	151
Helga Jóhannsdóttir	1

Nafnaskrá.

V

Bls.

Helga Sigurgeirsdóttir	343
Helgi Ingvarsson	58
Helgi Jónsson	160
Hrefna Sigurgeirsdóttir 53, 133, 294, 343, 369, 370, 438,	599
Húsavíkurhreppur	293
Höfrungur h/f	18
Högni Gunnarsson	430
Jakob Jónasson	290
Jóhann Árnason	108
Jóhannes Pálsson	1
Jón Arinbjarnarson	53, 343
Jón Edvaldsson	236
Jón Guðmundsson	348
Jón Helgason	97
Jón Jónsson	476
Jón Magnússon	369
Jón Þór Sigtryggsson	142
Jón Þorbergsson	450
Jónína H. Jónsdóttir	280
Jónína Þórðardóttir	95
Jósef Eggertsson	215
Jökuldalshreppur	290
Kári Baldvinsson	236
Kaupfélag Héraðsbúa	314
Kaupfélag Þingeyinga	293
Kitti, skip, skipstjóri	88
Kjartan Kristjánsson	142
Kjartan Sveinsson	552
Knudsen, Ósvaldur	209
Kolasalan s/f	53
Kolbeins, Eyjólfur	511
Kristján Guðmundsson	521
Kristján Kristjánsson	504
Landsbanki Íslands	58, 67, 160, 317
Levi, Margrét	306
Levi, R. P.	306
Loftur Þorsteinsson	151
Magnús Guðmundsson	479
Maria Jóhannesdóttir	236
Matthías Hallgrímsson	430
Mjólkurfélag Reykjavíkur	160

	Bls.
Nathan & Olsen	223
Neskaupstaður	46
Niðurjöfnunarnefnd Reykjavíkur	285
Ólafur Ágústsson	1
Ólafur R. Björnsson	133
Ólafur Gíslason & Co.	39
Ólafur G. H. Þorkelsson	243
Óli S. Jónsson	431
Óskar Antonsson	236
Óskar Finnsson	314
Papey, skip, eigendur o. fl.	174
Pétur Guðfinnsson	280
Pétur Þ. J. Gunnarsson	54
Pétursey, skip, eigendur o. fl.	112
Pöntunarfélag Fróðárhrepps	223
Rafveita Austur-Húnavatnssýslu	368
Ragnars, Ólafur	112
Ragnheiður Bjarnadóttir	511
Rán h/f	18
Reykðal, Jóhannes	227
Reykjavíkur kaupstaður	15, 285, 301, 476
Ríkissjóður Íslands	54, 55, 88, 484, 552
Runólfur Pétursson	378
Ræktunarsjóður Íslands	160
Salomonsen, Poul	459
Samvinnufélag Ísfirðinga	81
Shell á Íslandi h/f	25, 204
Sigfús Sveinsson, dánarbú	46
Siglufjarðar kaupstaður	81, 88
Sigurður A. Guðmundsson	431
Sigurður Jóhannesson, þrotabú	236
Sigurgeir Albertsson	370
Sigurjón Jónasson	227
Sigurpáll Sigurðsson	479
Sildareinkasala Íslands, skilanevnd	339
Skipasmiðastöð Reykjavíkur	6
Sleipnir h/f, þrotabú	67
Société Havraise de Pêche	484
Sparisjóður Mjólkurfélags Reykjavíkur	368
Stefán Jónsson	219
Steindór Einarsson	345

Nafnaskrá.

VII

	Bls.
Steingrímur Baldvinsson	479
Steingrímur Guðmundsson	236
Sturla Jónsson	160, 343, 599
Sundberg, G. E.	388
Svanur h/f	248
Sveinbjörn Kristjánsson	437, 441
Sveinbjörn Oddsson	160
Sveinn Egilsson	369
Sæbjörn Vigfússon	30
Sænsk-íslenzka frystihúsið h/f	18
Tálknafjarðarhreppur	274
Thorarensen, Stefán	285, 431
Thorlacius, Magnús	209
Tíminn, vikublað	368, 500
Urd, skip, eigendur	388
Útibú Landsbanka Íslands á Eskifirði	30, 142
Útibú Landsbanka Íslands á Ísafirði	339
Útibú Útvegsbanka Íslands í Vestmannaeyjum	325
Útvegsbanki Íslands	18, 112
Vestmannaeyja kaupstaður	600
Vilhjálmur Oddsson	378
Þorbergur Sveinsson	219
Þórður Bjarnason f. h. barna sinna	511
Þórður Jónsson	160, 301
Þorleifur Jónsson	369
Þorleifur Rögnvaldsson	479
Þorsteinn Sigurðsson	348
Þorsteinn Þorsteinsson	479
Þorvaldur Guðjónsson	600
Þorvaldur Sigurðsson	479
Ölver, skip, eigendur	504
Ölver Karlsson	277

B. Opinber mál.

Andersen, Willum Jörgen	116
Ari Magnús Sigurberg Bergþórsson	401
Ásgeir Ásmundsson	383
Ásta Júlíusdóttir	233
Berg Valdimar Andrússon	401
Brynjólfur Þorgrímur Hallgrímsson	568
Böðvar Jónsson	568

	Bls.
Cooke, Albert Edward	62
Einar Pálmi Einarsson 22,	92
Finnbogi Finnbogason	116
Finnbogi Pétursson	79
Fletcher, Alfred Cozier	130
Friðjón Steinsson	321
Friðrik Þórðarson	105
Gísli Stefánsson	568
Grimur Norðqvist Magnússon	356
Guðjón Þorkelsson	568
Guðmundur Eyjólfur Jóelsson	568
Guðmundur Jónsson	568
Guðmundur Stefánsson	568
Guðmundur Þorsteinsson	397
Helgi Guðmundsson	560
Hinrik Sigurður Jóhannesson	401
Ingólfur Matthíasson	373
Ísleif Elisabet Hallgrímsdóttir	568
Jakobsen, Viktor	556
Jansen, Heinrich	228
Jens Árnason	155
Jón Harry Bjarnason	529
Jón Guðfinnsson	254
Jón Ragnar Jónasson	431
Jón Hall Magnússon	356
Jón Sigurðsson	568
Jón Ingimundarson Stefánsson	568
Jónas Sigurðsson	568
Karl Óskar Guðmundsson	568
Kreutzfeldt, Carl	526
Kristinn Steinar Jónsson	55
Kristinn Magnússon	568
Kristján Ebenezer Kristjánsson	254
Kristján Sigurður Sigurjónsson	568
Kærnedst, Óli Ólason	399
Little, Edward	495
Magnús Jónsson	356
Magnús Norðfjörð Magnússon 376,	521
Matthildur Sigurðardóttir	356
Ólafur Hjálmar Bjarnason	401
Olgeir Sigurvinsson	84

Nafnaskrá.

IX

	Bls.
Óskar Lárusson	371
Otto Wathne Björnsson	538
Otto Hannesson	135
Rannver Björgvin Bjarnason	401
Sigurður Einarsson	538
Sigurður Pétur Oddsson	568
Sigurgeir Sigurðsson	260
Sigurjón Ingvarsson	401
Sigurjón Sigfússon	564
Sigurjón Valdason	568
Simon Guðmundsson	420
Stefán Halldór Bergþórsson	401
Stefán Marino Stefánsson	79
Sveinn Magnússon	401
Thors, Lorentz	460
Tómas Jónsson	164
Vilhelm Jakobsson	401
Þórarinn Anton Jóhann Guðmundsson	568
Þórður Guðmundsson	534
Þorgeir Pálsson	516
Þorkell Þórðarson	568
Þorvaldur Jónasson	545

II. Skrá

um lög, reglugerðir, samþykktir o. fl., sem vitnað er í
í VII. bindi Hæstaréttardóma.

- 1281 Jónsbók: Kaupabálkur 22. kap., 41, 45.
- 1687 15. apríl. Norsku Lög Kristjáns V.:
1—4—32, 20, 31, 60, 95, 115, 216, 274, 278, 315, 316,
343, 348, 378, 441, 533.
- 1755 3. jan. Konungsbréf um höfðun skuldamála, 32.
- 1796 3. júní. Tilskipun um tilhlýðilega og greiða dómgæzlu.
2. gr., 20, 31, 60, 95, 115, 216, 274, 278, 315, 316, 343, 348,
378, 441, 533.
35. gr., 264.
- 1832 15. ágúst. Tilskipun viðvikjandi réttargangsmáttanum
við undirréttina á Íslandi í öðrum málum en þeim, sem
viðvikja illvirkja- og opinberum pólitisökum.
8. gr., 20, 60, 115, 316, 348.
- 1847 18. febr. Tilskipun um fjárforráð ómyndugra á Íslandi.
10. gr., 160, 162, 163.
- 1869 25. júní. Tilskipun handa Íslandi um skipamælingar.
1. gr., 239.
- 25. júní. Almenn hegningarlög handa Íslandi.
12. kap., 409, 530, 539, 573.
13. kap., 108, 402, 403, 409, 414.
17. kap., 118, 256, 260, 536, 558, 559.
18. kap., 409, 414.
23. kap., 167, 359.
25. kap., 167, 359.
26. kap., 324, 420, 422.
27. kap., 105, 108, 324, 462, 465.
38. gr., 358, 557.
41. gr., 405.
48. gr., 358, 365, 366, 372, 596, 597, 598.
53. gr., 596.

- 55. gr., 405, 433.
- 56. gr., 365, 367.
- 57. gr., 366, 367.
- 58. gr., 497.
- 62. gr., 497.
- 63. gr., 325, 366, 367, 406, 407, 415, 416, 417, 418, 419,
544, 566, 567.
- 71. gr., 357.
- 99. gr., 529, 531, 539, 544.
- 101. gr., 401, 406, 407, 415, 416, 417, 418, 419, 529, 539,
544, 570, 596, 597, 598.
- 102. gr., 529, 570, 571, 597.
- 103. gr., 406, 415, 416, 417, 418, 419.
- 104. gr., 405.
- 109. gr., 570, 596, 597, 598.
- 134. gr., 105.
- 135. gr., 105.
- 144. gr., 106.
- 145. gr., 106.
- 183. gr., 385.
- 200. gr., 122, 254, 259, 534, 535, 557.
- 201. gr., 117, 122, 126, 129.
- 205. gr., 401, 406, 407, 415, 416, 417, 418.
- 230. gr., 324, 433, 536, 551.
- 231. gr., 358, 365, 366, 551.
- 240. gr., 365, 367.
- 249. gr., 173.
- 250. gr., 166, 173, 365, 366, 367.
- 255. gr., 325, 423.
- 256. gr., 423.
- 259. gr., 322.
- 262. gr., 423.
- 270. gr., 323, 325.
- 272. gr., 173.
- 273. gr., 173, 323.
- 276. gr., 323, 325.
- 279. gr., 460, 461, 465, 466.
- 1885 nr. 29 16. des. Lög um lögtak og fjárnám án undanfar-
ins dóms eða sáttar.
- 11. gr., 555.
- 13. gr., 555.

XII Skrá um lög, reglugerðir, samþykktir o. fl.

15. gr., 96, 134.
- 1887 nr. 18 4. nóv. Lög um veð.
1. gr., 44.
7. gr., 238, 241.
- nr. 19 4. nóv. Lög um aðför.
33. gr., 458.
- 1893 nr. 28 26. okt. Lög um skaðabætur fyrir gæzluvarðhald að ósekju o. fl., 487, 492.
- 1895 nr. 31 13. des. Lög um skrásetning skipa.
2. gr., 239.
- 1901 nr. 20 13. sept. Lög fyrir Ísland um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar í Norðursjónum, 239.
- 1902 nr. 17 8. júlí. Lög fyrir Ísland um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland, 239.
- 1903 nr. 43 13. nóv. Lög um vörumerki, 252.
3. gr., 250.
5. gr., 250.
11. gr., 250.
- 1905 nr. 12 20. okt. Lög um ritsíma, talsíma o. fl.
15. gr., 374.
- nr. 59 10. nóv. Lög um varnarþing í skuldamálum, 10, 225, 316, 503.
1. gr., 150.
- 1907 nr. 20 16. nóv. Lög um veð í skipum, 239, 240.
1. gr., 239.
7. gr., 239.
- nr. 39 16. nóv. Lög um skilorðsbundna hegningardóma og hegningu barna og unglínga, 116, 129, 130, 356, 359, 366, 367, 402, 407, 408, 417, 418, 419, 461, 462, 569, 571, 572, 599.
1. gr., 358.
- 1911 nr. 32 11. júlí. Lög um úrskurðarvald sáttanefnda.
12. gr., 144.
- 1913 nr. 44 10. nóv. Lög um forðagæzlu.
11. gr., 173.
12. gr., 173.
- 1914 nr. 56 30. nóv. Siglingalög.
12. kap., 256, 260.
5. gr., 239.
31. gr., 258.

- 53. gr., 22.
- 225. gr., 188.
- 236. gr., 22, 37, 114.
- 251. gr., 38.
- 260. gr., 254, 255.
- 261. gr., 259.
- 281. gr., 239.
- 1917 nr. 61 14. nóv. Lög um framkvæmd eignarnáms.
 - 9. gr., 392.
- nr. 63 14. nóv. Lög um stefnubirtingar.
 - 9. gr., 315.
 - 10. gr., 297.
- nr. 64 14. nóv. Lög um laun hreppstjóra og aukatekj-
ur m. m. 395, 396.
 - 6. gr., 392.
- nr. 82 14. nóv. Lög um rekstur loftskýastöðva á Ís-
landi.
 - 5. gr., 374.
- 1920 nr. 5 18. maí. Lög um bann gegn botnvörpuveiðum,
131, 228, 498, 517.
 - 1. gr., 64, 67, 229, 233, 489.
 - 2. gr., 132, 497, 500.
 - 3. gr., 67, 229, 233, 498, 500.
 - 4. gr., 375, 516, 518.
 - 5. gr., 65, 67.
- nr. 9 18. maí. Stjórnarskrá konungsríkisins Íslands,
sbr. stjórnskipunarlög nr. 22 24. marz 1934.
 - 55. gr., 148.
- 1921 nr. 36 27. júní. Lög um samvinnufélög, 224.
 - 3. gr., 83.
 - 9. gr., 224, 226.
 - 38. gr., 83.
- nr. 57 27. júní. Lög um afstöðu foreldra til skilgetinna
barna.
 - 14. gr., 309.
 - 15. gr., 309.
- nr. 77 27. júní. Lög um hlutafélög.
 - 10. gr., 226.
- 1922 nr. 40 19. júní. Lög um atvinnu við siglingar, 256, 259,
260.
 - 2. gr., 259.

XIV Skrá um lög, reglugerðir, samþykktir o. fl.

25. gr., 259.
- 1923 nr. 20 20. júní. Lög um réttindi og skyldur hjóna.
9. gr., 309.
- 1924 nr. 4 11. apríl. Lög um að miða við gullkrónur sektir
fyrir landhelgisbrot, 498.
1. gr., 67, 229, 233.
- nr. 13 4. júní. Lög um mælitæki og vogaráhöld, 462,
464, 465.
- nr. 19 4. júní. Lög um nauðasamninga.
IV. kafli, 318.
- nr. 50 4. júní. Lög um atvinnu við vélgæzlu á íslensk-
um mótorskipum, 256, 260.
2. gr., 259.
3. gr., 255, 259.
6. gr., 255.
10. gr., 259.
- nr. 55 14. okt. Bráðabirgðalög um breytingu á lögum
nr. 19 4. júní 1924, um nauðasamninga, 321.
- 1925 nr. 1 13. marz. Tilskipun um mælitæki og vogaráhöld
463, 464, 465.
- 1926 nr. 36 15. júní. Lög um viðauka við lög nr. 5 frá 18.
maí 1920, um bann gegn botnvörpuveiðum.
1. gr., 132.
- nr. 46 15. júní. Lög um útsvör, 53, 288.
4. gr., 288.
6. gr., 17, 83.
8. gr., 17, 206, 208, 275, 276, 292, 293, 347, 478.
- 1927 nr. 43 31. maí. Fátækralög.
57. gr., 149.
65. gr., 147, 149.
- 1928 nr. 23 7. maí. Lög um nauðungaruppböð á fasteign-
um og skipum.
1. gr., 143.
- nr. 30 7. maí. Lög um þinglýsing skjala og aflýsing.
4. gr., 239, 240, 242.
8. gr., 238.
11. gr., 240.
16. gr., 238, 240.
- nr. 41 31. marz. Lögreglusamþykkt fyrir Vestmanna-
eyjar, 138, 573.
1. gr., 570, 596, 597, 598.

49. gr., 141.
- 1928 nr. 51 7. maí. Lög um nokkrar breytingar til bráðabirgða á hegningarlöggjöfnni og viðauka við hana, 167, 359.
6. gr., 372, 530, 564.
7. gr., 358, 365, 366.
8. gr., 372, 564, 566, 567.
10. gr., 24, 92, 94.
- nr. 64 7. maí. Áfengislög, 384.
32. gr., 386.
36. gr., 386.
- 1929 nr. 25 14. júní. Lög um gjaldþrotaskipti, 422.
1. gr., 430.
7. gr., 422.
19. gr., 70, 75, 76, 77.
- nr. 31 14. júní. Lög um Búnaðarbanka Íslands.
3. gr., 269.
13. gr., 269.
18. gr., 269.
41. gr., 269.
44. gr., 269.
- nr. 44 14. júní. Lög um breyting á lögum nr. 8, 15. apríl 1928, um einkasölu á síld.
3. gr., 339, 340 341, 342.
- + nr. 58 14. júní. Um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra, 335.
5. gr., 240.
- 1930 nr. 2 7. jan. Lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík, 24, 93, 372, 398.
7. gr., 23, 24, 94, 372.
9. gr., 23, 24, 94.
30. gr., 397, 399.
- 78 gr., 372.
96. gr., 23, 24, 94, 372, 399.
- nr. 37 19. maí. Lög um skráning skipa, 242.
4. gr., 240, 242.
- nr. 41 19. maí. Sjómannalög, 35.
13. gr., 216, 218.
28. gr., 475.
- nr. 53 19. maí. Lög um lögskráning sjómanna, 35.
- nr. 64 19. maí. Áfengislög.
13. gr., 94.

XVI Skrá um lög, reglugerðir, samþykktir o. fl.

16. gr., 403, 406, 415.
36. gr., 403, 406, 415.
- 1930 nr. 103 28. okt. Lögreglusamþykkt fyrir Neskaupstað i Norðfirði, 402, 409.
15. gr., 405, 414.
65. gr., 406, 407, 415, 416, 417, 418, 419.
83. gr., 405, 406, 407, 415, 416, 417, 418, 419.
- 1931 nr. 11 6. júlí. Lög um skatt af húseignum i Neskaupstað, 47, 52.
1. gr., 50.
3. gr., 47, 48, 49, 52.
- nr. 58 8. sept. Lög um einkasölu ríkisins á tóbaki, 528.
1. gr., 526.
15. gr., 526, 528.
- nr. 59 8. sept. Lög um breyting á lögum nr. 46, 15. júní 1926, um útsvör, 51.
- nr. 61 10. júlí. Reglur um greiðslu bóta fyrir eignir islenzkra skipverja, þær sem farizt hafa við sjóslýs, 188.
- nr. 70 8. sept. Lög um notkun bifreiða, 57, 80, 138, 156, 398, 525, 536, 558.
4. gr., 551.
5. gr., 55, 58, 80, 159, 399, 524, 525, 551, 557, 560, 561, 562, 563.
6. gr., 141, 534, 535.
7. gr., 534, 535.
14. gr., 56, 58, 159, 261, 524, 525, 534, 535, 561, 563.
15. gr., 2, 3, 5, 244, 261.
16. gr., 2, 5.
- 1933 nr. 78 19. júní. Lög um Kreppulánasjóð.
20. gr., 476.
- nr. 84 19. júní. Lög um varnir gegn óréttmætum verzlunarháttum.
9. gr., 250.
- 1934 nr. 32 19. marz. Viðauki við lögreglusamþykkt fyrir Neskaupstað, 414.
- 1935 nr. 33 9. jan. Áfengislög, 24, 57, 80, 93, 156, 372, 385, 398, 433, 525, 549.
2. gr., 526, 528.
13. gr., 234, 235, 236.
15. gr., 234, 235, 236, 384, 387, 437, 524, 551.

- 17. gr., 377, 561.
- 18. gr., 23, 24, 94, 372, 406.
- 21. gr., 55, 58, 80, 159, 377, 399, 524, 525, 561.
- 27. gr., 526, 528.
- 33. gr. 234, 384, 387, 437, 551.
- 38. gr., 23, 24, 94, 372, 406.
- 39. gr., 56, 58, 80, 399, 525, 561.
- 1935 nr. 62 28. jan. Lög um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum.
 - 1. gr., 84, 86.
 - 8. gr., 84.
- nr. 91 3. maí. Lög um breyting á ýmsum lagaákvæðum, er varða fasteignaveðslán landbúnaðarins.
 - 5. gr., 269.
- nr. 93 3. maí. Lög um eftirlit með skipum.
 - 5. gr., 240.
- nr. 105 3. maí. Lög um Ræktunarsjóð Íslands.
 - 2. gr., 269.
 - 7. gr., 269.
- nr. 112 18. maí. Lög um hæstarétt.
 - 36. gr., 469.
 - 38. gr., 6, 31, 95, 174, 216, 274, 278, 307, 315, 343, 378, 441, 533.

III. Efnisskrá.

A. Atriðisorð efnisskrár.

- Ábyrgð.
Aðför. Sbr. fjárnám, lögtak.
Aðgerðaleysisverkanir. Sjá réttarfar, viðskiptatilkynningar.
Aðild. Sbr. áfrýjun.
Áfengislagabrot. Sbr. bifreiðar, ítrekun, líkur, mat og skoðun, refsingar, sönnun, vitni.
Áfrýjun. Sbr. aðild, mála-samsteypa.
Áfrýjunarleyfi.
Aldur.
Almenn lögreglumál. Sjá opinber mál.
Alþjóðalög.
Analogia. Sjá lög.
Árekstur skipa.
Ásetningur. Sjá botnvörpu-veiðabrot, saknæmi.
Aukatekjulög.
Áverki. Sjá líkamsáverkar.

Bankar.
Barnsfaðernismál.
Betrunarhúsvinna. Sjá refsingar.
Bifreiðar. Bifreiðalöggjöf.
Björgun.

Blóðrannsókn. Sjá mat og skoðun.
Botnvörpuveiðabrot. Sbr. ítrekun, mat og skoðun, sönnun.
Brigð. Sjá heimt.

Dagsektir.
Dánarbætur.
Dómar. Sbr. dómarar, frávisun, heimvísun, ómerking.
Dómarar. Sbr. dómstólar, málskostnaður, opinber mál.
Dómstólar.

Eftirgrennslan brota. Sbr. húsleit, mat og skoðun, vitni.
Eiður.
Eignarréttur.
Eignaupptaka. Sjá refsingar.
Einkasölur.
Embættismenn og sýslunar. Sbr. dómarar, málflutningsmenn, mat og skoðun.
Embættistakmörk yfirvalda.
Embættisvottorð. Sbr. mat og skoðun.

Endurgreiðsla.	Hafning máls.
Endurheimt hlutar. Sjá heimt.	Haldsréttur.
	Heimilisfang.
	Heimt.
Fals. Sbr. skjalafals.	Heimvísun.
Fangelsi. Sjá refsingar.	Hilming.
Fasteignagjald. Sjá skattar og gjöld.	Hirðuleysi.
Fasteignamat.	Hjónaband.
Fátækrastrykur. Sjá sveitarstjórn.	Hlutdeild.
Félög, félagsskapur. Sbr. firmu, samvinnufélög.	Húsleit.
Firmu.	Iðgjöld. Sjá skaðabætur.
Fiskveiðalög. Sjá botnvörpuveiðabrot.	Innheimtulaun.
Fjárnám.	Ítrekun.
Fógetagerðir. Sbr. fjárnám, kyrrsetning, lögtak.	Játning og skýrslur aðilja.
Foreldrar og börn.	Kaup og sala.
Framfærslulög. Sjá sveitarstjórn.	Kyrrsetning.
Framsal leiguréttinda. Sjá grunnleiga.	Landhelgi. Sjá botnvörpuveiðabrot.
Frávisun. Sbr. heimvísun, ómerking.	Landskipti.
Frestir.	Leiðbeiningarskylda héraðsdómara.
Fyrning refsikröfu.	Leiguréttindi. Sjá grunnleiga.
	Lífsháski. Sjá björgun.
	Líkamsáverkar.
	Líkur. Sbr. játning, sönnun, vitni.
Gagnsakir. Sbr. málasamsteypa.	Loforð.
Gáleysi. Sbr. bifreiðar, botnvörpuveiðabrot, saknæmi.	Lög, lögskýring.
Gjafsókn, gjafvörn.	Löghald. Sjá kyrrsetning.
Gjalddagi.	Lögheimili. Sjá heimilisfang.
Gjaldþrotaskipti. Sbr. greiðsla	Lögregla. Sjá embættismenn og sýslunar, valdstjórn.
Greiðsla.	Lögreglusamþykktir.
Greiðsludráttur.	Lögtak.
Grunnleiga.	Málasamsteypa. Sbr. gagnsakir, meðalganga.
Gæzluvarðhald.	

Málflutningslaun.

Málflutningsmenn.

Málshöfðun.

Málskostnaður. Sbr. ómaksbætur.

Manndráp.

Mat og skoðun.

Meðalganga.

Meðlag.

Mælar og vogir.

Nauðasamningar.

Neyðarvörn.

Ofbeldi. Sjá líkamsáverkar, valdstjórn og allsherjarregla.

Ólögmet meðferð á fundnu fé.

Ómaksbætur. Sbr. málskostnaður.

Ómerking. Sbr. frávisun, heimvisun.

Opinber mál. Sbr. eftirgrennslan brota, húsleit, játning, líkur, málaskostnað, mat og skoðun, ómerking, refsingar, skaðabætur, sönnun, vitni.

Pöntunarfélög. Sjá félög, firmu.

Refsingar. Sbr. dómur.

Reikningsskil.

Réttarfar. Sbr. aðild, áfrýjun, barnsfaðernismál, dómur, eiður, frávisun, frestir, gagnsakir, heimvisun, játning og skýrslur aðilja, líkur, málaskostnað, mat og skoðun, ómaksbætur, ómerking, refsingar, skaðabætur, sönnun, vitni.

steypa, málflutningsmenn, málshöfðun, málskostnaður, mat og skoðun, ómaksbætur, ómerking, réttarfarssektir, sáttir, skjöl, stefnur, sönnun, úrskurðir, útivist aðilja, varnarþing, vitni.

Réttarfarssektir.

Rífting greiðslu. Sjá gjaldprotaskipti.

Sakamál. Sjá dómur, eftirgrennslan brota, húsleit, játning, líkur, málskostnaður, mat og skoðun, opinber mál, sönnun, sakhæfi, saknæmi.

Sakhæfi.

Saknæmi.

Samningar. Sbr. kaup og sala, skaðabætur, skuldir, vinnusamningar.

Samvinnufélög. Sbr. félög, reikningsskil.

Samþykki.

Sáttir.

Sektir. Sjá refsingar.

Siglingar. Sbr. árekstur skipa, björgun, sjódómur, sjóveð, skip.

Símar, simamálefni.

Sjódomur, sjódomsmál.

Sjóveð.

Skaðabætur. Sbr. kaup og sala.

Skattar og gjöld.

Skilorðsbundnir dómur. Sjá dómur.

Skip.

Skipagjöld. Sjá skattar og gjöld.

Skipti, skiptamál.	Varnarþing.
Skjalafals.	Vátrygging.
Skjöl.	Veð. Sbr. sjóveð.
Skuldir, skuldamál. Sbr.	Verkbann. Sjá vinnudeilur.
greiðsla, samningar, skaðabætur.	Verzlun. Verzlunarhættir.
	Sbr. umboðssala.
Stefnur. Sbr. málshöfðun.	Vextir.
Sveitarstjórn.	Viðskiptatilkynningar.
Svik, sviksamlegt athæfi.	Viðtökudráttur.
Sönnun, sönnunarbyrði. Sbr.	Vindicatio. Sjá heimt.
játning, líkur, mat og skoðun, vitni.	Vinnudeilur.
	Vinnusamningar.
	Vitni.
Umboð.	Vixilmál.
Umboðssala.	Vixlar.
Uppboð.	Vörumerki. Sjá verzlun,
Upptaka eigna. Sjá refsingar.	verzlunarhættir.
Úrskurðir.	
Útivist aðilja.	Þinglýsingar.
Útsvar. Sjá skattar og gjöld.	Þjófnaður.
Valdstjórn og allsherjarregla.	Ölvun. Sjá áfengislagabrot, bifreiðar.

B. Efnisskrá.

Ábyrgð.

a) Sjálfskuldarábyrgð.

H/f A tók að sér að hafa á hendi stjórn h/f B árið 1932 að tilhlutan banka þess, sem var aðallánardrottinn B. Firmað C lét B fá vörur nefnt ár með gjaldfresti. Er vanefndir urðu af hálfu B á greiðslu, höfðaði C mál gegn A og taldi það ábyrgt fyrir greiðslu varanna. Fyrir hæstarétti voru aðiljar sammála um, að A hefði ekki tekið á sig ábyrgð almennt á skuldbindingum B umrætt ár. Gegn mótmælum A var ekki talið sannað, að A hefði tekið sérstaklega á sig ábyrgð gagnvart C á greiðslu umræddrar vöruúttektar

Vixilábekingur ekki talinn bera ábyrgð á greiðslu vixilsins gagnvart banka, sem keypt hafði vixilinn af manni, er ekki hafði heimild til að selja bankanum hann, og bankanum átti að vera um það kunnugt	58
Í afsalsbréfi fyrir húseign var svo á kveðið, að kaupandinn tæki að sér að greiða veðskuld, er á húseigninni hvíldi. Með því að taka við og þinglýsa afsalinu var kaupandinn talinn hafa tekið á sig persónulega ábyrgð á skuldinni gagnvart eiganda veðskuldabréfsins	294

b) Ábyrgð á athöfnum starfsmanna.

H/f A tók að sér framkvæmdarstjórn h/f B eitt ár.	
H/f A dæmt til að greiða firmanu C skaðabætur vegna vanrækslu fyrirsvarsmanna A í sambandi við stjórn þeirra á h/f B nefnt ár	25
Eigendur skips dæmdir til að greiða skaðabætur vegna tjóns, sem skipstjóra var gefin sök á	174, 388
Ríkissjóður krafinn um skaðabætur vegna ólögmatrar togaratöku. Sagt, að þar sem skipherra varðskipisins hefði ekki farið út fyrir valdsvið sitt né sýnt af sér gáleysi, þá gæti bótaskylda ekki byggst á almennum skaðabótareglum, en sérreglur um greiðslu bóta fyrir töku vegna refsiverðs verknáðar, sem síðan er sýknað af, væru ekki til í islenzkum rétti. Ríkissjóður því sýknaður	484

c) Ábyrgð á tækjum.

A, sem selt hafði B bifreið með kaupsamningi og afhent hana, talinn bera áfram eigandaábyrgð á henni samkvæmt 16. sbr. 15. gr. laga um notkun bifreiða nr. 70/1931, þar sem svo var ákveðið, að afsal skyldi síðar fram fara, og bifreiðin var áfram skrásett á nafn A	1
--	---

Aðför. Sbr. fjárnám, lögtak.

Maður dæmdur að viðlagðri aðför til þess að rífa niður og flytja burt viðbyggingu við húseign	378
---	-----

Aðgerðarleysisverkanir. Sjá réttarfar, skuldir, viðskiptatilkynningar.

Aðild. Sbr. áfrýjun.

Hjón sækja saman mál til greiðslu dánarbóta eftir dóttur þeirra	1
Eigandi bifreiðar sýknaður af dánarbótakröfu með skírskotun til 3. mgr. 15. gr. bifreiðalaga nr. 70/1931. Talið, að slysið hafi borið að með þeim atvikum, að eigandaábyrgð komi ekki til greina, heldur hvíli bótaskyldan á þeim, sem sök kynni að eiga á slysinu.	1
Í héraði höfðaði A mál gegn B til greiðslu úttektarkröfu og C til þess að þola viðurkenningu sjóveðréttar í skipi sínu fyrir dæmdri fjárhæð. Hvorki B né C mættu, en D, sem ábyrgst hafði C, að engin sjóveð hvíldu á skipi hans, gekk inn í málið og mótmælti kröfu um viðurkenningu sjóveðréttar. Kröfur A gegn B og C voru hinsvegar teknar til greina. C. og D áfrýja dóminum sameiginlega og stefna bæði A og B, hinum síðarnefnda þó aðeins til að gæta réttar síns	18
Máli visað frá sjódomi vegna ólöglegtrar málasmsteypu af hálfu stefnenda í héraði. Ekki talið skipta máli, þótt þeir hefðu falið sama manni að sækja málið	30
Lögtak var gert hjá A fyrir útsvari og húsaskatti. Eftir að A var látinn, áfrýjaði dánarbú hans lögtaksgerðinni	46
Víxilábekingur sýknaður sökum þess að handhafi víxilsins var ekki réttur heimildarmaður að honum	58
Með sjóréttardómi var A dæmdur til að greiða B fjárhæð og sjóveðréttur viðurkenndur. C áfrýjar dóminum og stefnir A og B. Þar eð B viðurkenndi, að C hefði hagsmuna að gæta í málinu og hafði ekkert við aðildina að athuga, þá þótti mega dæma málið að efni til	112
Fjárnámsgerð eftir veðskuldabréfi í húseign ómerkt, með því að ósannað þótti, að fjárnámsbeiðandi hefði eignazt bréfið með lögmætri heimild, og væri því ósannað gegn neitun gerðarþola, að hann væri réttur aðili að gerðinni	133
Nauðungaruppboði á jörð áfrýjað til ómerkingar. Uppboðsbeiðanda og uppboðskaupanda stefnt.	

Málskostnaðarkrafa þó aðeins gerð á hendur hin- um fyrrnefnda	142
Nauðungaruppboði á húseign og afsalsútgáfu áfrýjað til ómerkingar. Stefnt var uppboðsbeiðanda, veð- höfum, er fullnægju fengu af uppboðsandvirði, uppboðskaupanda og eiganda hinnar seldu eignar. Málskostnaðarkrafa þó aðeins gerð á hendur upp- boðsbeiðanda	160
Eigendur, útgerðarmaður, skipverjar og ekkjur lát- inna skipverja skips, sem hafði orðið fyrir árekstri annars skips, höfða í sameiningu mál til greiðslu skaðabóta gegn eiganda hins skipsins	174
Skiptaréttarúrskurði um rétthæð veða áfrýjað til ómerkingar. Skiptaráðanda stefnt fyrir hönd bús- ins og auk þess veðhafa þeim, er úrskurðurinn varðaði sérstaklega	236
Einn af fleiri áfrýjendum nefndur öðru nafni í hæsta- réttarstefnu en í dómgerðunum	236
Inn í opinbert mál á hendur bifreiðarstjóra til refs- ingar og skaðabótagreiðslu út af bifreiðarslysi voru dregnar kröfur á hendur tveimur öðrum aðiljum, sem ekkert voru við brotið riðnir. Sagt, að ekki yrði dæmt um skyldu þessara aðilja í máli bifreið- arstjórans, og var kröfu á hendur þeim vísað frá lögregluréttinum	260
Ekkju manns, sem farizt hafði af bifreiðarslysi, voru með héraðsdómi dæmdar dánarbætur frá bifreið- arstjóranum vegna missis fyrirvinnu hennar og ófædds barns þeirra hjóna. Bifreiðarstjórinn áfrýj- aði til lækkunar, en af hálfu ekkjunnar var ekki gagnáfrýjað. Málflytjandi ekkjunnar gerði þá kröfu fyrir hestarétti, að af dánarbótunum væri barn- inu, sem þá var fætt, dæmd sérstök upphæð til framfærslu, og var sú krafa tekin til greina þannig, að nokkur hluti dánarbótanna var ekkjinni dæmd- ur f. h. barnsins	280
Mál höfðað gegn niðurjöfnunarnefnd Reykjavíkur til þess að fá hana skyldaða til að svara spurningum og borgarstjóra stefnt f. h. bæjarsjóðs til að greiða málskostnað	285
Lóðareigandi, A, höfðaði í héraði mál gegn lóðarleigu-	

taka, B, til riftunar á leigusamningnum. Meðan á málssókn stóð í héraði afsalaði A lóðarréttindunum til C, er hélt málinu áfram sem sækjandi. Héraðsdómur var þó látinn hljóða á nafn A. C áfrýjaði dómi þessum og stefndi B, en A kom ekki við málið í hæstarétti	378
Tekið fram í sambandi við áfrýjun fjárnáms, er gert hafði verið í kröfu, að í því máli verði ekki úr því skorið, hvort eldra fjárnám, sem ekki hafði verið áfrýjað, hafi verið gert í sömu kröfu, þar eð lánardrottinn sá, sem eldra fjárnámið var gert fyrir, hefði ekki gerzt aðili málsins	450
Áfengislagabrot. Sbr. bifreiðar, ítrekun, líkur, mat og skoðun, refsingar, sönnun, vitni.	
Maður dæmdur til refsingar fyrir ölvun á almannafæri samkv. 18. sbr. 38. gr. áfengislaga nr. 33/1935 . 22,	92
Bifreiðarstjóri dæmdur í sekt fyrir að aka bifreið drukkin og sviptur æfilangt rétti til að aka bifreið, með því að hann hafði áður verið dæmdur fyrir sama brot	55, 560
Bifreiðarstjóri dæmdur í sekt og sviptur ökuleyfi í 3 mánuði fyrir að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis. 21. sbr. 39. gr. áfengisl. beitt .. 79, 155,	397
Bifreiðarstjóri var í héraði dæmdur í sekt og sviptur ökuleyfi í 3 mánuði fyrir að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis. Hæstiréttur taldi ekki komna fram næga sönnun fyrir því, að bifreiðarstjórinn hefði verið undir áhrifum áfengis við aksturinn, en taldi hinsvegar sannaða vinneyzlu hans við akstur, og varðaði það misferli við 3. mgr. 5. gr. bifreiðal. nr. 70/1931	521
Kona, sem ólöglega hafði selt 18 ára gömlum ungling eina flösku af áfengi, var í héraði dæmd fyrir brot á 13. og 15. gr. áfengislaga nr. 33/1935. Í hæstarétti var hún aðeins dæmd fyrir brot á ákvæðum 15. gr., sem talin voru tæmandi að því er brot hennar varðaði	233
Maður dæmdur fyrir ölvun og róstur á almannafæri	371
Maður dæmdur í 7. sinn til refsingar fyrir ólöglega sölu áfengis	383

Maður dæmdur fyrir brot á ákvæðum 16. sbr. 36. gr. áfengislaga nr. 64/1930, sbr. 18. og 38. gr. áfengisl. nr. 33/1935 (Ölvun á almannafæri)	401
Maður dæmdur til refsingar fyrir itrekaða sölu áfengis í atvinnuskyni	431
Maður dæmdur til refsingar fyrir ólöglegan innflutning áfengis. Áfengið dæmt upptækt	526
Maður dæmdur fyrir ólögmæta sölu áfengis	545

Áfrýjun. Sbr. aðild, málasmsteypa.

Í héraði var A dæmdur til að greiða B kostnað við viðgerð á bát, sem var eign C, og jafnframt viðurkenndur haldsréttur í bátnum B til handa. C áfrýjar og stefnir bæði A og B, A þó aðeins til að gæta réttar síns	6
A höfðar mál fyrir sjórétti gegn B og C, B til greiðslu skuldar vegna vöruúttektar til skipsins R og C, sem var eigandi skipsins, til viðurkenningar á sjóveðrétti. Hvorki B né C mæta í málinu í héraði, en D, sem hagsmuna hafði að gæta, gengur þar inn í málið sem varnaraðili. Kröfur A eru teknar til greina af sjóréttinum. C og D áfrýja þá dóminum að því er sjóveðréttinn varðar og stefna bæði A og B, hinum siðarnefnda þó aðeins til að gæta réttar síns	18
Nýjar kröfur gerðar fyrir hæstarétti. Þær höfðu ekki verið lagðar til sátta, og var þeim frávísað ex officio	67
Sjóréttardómi var áfrýjað af sakmiðli í því skyni að viðurkenning sjóveðréttar væri felld niður. Sjóveðhafi viðurkenndi, að áfrýjandi hefði hagsmuna að gæta, og hafði ekkert við málskot hans að athuga að því er aðildina varðaði. Þótti því mega dæma málið að efni til	112
Nauðungaruppboði á jörð áfrýjað til ómerkingar og stefnt uppboðsbeiðanda og uppboðskaupanda. Málskostnaðarkrafa þó aðeins gerð á hendur hinum fyrrnefnda	142
Uppboðsgerð og afsalsútgáfu áfrýjað til ómerkingar. Stefnt uppboðsbeiðanda, veðhafa, er fullnægju fékk af uppboðsandvirði, uppboðskaupanda og eiganda	

hinnar seldu eignar. Málskostnaðarkrafa aðeins gerð gegn uppboðsbeiðanda	160
Ekkju manns, er farizt hafði við bifreiðarslys, dæmdar dánarbætur frá bifreiðarstjóranum með héraðsdómi vegna missis fyrirvinnu hennar og ófædd barns þeirra hjóna. Bifreiðarstjórinn áfrýjaði til lækkunar, en af hálfu ekkjunnar var ekki gagnáfrýjað. Málflytjandi ekkjunnar kom með þá kröfu fyrir hæstarétti, að af dánarbótunum væri barninu, sem þá var fætt, dæmd sérstök upphæð til framfærslu. Var krafan til greina tekin þannig, að nokkur hluti dánarbótanna var ekkjunni dæmdur f. h. barnsins	280
Lögð fram ný skjöl að fengnu novaleyfi	306
Sagt, að áfrýja hefði þurft staðfestingu skiptaréttar á nauðasamningi milli sparisjóðs og lánardrottna hans til þess að fá ákvæðum samningsins breytt, og væri ekki unnt að gera breytingu á honum í sérstöku máli	317
Úrskurði lögregluréttar um skyldu A til að bera vitni í opinberu máli áfrýjað sérstaklega af hálfu valdstjórnarinnar eftir beiðni A. Var A stefnt og sækjandi og verjandi skipaðir að hætti opinberra mála	373
Lóðareigandi, A, höfðaði mál í héraði gegn lóðarleigutaka, B, til riftunar leigusamningsins. Dómi í því máli áfrýjar C, sem þá var orðinn eigandi lóðarinnar, og stefnir B, en A kom ekki við málið í hæstarétti	378
A höfðaði í héraði mál f. h. hafnarsjóðs. Með héraðsdómi var A dæmdur til að greiða réttarfarssekt. Málinu var áfrýjað af A f. h. hafnarsjóðs, og fyrir hæstarétti krafðist hann, að réttarfarssektin yrði niður felld. Þá kröfu var ekki unnt að taka til greina sökum þess að héraðsdóminum hafði ekki að þessu leyti verið áfrýjað. Héraðsdómarinn hafði ekki tiltekið neina vararefsingu, ef sektin greiddist ekki, og var hún ákveðin ex officio af hæstarétti	388
Nauðungaruppboði var áfrýjað til ómerkingar af A, eiganda hins selda. Uppboðsbeiðandinn, B, áfrýjaði þá til staðfestingar. Er staðfestingarmálið kom fyrir í hæstarétti, hafði A afturkallað sína áfrýjun.	

Mætti hann í hæstarétti og mótmælti kröfu B um staðfestingu. Sagt, að B ætti engu að síður heimplingu á að fá uppboðsgerðina staðfesta, þótt A hefði afturkallað sína áfrýjun	438
Fyrir hæstarétti kom fram krafa um, að nokkrum hluta umstefndrar kröfu yrði vísað frá undirrétti. Krafa þessi hafði ekki komið fram í héraði, þótti því of seint fram komin og ekki til greina tekin	450
Fyrir hæstarétti voru lögð fram ný skjöl. Því var mótmælt af gagnaðilja sökum þess að novaleyfis hefði ekki verið aflað og að ágrip hinna nýju skjala hefði ekki legið nægilega lengi frammi samkvæmt 36. gr. hæstaréttarlaga nr. 112/1935. Sagt, að skilríkin geti ekki komið til álita í málinu	467
Sagt, að áfrýjandi hefði í upphafi haft ástæðu til áfrýjunar sökum þess að áður hefði ekki verið fengin úrlausn hæstaréttar um samskonar eða hliðstæð efni	520

Áfrýjunarleyfi.

Máli áfrýjað samkvæmt áfrýjunarleyfi 15, 236, 306, 388, Lögtak var gert í húsi A fyrir gjöldum, er B skyldi greiða. B áfrýjaði að fengnu áfrýjunarleyfi og fékk gerðina úr gildi fellda. Stefndur fyrir hæstarétti dæmdur til þess að greiða B kostnað við öflun áfrýjunarleyfis, með því að ekki þótti ástæða til að véfengja, að hann hefði þá fyrst vitað um lögtakið, er fasteignin var auglýst til sölu, en þá var áfrýjunarfrestur liðinn	552
---	-----

Aldur.

Kona, sem selt hafði 18 ára ungling áfengi, dæmd í héraði eftir 13. og 15. gr. áfengislaga nr. 33/1935. Í hæstarétti var hún aðeins dæmd eftir 15. gr., sem talin var tæmandi að því er brot hennar varðaði Refsing fyrir brot, er menn höfðu framið á aldrinum frá 14 til 18 ára, ákveðin með hliðsjón af 38. gr. hegningarlaganna 25. júní 1869	233
	356, 556

Almenn lögreglumál. Sjá opinber mál.

Alþjóðalög.

Varðskip tók togara utan landhelgi. Sagt, að skipherra varðskipsins hafi haft fulla ástæðu til að ætla, er eftirförin hófst, að togarinn væri að ólöglegum landhelgiveiðum. Varðskipið hafi að visu verið utan landhelgilínu í byrjun eftirfarar, en vist þess á landhelgisvæðinu ekki talin skilyrði lög-mætrar eftirfarar. Ekki talið skipta máli, að varð-skipið gaf ekki stöðvunarmerki, þegar er eftirför-in hófst, þar eð það hafi sýnt í verki og fram-kvæmd, að eftirför var hafin, og ekki verði stað-hæft, að viðurkennd alþjóðaregla hafi þá til verið, er setti það skilyrði fyrir lögmæti eftirfarar, að stöðvunarmerki væri gefið, áður en hún hæfist 484

Analógia. Sjá lög.**Árekstur skipa.**

- Bátinn A rak á hafnarlegu á bátinn B, braut hann og sökkki honum. Veðurhæð, 10 vindstig, ekki talin svo mikil, að um vis major hafi verið að ræða. Önnur orsök ekki sjáanleg eða gerð sennileg en sú, að legufæri A hafi ekki verið fullnægjandi. Eigandi A því talinn ábyrgur fyrir tjóni af árekstrinum. Ekki upplýst, að formaður A eða aðrir af áhöfn hans hafi átt sök á árekstrinum, og var sjóveðrétt-ur því ekki dæmdur fyrir skaðabótum 97
- Við árekstur vélbátsins A á vélbátinn B sökk B, og fórst einn maður, er á honum var. Formaður A sýkn-aður af því, að hafa valdið slysinu með gáleysi, en dæmdur ásamt formanni bátsins C, er fór fram hjá árekstrarstaðnum, til refsingar samkvæmt 201. gr. hegningarláganna, fyrir að gera ekki nægilega tilraun til að bjarga manni þeim, er druknaði .. 116
- Í máli, er eigendur skipsins A o. fl. höfðuðu gegn skip-inu B til greiðslu skaðabóta út af árekstri, var sú varnarástæða B, að siglingaljós A hefðu ekki logað, ekki sönnuð, og sagt, að ekki yrði úr því skorið, hvort ljósin hafi logað eða ekki. Talið, að hvorugt skipið hafi sýnt nægilega varkárni og sökin því beggja megin. Tjónið lagt að $\frac{2}{3}$ á A og $\frac{1}{3}$ á B. .. 174

Skipið A slóst við bryggju og olli spjöllum á henni. Með því að skipið lá við bryggjuna í óleyfi hafnarvarðar, enda þótt ætla mætti, að unnt hefði verið að flytja það út á höfnina, var það gert ábyrgt fyrir tjóninu	388
--	-----

Ásetningur. Sjá botnvörpuveiðabrot, saknæmi.

Aukatekjulög.

Ákvæði 6. gr. laga um laun hreppstjóra og aukatekjur m. m. nr. 64/1917 ekki talin eiga við, er ákveðin var þóknun manna, er dómkvaddir voru til þess að meta til peninga skemmdir á bryggju, er skip hafði valdið	388
---	-----

Áverki. Sjá líkamsáverkar.

Bankar.

A, sem ekki greiddi skuld á gjalddaga, bar fyrir sig viðtökudrátt skuldareiganda, þar sem hún hefði ekki vitað, hver væri bær til að taka við greiðslum. Sagt, að hún hefði getað falið Landsbanka Íslands greiðslur til varðveislu, ef hún hefði verið í vafa um, hver rétt hefði til viðtöku fjárens	294
--	-----

Barnsfaðernismál.

Héraðsdómari hafði vanrækt að leita sátta í barnsfaðernismáli. Héraðsdómur því ómerktur og máli vísað heim. Einnig var lagt fyrir dómarann að afla frekari upplýsinga	277
---	-----

Betrunarhúsvinna. Sjá refsingar.

Bifreiðar. Bifreiðalöggjöf.

A seldi B bifreið með munnlegum kaupsamningi í ágúst 1931. Greiddi B þá nokkurn hluta andvirðisins og fékk bifreiðina afhenta til frjálsra umráða þá þegar, en að fullu skyldi andvirðið vera greitt í ágúst 1932, og skyldi B þá fá afsal fyrir bifreiðinni. Bifreiðin var áfram skrásett á nafn A. Með tilliti til þessa, og þá einkum skrásetningarinnar,	
--	--

var talið, að A hafi í nóvember 1931, er slys hlaut af akstri bifreiðarinnar, borið eiganda-ábyrgð á henni samkvæmt 16. sbr. 15. gr. bifreiðalaga nr. 70/1931	1
Stúlka, sem tekin hafði verið upp í bifreið, án þess að vera farþegi gegn borgun, fórst við það, að bifreiðinni var ekið fram af bryggju í sjóinn. Foreldrar stúlkunnar kröfðust dánarbóta af eiganda bifreiðarinnar, en hann var sýknaður samkvæmt ákvæði 3. mgr. 15. gr. bifreiðalaganna nr. 70/1931. Tekið fram, að nefnt lagaákvæði beri að skýra þannig, að um ábyrgð bifreiðareiganda, þegar svo stendur á, fari eftir því, í hverskonar notkun bifreiðin sé, þegar slysið ber að höndum	1
Bifreiðarstjóri dæmdur í sekt fyrir að aka bifreið ölv- aður og sviptur æfilangt rétti til að aka bifreið ..	55
Bifreiðarstjóri dæmdur í sekt og sviptur ökuleyfi í 3 mánuði fyrir að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis	79, 155
Bifreiðarstjóri dæmdur í sekt fyrir brot á ákvæðum laga nr. 62/1935 um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum. Skaðabótakröfu sérleyfishafa vís- að frá dómi	84
Bifreiðarstjóri dæmdur í sektir samkvæmt 6. gr. bif- reiðalaga nr. 70/1931 fyrir ógætilegan akstur og til að greiða skaðabætur	135
Krafa á hendur bifreiðarstjóra um jarðarfararkostnað drengs, sem orðið hafði fyrir bifreið hans eða vagni, er við bifreiðina var tengdur, og beðið bana af, tekin til greina, með því að ekki var upplýst, að slysið hefði hlotið að vilja til, þótt einskis hefði verið á vant um umbúnað reykháfs, er fluttur var á tengivagninum	243
Bifreiðarstjóri sektaður fyrir að hafa með óvarkárni valdið slysi, er drengur varð fyrir, og dæmdur til að greiða drengnum skaðabætur vegna líkams- meiðinga	260
Í opinberu máli gegn bifreiðarstjóra út af ógætilegum bifreiðarakstri voru dregnar inn kröfur á hendur tveimur öðrum aðiljum, þ. e. skrásettum, en ekki raunverulegum eiganda bifreiðarinnar og váttrygg-	

ingarfélagi því, er tekið hafði að sér váttrygginguna samkvæmt bifreiðalögunum. Talið, að ekki yrði dæmt um skyldur þessara aðilja vegna slyssins í opinberu máli gegn bifreiðarstjóranum og kröfunum gegn þeim vísað ex officio frá héraðsdómi ..	260
Bifreiðarstjóri dæmdur til þess að greiða ekkju og barni manns, er lézt af meiðslum, sem hann hlaut af því, að bifreiðin rakst á hann, skaðabætur, með því að gálausum akstri var um að kenna	280
Bifreiðarstjóri dæmdur í sekt og sviptur ökuleyfi í 3 mánuði fyrir að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis og brotið fyrirmæli bæjarstjórnar um einstefnuakstur	397
Bifreiðarstjóri sektaður samkvæmt 3. mgr. 5. gr. bifreiðalaga nr. 70/1931 sbr. 14. gr. fyrir að hafa neytt áfengis við akstur. Ekki talið sannað, að hann hafi ekið bifreið undir áhrifum áfengis	521
Bifreiðarstjóri talinn verða mannsbani af gáleysi, með því að hann hafði brotið reglur um ökuhraða, hélt sig ekki réttu megin á götu og gaf ekki hljóðmerki	534
Maður dæmdur til refsingar fyrir að hafa orðið mannsbani af gáleysi með því að hafa ekki nægar gætur á börnum, er söfnuðust að bifreið, sem hann ók, og fyrir að hafa ekið bifreið, þótt hvorki hefði hann ökuþróf né ökuleyfi	556
Bifreiðarstjóri dæmdur til refsingar og sviptur æfilangt rétti til að aka bifreið fyrir að hafa ekið bifreið ölvaður	560
Refsiákvæði 14. gr. bifreiðalaga nr. 70/1931 einnig látin taka til brota á 15. gr. sömu laga	260

Björgun.

Við árekstur vélbátsins A á vélbátinn B sökk B, og fórst einn maður, er á honum var. Formaður A og formaður bátsins C, sem fór fram hjá árekstrarstaðnum, þegar eftir að áreksturinn varð, dæmdir til refsingar samkvæmt 201. gr. hegningarlaganna fyrir að hafa ekki gert nægilega tilraun til bjargar manni þeim, er drukknaði	116
--	-----

Blóðrannsókn. Sjá mat og skoðun.

Botnvörpuveiðabrot. Sbr. ítrekun, mat og skoðun, refsing, sönnun.

Togaraskipstjóri dæmdur sekur um veiðar í landhelgi. Brot var ítrekað, en ekki dæmd fangelsisrefsing til viðbótar sektum, því ekki þótti sannað, að brotið hefði verið framið af ásettu ráði	62
Togaraskipstjóri dæmdur til refsingar fyrir ólöglegan umbúnað veiðarfæra í landhelgi samkvæmt 1. gr. laga nr. 36/1926. Hafði áður sætt áminningu fyrir samskonar brot	130
Togaraskipstjóri dæmdur sekur um ólöglegar veiðar í landhelgi. Tökustaður togarans var út af Mýrdalsflóa, og er tekið fram, að togarinn hafi verið innan landhelgilínu eins og hún var mörkuð á sjóuppdraetti fyrir 5. nóv. 1928	228
Ríkissjóður sýknaður af skaðabótakröfu vegna togaratöku utan landhelgi vegna þess að skipherra varðskeysins hafði fulla ástæðu til að ætla, að togarinn væri að ólöglegum veiðum í landhelgi, er eftirför hófst, og eftirförin ekki talin brjóta í bág við alþjóðalög. Skaðabótakrafa geti því ekki byggzt á almennum skaðabótareglum, og aðrar reglur íslenzks réttar leiði ekki heldur til skaðabótaskyldu, er svo stendur á	484
Togaraskipstjóri dæmdur til refsingar fyrir ólöglegan umbúnað veiðarfæra í landhelgi. Höfð hliðsjón af því, til þyngingar refsingunni, að dulmálslyklar varðskipa fundust í togaranum	495
Ákvæðum 62. gr. hegningarlaganna um fyrningu ítrekunaráhrifa beitt analogice um botnvörpuveiðabrot	495
Maður dæmdur til refsingar eftir 4. gr. laga um bann gegn botnvörpuveiðum, nr. 5/1920, fyrir að veita togurum upplýsingar með loftskeytum á dulmáli um ferðir varðskipanna	516

Brigð. Sjá heimt.

Dagsektir.

A var í héraði dæmdur að viðlögðum 50 króna dagsektum til að afsala B fasteign, gegn því að B taki

að sér að greiða veðskuldir, er á eigninni hvíldu, og gefa út skuldabréf til A, en upphæð þess fari eftir mati dómkvaddra manna. Þriggja sólarhringa frestur settur fyrir fullnægju dómsins. B áfrýjaði til staðfestingar, og mætti A ekki fyrir hæstarétti. Héraðsdómurinn staðfestur 441

Dánarbætur.

Bifreiðareigandi sýknaður af dánarbótakröfu vegna aðildarskorts	1
Dánarbætur dæmdar samkvæmt 225. gr. siglingalaga nr. 56/1914	174
Krafa á hendur bifreiðarstjóra um greiðslu jarðarfararkostnaðar drengs, sem orðið hafði fyrir bifreið hans og beðið bana af, tekin til greina	243
Ekkju manns, sem látizt hafði af bifreiðarslysi, voru í héraði dæmdar dánarbætur vegna missis fyrirvinnu hennar og ófædds barns þeirra hjóna. Í hæstarétti var ekkjunni sjálfri dæmdur nokkur hluti bótanna, og nokkur hluti þeirra var henni dæmdur f. h. barnsins, sem þá var fætt. Við mat bótanna var höfð hliðsjón af því, að hinn látni hafði ekki sýnt nægilega varkárni, er slysið varð. Dánarbætur metnar alls kr. 11000.00, þar af kr. 6200.00 til ekkjunnar og kr. 4800.00 til barnsins ..	280

Dómar. Sbr. dómarar, frávisun, heimvísun, ómerking.

opinber mál, réttarfar, úrskurðir, útivist aðilja. Skilorðsbundnir refsidómar	356, 401, 460, 568
Hreppur sýknaður að svo stöddu af kröfu um greiðslu meðlags með þurfamanni sökum þess að lögmætur úrskurður um sveitfesti hans hafði ekki verið felldur	145
Firma dæmt óheimilt að nota tiltekna vörumiða og skyldað til að ónýta þannig gerða vörumiða, sem það hafði umráð yfir	248
Í opinberu máli á hendur bifreiðarstjóra út af bilslysi dæmir héraðsdómarinn dreng, sem fyrir slysi varð, skaðabætur, og jafnframt dæmir hann bifreiðarstjóran og tvo menn aðra til þess að greiða föður drengsins málskostnað in solidum, eins og um	

einkamál væri að ræða. Þetta ákvæði dómsins ó- merkt í hæstarétti	260
Í opinberu máli gegn bifreiðarstjóra til refsingar og skaðabótagreiðslu út af bílslysi vanrækti héraðs- dómarinn að setja í niðurlag dómsins athugasemd um úrlausn á refsíatriði málsins	260
Stefndur í skuldamáli sýknaður vegna þess að sakar- efnið hefði þegar verið útkljáð með úrskurði skiptaréttar um staðfestingu nauðasamnings, en skiptaréttarúrskurðinum hafði ekki verið áfrýjað	317
Manni dæmt skylt að bera vitni í opinberu máli, en þó þannig, að skylda hans taki ekki til að gefa upp- lýsingar, sem ástæða er til að ætla, að geti bakað honum refsíabyrgð	373
Maður dæmdur að viðlagðri aðför til þess að rífa nið- ur og flytja burtu viðbótarbyggingu við hús með skirskotun til grunnleigusamnings	378
Með héraðsdómi var A dæmdur að viðlögðum dagsekt- um til þess að gefa út afsal fyrir fasteign til B, enda taki B að sér að greiða tiltekna veðskuldir og gefa út skuldabréf til A, en upphæð þess fari eftir mati dómkvaddra manna. Þriggja sólarhringa frestur settur til fullnægju dómsins. Dómurinn staðfestur í hæstarétti	441
Sagt, að sýknudómur í refsímáli gegn togaraskipstjóra, er sök sannaðist ekki á, segi ekkert um skaðabóta- skyldu vegna töku togarans	484

Dómarar. Sbr. dómstólar, málskostnaður,
opinber mál.

Héraðsdómari hafði vanrækt að tilkynna kærða í opin- beru máli, að krafa yrði gerð á hendur honum um greiðslu sakarkostnaðar. Sökum þessarar yfirsjón- ar og með hliðsjón af mjög gallaðri meðferð máls- ins að öðru leyti var hann dæmdur, með tilvísun til 35. gr. tilsk. 3. júní 1796, til að greiða allan sak- arkostnað, bæði í héraði og fyrir hæstarétti ..	260
Fundið að því, að dómari veik sæti í opinberu máli með úrskurði, án þess að tilfærðar ástæður rétt- lættu það nægilega	401

Dómstólar.

Staðfesting uppboðs, er hreppstjóri hefur framkvæmt, á að fara fram í uppboðsrétti, en ekki aukarétti ..	142
Dæmt um embættistakmörk yfirvalda	145
Mál út af greiðslu vinnulauna sótt fyrir lögreglurétti	151
Með því að talið var, að A ætti heimili á bæ einum í N.-Múlasýslu, var fógæti N.-Múlasýslu talinn bær um að kveða upp lögtaksúrskurð og fógætaréttar- úrskurð í sambandi við innheimtu útsvars, er á A hafði verið lagt í nefndri sýslu	290
Gerð var kyrrsetningargerð á Ísafirði í eignum A, sem heima átti í Reykjavík. Sagt, að þar sem í þessu til- felli hafi verið heimilt að byrja gerðina á Ísafirði, þá hafi fógætin þar verið réttur embættismaður til að framkvæma hana	450
Úrlausn ágreinings um það, hvort maður hafi firrt sig rétti til þess að áfrýja til yfirlandskiptanefndar skiptum á jörð, er undirlandskiptanefnd hafði gert, heyrir undir dómstólana	511

Eftirgrennslan brota. Sbr. húsleit, mat og skoðun.

Hreppstjóri lætur smala heimaland jarðar og kanna féð sökum grunar um óheimila sauðfjártöku á- búandans	164
Vitni dæmt skylt að svara spurningum rannsóknar- dómara	373
Úrskurðað af lögreglurétti, að hlustað skyldi á samtöl, er fram færu um síma manna, sem grunaðir voru um ólöglega áfengissölu	431
Leit gerð í skipi eftir dulmálslyklum, að undangengn- um úrskurði, í sambandi við rannsókn út af brot- um gegn botnvörpuveiðalöggjöfinni	495
Lýst fyrirkomulagi veiðarfæra á togara, sem grunaður var um veiðar í landhelgi	495
Dulmálssímskeyti rannsökuð og ráðin við rannsókn út af brotum gegn botnvörpuveiðalöggjöfinni ..	516

Eiður.

Stúlka, sem dæmd hafði verið fyrir þjófnað og ölvun og áminnt fyrir ósæmilega hegðun, var leidd sem vitni, en ekki eiðfest	521
--	-----

Fundið að því, að í opinberu máli fór fram eiðfesting vitna án þess að kærði væri viðstaddur, og honum var ekki heldur skipaður fyrirsvarsmaður .. 545

Eignarréttur.

A seldi B bifreið með munnlegum kaupsamningi. Greiddi B þegar nokkurn hluta andvirðisins og fékk jafnframt bifreiðina afhenta til frjálsra umráða. Hinsvegar skyldi B ekki fá afsal fyrr en andvirðið væri að fullu greitt, og bifreiðin var áfram skrásett á nafn A. Talið, að A hafi borið áfram eigandaábyrgð á bifreiðinni samkvæmt 16. sbr. 15. gr. laga um notkun bifreiða nr. 70/1931 1

Eignaupptaka. Sjá refsingar.

Einkasölur.

Maður dæmdur til refsingar fyrir brot á 1. sbr. 15. gr. laga nr. 58/1931 um einkasölu ríkisins á tóbaki. Ólöglega innflutt tóbak gert upptækt 526

Embættismenn og sýslunar. Sbr. dómarar, málflutningsmenn, mat og skoðun.

Hreppsnefndaroddviti, sem gert hafði breytingar á undirritaðri hreppsfundargerð, talinn hafa gert það í lagfæringarskyni og án þess að hafa ætlað sér að blekkja nokkurn með því. Verknaðurinn því ekki talinn varða við 134. eða 135. gr. almennra hegningarlaga 1869, né heldur við 27. kap. þeirra. Það var að víst ekki talin rétt aðferð hjá oddvit- anum að gera breytinguna án þess að kveðja hreppsnefndina saman og fá samþykki hennar, en þetta þó ekki metið oddvitnum til stórkostlegrar vanrækslu eða stórkostlegs hirðuleysis samkvæmt 144. sbr. 145. gr. nefndra hegningarlaga .. 105

Niðurlögnunarnefnd Reykjavíkur hafði lagt útsvar á A. Virðist hann síðan hafa kært það til ríkisskatt- nefndar, er endanlega hafi ákveðið upphæð út- svars hans. A stefndi síðan niðurlögnunarnefnd- inni í því skyni að fá hana skyldaða til að svara ýmsum spurningum viðvíkjandi álagningu útsvars- ins. Með því að ráða mátti af framkomnum upp-

lýsingum, að spurningarnar væru um atriði, sem snertu ákvörðun ríkisskattaneftndar um útsvar stefnds, var niðurjöfnunarnefnd þegar af þeirri ástæðu sýknuð af kröfum A	285
Margir menn dæmdir til refsingar fyrir að beita lög-reglumann ofbeldi og veita honum meiðsli	401
Talið varhugavert gegn eindreginni neitun lögreglu-manns að líta á það sem sannað, að hann hafi bar-ið vísitandi með lögreglukylfu mann nokkurn, sem á hann réðist. Lögreglumaðurinn því ekki talinn hafa gerzt sekur eftir 13. kap. hegningarlag-anna í sambandi við atvik þetta	401
Lögreglumaður, sem varð fyrir árás mannfjölda og not-aði skotvopn eingöngu í því skyni að hræða mann-fjöldann frá, að því er hann hélt fram, talinn hafa haft heimild til þess að nota skotvopn í þeim til-gangi eins og á stóð. Hinsvegar talið, að hann hafi ekki beitt skotvopninu nægilega varlega, og því farið út fyrir takmörk leyfilegrar neyðarvarnar. Með skirskotun til 41. gr., 2. mgr., 1. málslíðs heg-ningslaganna var honum þó ekki gefið það að sök	401
Lögreglumaður dæmdur til refsingar samkvæmt lög-reglusamþykkt fyrir að bera á sér hlaðið skotvopn	401
Skipherra varðsups ekki talinn hafa farið út fyrir valdsvið sitt eða með öðrum hætti gert sig sekan um gáleysi í athöfnum sínum gagnvart togara við töku hans utan landhelgi. Tekið fram, að af þessu leiði, að skaðabótaskylda á hendur ríkissjóði út af togaratökunni verði ekki byggð á almennum skaðabótareglum	484
Maður dæmdur til refsingar samkvæmt 1. mgr. 99. gr. sbr. 101. gr. og 102. gr. hegningarlaganna fyrir að veitast að tveimur framfærslufulltrúum með ofbeldi og skammmaryrðum	529
Tveir menn dæmdir til refsingar samkvæmt 2. mgr. 99. gr. og 101. gr. hegningarlaganna fyrir að veitast að uppboðshaldara og aðstoðarmönnum hans ..	538
Margir menn, sem veittust að lögregluþjónum, er voru við starf sitt, dæmdir fyrir það eftir 101. gr. heg-ningslaganna og tveir þeirra einnig eftir 102. gr. sömu laga	568

Embættistakmörk yfirvalda.

- Sveitfestisúrskurður** atvinnumálaráðuneytisins, er breytti úrskurði sýslumanns, ekki lagður til grundvallar í máli til innheimtu meðlags með þurfaling þar eð áfrýjunarfrestur samkvæmt 65. gr. fátækralaga nr. 43/1927 var liðinn, er úrskurði sýslumanns var áfrýjað til ráðuneytisins. Úrskurður sýslumanns heldur ekki lagður til grundvallar, þar eð hann hafði ekki gefið hreppnum kost á að gæta réttar síns, áður en úrskurður hans féll, og með því farið út fyrir þau takmörk, er lög settu um skyldu sveitarfélaga 145
- Úrlausn ágreinings** um það, hvort maður hafi firrt sig rétti til að áfrýja skiptum undirlandskiptanefndar til yfirlandskiptanefndar, ber undir dómstólana .. 511

Embættisvottorð. Sbr. mat og skoðun.

- Geðveikralæknir** gefur vottorð um andlega heilbrigði manns 165
- Vottorði starfsmanns** skattstofu Reykjavíkur f. h. skattstofunnar um eiganda að fasteign í Reykjavík talið hnekkð með öðrum gögnum 552

Endurgreiðsla.

- Lagt** hafði verið útsvar á A í Reykjavík. Kærði hann útsvarið til skattanefnda og krafðist þess, að það yrði fellt niður, sökum þess að hann taldi sig ekki útsvarsskyldan í Reykjavík umrætt ár. Eftir að nefndirnar höfðu úrskurðað, að útsvarið skyldi óbreytt standa, greiddi umboðsmaður A útsvarið fyrirvaralaust. Með svofelldri greiðslu var réttur A til endurgreiðslu útsvarsins talinn hafa glatazt, þótt hann kynni annars að hafa verið fyrir hendi 15
- Endurgreiðslu** krafizt samkvæmt riftunarreglum 19. gr. gjaldþrotaskiptalaga nr. 25/1929, en með því að meira en sex mánuðir höfðu liðið frá því að greiðsla fór fram til þess er gjaldþrotaskipti hófust, var krafan ekki tekin til greina 67

Endurheimt hlutar. Sjá heimt.

Fals. Sbr. skjalafals.

Maður dæmdur til refsingar eftir 279. gr., 1. mgr., hegningarlaganna fyrir að selja mjólk í undirmálsflöskum, leyna kaupendur því, að flöskurnar stóðust ekki mál það, sem þær voru taldar hafa og á þær var skráð, og taka gjald sem um réttar flöskur væri að ræða 460

Fangelsi. Sjá refsingar.**Fasteignagjald. Sjá skattar og gjöld.****Fasteignamat.**

Húsaskattur A, sem miðast skyldi við virðingarverð fasteigna hans eftir fasteignamatslögum, var reiknaður árin 1931 og 1932 samkvæmt héraðsfasteignamati. Árið 1934 var lögtak gert hjá A fyrir skattinum þannig reiknuðum, en þá hafði landsyfirfasteignamatnefnd lækkað fasteignamatið á eignum hans. Áfrýjaði A lögtaksgerðinni, og var upphæð húsaskattsins lækkuð í hæstarétti í samræmi við endanlegt fasteignamat 46

Fátækrastrykur. Sjá sveitarstjórn.**Félög, félagsskapur. Sbr. samvinnufélög.**

Hlutafélagið A tók að sér framkvæmdarstjórn hlutafélagsins B eitt ár. A dæmt til að greiða firmanu C skaðabætur vegna vanrækslu fyrirsvarsmanna A í sambandi við stjórn þeirra á h/f B umrætt ár .. 25

Talið ósannað, að óskrásett pöntunarfélag væri samvinnufélag samkvæmt lögum nr. 36/1921. Formaður og framkvæmdarstjóri félagsins, sem pantað hafði vörur frá heildsala fyrir hönd þess, talinn hafa heimild til að taka við málssókn fyrir hönd félagsins, er heildsalinn höfðaði gegn því til innheimtu andvirðis vörunnar 223

A, sem var félagsmaður í samvinnufélagi, krafði félagið reikningsskila frá stofnun þess í sept. 1932, í máli, höfðuðu í héraði 23. marz 1935. Samkvæmt lögum félagsins skyldu reikningsskil liðins árs

gerð á aðalfundum þess árið eftir, sem haldnir skyldu eigi síðar en 15. marz. Í héraði var því ómótmælt haldið fram af félaginu, að aðalfundur hafi verið haldinn í júní 1934 og þar lagðir fram reikningar liðins starfstímabils, og hafi A mætt á fundinum og samþykkt reikningana. Ennfremur var því ómótmælt haldið fram í hæstarétti, að aðalfundur hafi verið haldinn í júní 1935, og þá gerð reikningsskil liðins árs, og hafi A átt kost á að mæta þar og gagnrýna reikningana. Þótti A því ekki eiga rétt til frekari reikningsskila 467

Firmu.

A, sem var formaður og framkvæmdarstjóri óskrásetts pöntunarfélags, sem ekki var sannað að væri samvinnufélag samkvæmt lögum nr. 36/1921, talinn hafa heimild til að taka við málsókn f. h. félagsins, er höfðuð var gegn því af heildsala til innheimtu andvirðis pantaðrar vöru 223

Fiskveiðalög. Sjá botnvörpuveiðabrot.

Fjárnám.

Gert hafði verið fjárnám í húsi samkvæmt veðskulda-
bréfi. Með því að sönnun brast fyrir því, að hand-
hafi veðskuldabréfsins væri réttur heimildarmaður
að því, var fjárnámssgerðin ómerkt í hæstarétti
eftir kröfu gerðarþola 133

Gerðarþoli áfrýjaði fjárnámssgerð og krafðist ógilding-
ar hennar, m. a. vegna þess að tvö fjárnám hafi
áður verið gerð í sömu eign, og eignin seld á nauð-
ungaruppbóði, áður en áfrýjuð fjárnámssgerð fór
fram. Talið vafasamt, hvort fyrsta fjárnámið, er
var grundvöllur uppboðsins, hafi verið gert í sömu
eign, en með því að lánardrottinn sá, sem það fjár-
nám var gert fyrir, hafði ekki gerzt aðili í máli því,
sem fyrir lá, þá var ekki um það atriði dæmt. Sagt,
að þar sem áfrýjað fjárnám gæti ekki skert betri
rétt þriðja manns samkvæmt eldri fjárnámum, ef
til væri, þá yrði fyrrnefnd ógildingarástæða ekki
til greina tekin 450

- A gerði fjárnám hjá B í kröfu, er hann taldi B eiga á hendur C. B áfrýjaði og krafðist ógildingar gerðarinnar vegna þess að hann væri ekki eigandi hinnar fjárumdu kröfu, heldur ætti D hana. Sagt, að ekki yrði í þessu máli um það dæmt, hvor þeirra B eða D væri eigandi kröfunnar, enda hafði D ekki gerzt aðili í málinu, en þar sem fjárnámið hefði farið fram á ábyrgð og áhættu A, þá hefði fógetinn átt að framkvæma gerðina, enda þótt vafi kynni að vera á því, hvort B eða D væri eigandi kröfunnar. Fjárnámgerðin því staðfest 450
- Fjárnámgerð áfrýjað til staðfestingar 95, 532

- Fógetagerðir.** Sbr. fjárnám, kyrrsetning, lögtak. Fógetagerð talin rétt byrjuð og til lykta leidd á dvalarheimili manns, sem telja yrði hið raunverulega heimili hans, þótt hann léti skrá sig heimilisfastan í öðru sýslufélagi 290
- Sagt, að með því að ekki sé um það mælt í lögum, að kyrrsetningargerð skuli byrja á heimili gerðarþolanda, þá verði það fógetans að meta það hverju sinni, hver ástæða vera kunni til þess að byrja slíka fógetagerð utan heimilis hans 450

Foreldrar og börn.

- A varð fyrir bifreið og beið bana af. Ekkjan höfðaði mál gegn bifreiðarstjóranum og fékk dæmdar dánararbætur vegna missis fyrirvinnu hennar sjálfrar og ófædds barns hennar. Í hæstarétti var nokkur hluti dánarbótanna dæmdur ekkjunni sjálfri, og nokkur hluti þeirra var henni dæmdur fyrir hönd barnsins, sem þá var fætt 280

Framfærslulög. Sjá sveitarstjórn.

Framsal leiguréttinda. Sjá grunnleiga.

Frávísun. Sbr. ómerking.

- Fimm skipverjar sóttu útgerðarmann í sama máli til greiðslu á vangoldnu kaupi. Kröfurnar ekki taldar samrættar og málinu vísað ex officio frá undirréttinum vegna ólöglegrar málasmsteypu. Ekki talið

skipta máli, þótt skipverjar hefðu falið sama manni að sækja málið	30
A, sem taldi til skuldar hjá B, hafði fengið handveð frá honum til tryggingar kröfunni. Er skuldin var eindöguð, tók A veðið til eignar samkvæmt 22. kap. kaupab. Jónsb. að undangengu mati dómkvaddra manna. Þar eð veðið, með því verði, sem metið var, nægði ekki til lúkningar kröfunni, höfðaði A mál gegn B til greiðslu eftirstöðvanna. Hæstiréttur taldi eignartöku A á veðinu ólögmæt, þar eð B hafði ekki verið gefinn kostur á að gæta réttar síns við matið. En af því leiddi, að A, sem aðeins krafðist dóms fyrir eftirstöðum skuldarinnar, miðað við það, að eignartakan hefði verið lögmæt, hafði lagt málið fyrir dóm á röngum grundvelli, og dómur honum til handa fyrir eftirstöðvunum ekki talinn samrýmast tilgangi hans með höfðun málsins með því að þá væri ódæmt um upphæð, sem svaraði til matsverðs veðsins. Af þessum sökum var málinu vísað ex officio frá undirrétti	39
Ýmsar frekari kröfur gerðar fyrir hæstarétti en fram höfðu komið í héraði. Kröfum þessum, sem ekki höfðu verið lagðar til sátta, vísað ex officio frá hæstarétti	67
Skaðabótakröfu í opinberu máli vísað frá dómi vegna upplýsingaskorts	84
Krafa um frávisun máls frá undirrétti vegna þess að ekki hefði verið stefnt fyrir rétt varnarþing ekki tekin til greina	219
Í héraði var A stefnt f. h. félags. Kröfu um frávisun málsins frá héraðsdómi vegna umboðsskorts A hrundið	223
Inn í opinbert mál á hendur bifreiðarstjóra til refsingar og skaðabótagreiðslu vegna ógætilegs aksturs voru dregnar skaðabótakröfur á hendur tveimur öðrum aðiljum, sem ekki voru við brotið riðnir, þ. e. skrásettum, en ekki raunverulegum eiganda bifreiðarinnar og vátryggingarfélagi því, er bifreiðin var tryggð hjá. Kröfum á hendur þessum aðiljum vísað ex officio frá héraðsdómi	260

Nafn stefndrar hafði misritazt í héraðsstefnu, Helga í stað Hrefna. Þar sem stefnda mætti í héraði og færði þar fram varnir, þá þótti ekki ástæða til að visa málinu frá undirréttinum	294
Krafa konu, sem skilin var að borði og sæng frá manni sínum, á hendur honum um greiðslu meðlags með sér og börnum þeirra, fyrir og eftir skilnaðinn, vísað ex officio frá héraðsdómi	306
Dómur og málsmeðferð í héraði ómerkt og máli vísað frá undirréttinum sökum þess að eftirrit héraðsstefnu hafði ekki verið afhent stefndum, og hann mætti ekki í málinu í héraði	314

Frestir.

A áfrýjaði dómi í ágúst til staðfestingar, til þingfestingar í október, og hafði fullnægt skilyrðum til þingfestingar á þeim tíma. Stefndi, sem gagnáfrýjað hafði til breytingar, til þingfestingar í desember, bað um frest til desember eða til vara til nóvember. Gegn mótmælum aðaláfrýjanda var fresturinn ekki veittur með því að gagnáfrýjandi hefði fyrr getað gert ráðstafanir til sinnar áfrýjunar	437
Frestur veittur í hæstarétti til þess að koma að gagnáfrýjun vegna þess að stefndi hafði verið fjarverandi heimili sínu, er aðaláfrýjunarstefnan var birt	459

Fyrning refsikröfu.

Dómsmálaráðuneytið fyrirskipar, að málshöfðun í sakamáli skuli ná til brota, sem sakborningar höfðu drýgt meira en 10 árum áður en uppvist varð um brotin	356
---	-----

Gagnsakir. Sbr. málasmsteypa.

Skilnaður hafði gerzt milli hjóna, er í hjúskap sínum höfðu haft aðskilinn fjárhag. Við skilnað að borði og sæng gerðu hjónin engar fjárkröfur hvort á hendur öðru, en í leyfisbréf voru sett ákvæði um forráð og framfærslu barna og tekið fram, að konan krefðist ekki framfærslueyris. Um fjórum árum síðar höfðaði maðurinn mál í héraði gegn kon-	
--	--

unni og krafðist greiðslu á fé, er hann hefði lánað henni til verzlunar, er hún rak, meðan hjónaband þeirra stóð. Konan gagnstefndi og krafðist greiðslu á ýmsum útgjöldum hennar sjálfrar vegna hennar og barnanna, bæði áður en skilnaður fór fram og síðar. Konan sýknuð af kröfum mannsins í aðal-sök, en kröfum hennar í gagnsök vísað frá héraðsdómi 306

Gáleysi. Sbr. bifreiðar, saknæmi.

Brot togaraskipstjóra gegn lögum nr. 5/1920 talið gáleysisbrot	62
Formaður vélbáts dæmdur til refsingar fyrir að hafa orðið mannsbani af gáleysi	254
Bifreiðarstjóri sektaður og dæmdur til að greiða skaðabætur fyrir að hafa valdið líkamsmeiðingu af gáleysi	260
Bifreiðarstjóri, sem orðið hafði mannsbani af gáleysi, dæmdur til að greiða ekkju og barni hennar dánarbætur	280
Bifreiðarstjóri, sem ók á miðjum vegi og á 30—35 kílómetra hraða á klst. og gaf ekki hljóðmerki, ók á dreng, sem dó af meiðslum þeim, er hann fékk við slysið. Bifreiðarstjórinn dæmdur sekur um manndráp af gáleysi	534
Maður, sem ók bifreið, þótt hvorki hefði hann öku-próf né ökuleyfi, dæmdur sekur um manndráp af gáleysi	556
Ekki talið, að skipherra varðskips hafi gert sig sekan um gáleysi í athöfnum sínum við togara-töku. Af því talið leiða, að skaðabótaskylda út af togaratökunni verði ekki byggð á almennum skaðabótareglum	486

Gjafsókn, gjafvörn.

Gjafsóknarmál eða gjafvarnarmál .. 1, 236, 274,	467
Málskostnaður í gjafsóknarmáli eða gjafvarnar látinn falla niður, en þóknun skipaðs talsmanns gjafsóknarhafa eða gjafvarnarhafa dæmd úr rikissjóði	1, 236, 274
Maður, sem gagnáfrýjaði máli og fékk gjafvarnar- og	

gjafsóknarleyfi fyrir hæstarétti, dæmdur til að greiða aðaláfrýjanda málskostnað fyrir báðum réttum, en málflutningslaun skipaðs talsmanns hans dæmd úr rikissjóði 467

Gjalddagi.

- A, sem krafinn var um greiðslu veðskuldabréfs, bar fyrir sig, að skuldin væri ekki fallin í gjalddaga vegna viðtökudráttar kröfuhafa, þar eð óvist hafi verið, hverjir væru bærir til að taka við greiðslu. Þessi mótbára ekki tekin til greina, þar eð A hafði þegar greitt eina afborgun af bréfinu og ekki gert tilraun til frekari greiðslu, enda hefði hún getað falið Landsbanka Íslands greiðslur til varðveizlu, ef hún var í vafa um, hver hefði heimild til viðtöku fjárens 294
- Laun söluumboðsmanns talin fallin í gjalddaga þar eð upplýst var, að menn þeir, sem vörur höfðu keypt fyrir milligöngu hans, höfðu þegar greitt þær að fullu, og ekki sannað, að samið hafi verið um annan gjalddaga 450

Gjaldþrotaskipti. Sjá greiðsla.

- H/f A seldi h/f B tvö skip. Andvirðið, að frádreginni 1. veðréttarskuld á öðru skipinu, skyldi B greiða með því að taka að sér svo mikið af skuldum A við Landsbankann sem andvirðinu svaraði. B greiddi Landsbankanum andvirðið með víxli, útgefnum 2. nóv. 1932, og tryggði hann með veði. Bú A var tekið til gjaldþrotaskipta 16. maí 1933. Höfðaði búið mál gegn bankanum til riftingar á greiðslum víxla þeirra, sem kvittaðir voru með andvirði skipanna, en bankinn hafði tilkynnt A 23. nóv. 1932, hvernig andvirðinu hefði verið ráðstafað. Þar sem meira en 6 mánuðir voru liðnir frá greiðslu víxlanna, 2. nóv. 1932, þegar gjaldþrot hófust, þá brast skilyrði samkvæmt 19. gr. gjaldþrotaskiptalaganna nr. 25/1929 til riftunar 67
- A útvegsmaður átti ekki fyrir skuldum í árslok 1930, og fjárhagur hans versnaði nokkuð árin 1931 og

1932. Siðari hluta árs 1932 átti hann í samningum við lánardrottna um niðurfærslu skulda og fyrri hluta árs 1933 greiddi hann sumum þeirra umsamin 20% af kröfum þeirra. Um áramótin 1933—1934 framseldi hann bú sitt til gjaldþrotaskipta. Sagt, að með því að A hefði haft ástæðu til að ætla, að hann næði samkomulagi við skuldheimtumenn sína árin 1932—1933, þá hafi nefnd 20% greiðsla til sumra þeirra ekki verið refsiverð, og ekki talið hafa dregið óhæfilega lengi, að hann framseldi bú sitt til gjaldþrotaskipta. Var A því sýknaður af ákæru fyrir brot á 26. kap. hegningarlaganna og lögum um gjaldþrotaskipti nr. 25/1929 .. 420
- Fundið að því, að skiptaráðandi hafði ekki vottað á gjaldþrotaskiptabeiðni móttökudag eða móttökustund 420

Greiðsla.

- Landsbankinn átti margar skuldakröfur á A samkvæmt vixlum og reikningsláni. Fyrir einni kröfunni var sameiginlegt veð í skipi og húseign A. A seldi B skipið og var andvirðið greitt á þann hátt, að B gaf út vixil fyrir því til Landsbankans og tryggði hann með veði, en bankinn kvittaði síðan svo mikið af skuldum A við bankann sem andvirðinu svaraði. Skildi bankinn eftir ókvittaðan nokkurn hluta fyrrnefndrar veðskuldar, er því hvíldi áfram á húsi A. A varð siðar gjaldþrota, og krafðist þá þrotabúið þess í máli gegn bankanum, að hann yrði skyldaður að kvitta alla veðskuldina og leysa húsið úr veðböndum. Bankinn var sýknaður með því að hann hafði ekki tekið við peningagreiðslu frá A, og hefði því hagur hans vel mátt versna, ef hann kvittaði alla hina veðtryggðu skuld 67
- Kröfuhafi, sem tók við vixlum, eftir að greiðsludráttur hafði átt sér stað, ekki talinn hafa tekið við þeim sem greiðslu, heldur í því skyni að þeir yrðu seldir og andvirðið látið ganga til greiðslu á vanefndum afborgunum, en ella, að

hann hefði víxlana sem tryggingu fyrir greiðslunum	348
--	-----

Greiðsludráttur.

Riftun samnings heimiluð vegna greiðsludráttar ..	348
Grunnleigusamningur dæmdur úr gildi fallinn vegna dráttar af hálfu leigutaka á greiðslu leigugjalda og opinberra gjalda. Umþrætt krafa, er leigutaki taldi sig hafa á hendur leigusala, ekki talin réttlæta dráttinn	378

Grunnleiga.

Vegna vanefnda leigutaka á greiðslu leigugjalds og opinberra gjalda var grunnleigusamningur dæmdur úr gildi fallinn. Umþrætt krafa, er leigutaki taldi sig hafa á hendur leigusala, ekki álitin réttlæta greiðsludráttinn	378
A var leigð lóð í kaupúni norðanlands árið 1896 um ótiltekinn tíma. Skyldi samningurinn vera óuppsegjanlegur af hálfu leigusala. Í samræmi við skilning, sem sagður er hafa verið ríkjandi á þeim tíma norðanlands á samskonar samningum, var ákvæðið skýrt þannig, að samningurinn skyldi og halda gildi sínu, þótt eigandskipti yrðu að leiguréttinum. Þessu til stuðnings var einnig það, að gert var ráð fyrir, að leigutaki reisti hús á lóðinni og setti bryggju við hana. Framsal lóðarréttindanna því talið heimilt	479

Gæzluvarðhald.

Þar, er fleiri en einn var sekur dæmdur, var sá, er í gæzluvarðhaldi sat, einn dæmdur til að bera kostnað af því	356
Sagt, að skaðabótaregla laga nr. 28/1893 um skaðabætur fyrir gæzluvarðhald að ósekju o. fl., sé alger sérregla í íslenskum rétti	484

Hafning máls.

Mál hafið með samþykki stefnds, er fékk ómaksbætur dæmdar eftir kröfu sinni	293
---	-----

Mál hafið með samþykki stefnds, er krafðist ómaks-
bóta, en þeim var mótmælt af áfrýjanda. Ómaks-
bætur ekki dæmdar með því að áfrýjandi hafi
í upphafi ástæðu til áfrýjunar, en hóf málið
þegar eftir að ástæða var til þess vegna þess að
dómur hafi gengið í hliðstæðu máli 520

Haldsréttur.

Krafa skipasmíðastöðvar um greiðslu viðgerðar-
kostnaðar á vélbát talin tryggð með haldsrétti
í bátnum. Að visu hafi eigandi bátsins, A, ekki
beðið um viðgerðina, heldur annar maður, B,
sem fengið hafi bátinn til umráða og notkun-
ar samkvæmt kaupsamningi við A, en afsal hafi
ekki verið gefið. Þar eð viðgerðin var nauð-
synleg til að gera bátinn haffæran, þá var talið,
að í kaupsamningnum hefði falizt heimild til
handa B til þess að koma bátnum til nauðsyn-
legrar viðgerðar. Þessi heimild var talin hafa
haldizt út á við gagnvart skipasmíðastöðinni,
sem þekkti efni kaupsamningsins, enda þótt
vanefndir, sem henni var ókunnugt um, kynnu
að hafa verið orðnar á kaupsamningnum af
hálfu B gagnvart A, áður en B kom bátnum til
viðgerðar 6

Heimilisfang.

A hafið skráð sig vorið 1933 heimilisfastan á bæ ein-
um í N.-Þingeyjarsýslu, en með því að hann
hafið dvöl sína, atvinnu og skepnur það ár og
hin næstu að verulegu leyti á bæ í N.-Múlasýslu,
var hið raunverulega heimili hans talið þar og
útsvarsálagning á hann þar heimiluð 290

A, sem upplýst var um, að hann hafið átt lögheim-
ili í Reykjavík árin 1933 og 1934, lét skrá heim-
ili sitt frá 1. jan. 1935 á bæ einum í Mosfells-
sveit. Viðurkennt var, að hann hefði aldrei flutt
þangað né haft þar dvöl, en dvalið mestan hluta
árs 1935 í Reykjavík, og var því heimilisfang
hans talið í Reykjavík það ár og útsvarsálagning
heimiluð þar 301

- A, bóndi úr Húnavatnssýslu, var skipaður í stjórn Kreppulánasjóðs og átti sæti í henni frá 1. okt. 1933 til 31. des. 1935. Laun hans þar voru 600 kr. á mánuði. Þennan tíma dvaldist hann í Reykjavík, leigði þar húsnæði og keypti fæði. Talið, að þessi ráðning hans til fasts og fulls starfs í Reykjavík og dvöl hans þar með greindum hætti hafi skapað honum heimilisfestu þar umrætt starfstímabil, og skipti ekki máli, þótt hann ræki jafnframt bú sitt fyrir norðan og hefði í huga að hverfa þangað aftur 476

Heimt.

- A sem seljandi og B sem kaupandi höfðu gert kaupsamning um húsgögn. Áður en til afhendingar kæmi, riftaði A kaupunum vegna greiðsludráttar á þeim hluta kaupverðs, sem greiðast átti fyrir afhendingu, og í máli gegn B krafðist hann skaðabóta. B krafðist þess þá í gagnsök, að A skilaði vixli, sem hann hefði tekið við sem greiðslu á nokkrum hluta kaupverðsins. Þessari kröfu B hrundið sökum þess að svo var litið á, að A hefði vixilinn til tryggingar skaðabótagreiðslu frá B vegna samningsvanefnda hans 348

Heimvísun. Sbr. ómerking.

- Dómur í einkamáli, sem taldist ranglega frávísað í héraði, ómerktur, og máli vísað heim til dómshalagningar að efni til 108
- Dómur í barnsfaðernismáli ómerktur og máli heimvísað sökum þess að sátta hafði ekki verið leitað 277

Hilming.

- Tvær persónur dæmdar fyrir þjófshilmingu samkvæmt 240. gr. sbr. 48. gr. hegningarlaganna 25. júní 1869 356

Hirðuleysi.

- Ekki talin rétt aðferð af hreppsnefndaroddvita að gera breytingu á undirritaðri fundargerð hreppsnefndar í lagfæringar skyni án þess að kveðja

hreppsnefndina til fundar og fá samþykki hennar, en þetta þó ekki talið honum til stórkostlegs hirðuleysis samkvæmt 144. sbr. 145. gr. hegningarlaganna 105

Hjónaband.

Meðan hjúskapur M og K stóð, höfðu þau aðskilinn fjárhag og ráku hvort sína atvinnu. Sameiginlegu heimili var haldið uppi með afrakstri af atvinnu beggja, og auk þess inntu þau oft af höndum, hvort um sig, greiðslur í þágu atvinnurekstrar hins. Var ekkert tæmandi reikningshald haldið um þessi framlög eða greiðslur. Við skilnað hjónanna að borði og sæng gerðu þau engar fjárkröfur hvort á hendur öðru, en 4 árum síðar höfðar M mál gegn K til greiðslu á framlögum hans til atvinnurekstrar hennar, meðan hjúskapurinn stóð. K höfðaði þá gagnsök til greiðslu á vangreiddum framlögum til hennar og barnanna fyrir og eftir skilnaðinn. Kröfum K vísað frá undirrétti sökum þess að þær heyrðu undir úrskurð valdsmanns, en hún sýknuð af kröfum M, þar sem honum bar, ef hann vildi fá þær greiddar, að koma fram með þær ekki síðar en þá er skilnaður að borði og sæng fór fram 306

Hlutdeild.

Fjórar persónur dæmdar eftir 7. gr. laga nr. 51/1928 sbr. 48. gr., 1. lið, hegningarlaganna frá 25. júní 1869, og 250. gr. sbr. 48. gr., 1. lið, hegningarlaganna, og tvær þeirra ennfremur eftir 240. gr. sbr. 48. gr., 1. lið. Ennfremur var, að því er sum brot tveggja þeirra snerti, höfð hliðsjón af 57. gr., 2. mgr. hegningarlaganna, og, að því er einn sakborning varðaði, 56. gr. og 57. gr. 1. mgr. hegningarlaganna 356

Við ákvörðun refsingar tveggja bræðra tekið tillit til þess, þeim til linkindar samkvæmt 57. gr., 2. mgr., hegningarlaganna, að þeir fremja afbrot sín í upphafi á unga aldri af hlýðni við föður sinn 356

Maður og kona höfðu búið saman ógift mörg ár og átt saman 11 börn. Þátttöku konunnar í stórbjófnaði og fleiri afbrotum mannsins refsað með hliðsjón af analogíu 1. mgr. 57. gr. hegningarlaganna	356
--	-----

Húsleit.

Húsleit gerð á heimili bónda í sveit vegna grunar um sauðabjófnað	164
Í sambandi við grun um brot gegn löggjöf um bann við botnvörpuveiðum í landhelgi fer fram leit eftir dulmálslyklum í skipi að undangengnum dómsúrskurði	495

Iðgjöld. Sjá skaðabætur.

Innheimtulaun.

A átti kröfu á hendur B og fól málflutningsmanninum C hana til innheimtu. B greiddi nokkurn hluta kröfunnar utan réttar, en síðan höfðaði C mál f. h. A gegn B til greiðslu eftirstöðvanna, og miðaði málskostnaðarkröfu sína við upphæð eftirstöðvanna. Talið, að laun C fyrir innheimtuna utan réttar bæri að miða við þá upphæð, sem þannig var innheimt, og í samræmi við texta Málflutningsmannafélags Íslands	39
---	----

Ítrekun.

Bifreiðarstjóri dæmdur fyrir ítrekað áfengislaga- og bifreiðalagabrot og sviptur ökurétti æfilangt 55,	560
Maður dæmdur fyrir margítrekaða sölu áfengis ..	383
Maður dæmdur fyrir ítrekaða áfengissölu	431, 545
Togaraskipstjóri dæmdur fyrir ítrekað botnvörpuveiðabrot	62, 130
Togaraskipstjóri hafði verið dæmdur sekur um ólöglegan umbúnað veiðarfæra árið 1924. Árið 1936 var hann á ný staðinn að samskonar broti. Eldri dómurinn ekki talinn hafa ítrekunaráhrif í síðara málinu, shr. 62. gr. hegningarlaganna analogice	495
Maður dæmdur fyrir ítrekaðan bjófnað	564

- Játning og skýrslur aðilja. Sbr. líkur, sönnun.
 Vátryggingarfélag hafði í bréfi til skipseiganda við-
 urkennt skyldu sína til að greiða vátryggingar-
 bætur vegna bruna í skipinu. Var félagið því
 dæmt til að greiða vátryggingarbætur, enda þótt
 vangæzla á skipinu hefði átt sér stað af hálfu
 eiganda þess, með því að talið var, að félaginu
 hafi hlotið að vera um vangæzluna kunnugt,
 áður en það sendi eigandanum fyrrgreint bréf 325
- Kaupandi viðurkenndi að hafa vanefnt kaupsamn-
 inginn, en taldi seljanda síðar hafa tekið við
 víxlum sem greiðslu, og vanefndirnar þá verið
 úr sögunni. Þetta síðastnefnda þó ekki talið
 sannað, og kaupandanum gert skylt að greiða
 skaðabætur 348
- Persónur játa á sig að hafa stolið sauðfé um margra
 ára skeið. Skýrsla þeirra um tölu hins stolna
 fjár og hverjir hafi verið eigendur þess lögð
 til grundvallar í aðalatriðum, bæði um refsingu
 og iðgjaldagreiðslu 356
- Í skaðabótamáli á hendur skipstjóra út af bryggju-
 spjöllum viðurkenndi umboðsmaður hans í hér-
 aði, að skipið hefði fyrst legið við austurhlið
 bryggjunnar og síðar við norðurhlið hennar.
 Eftir uppkvaðningu héraðsdóms gaf skipstjór-
 inn skýrslu, þar sem hann kvað skipið ávallt
 hafa legið við norðurhlið bryggjunnar. Með því
 að umboðsmaður skipstjórans var á staðnum,
 þegar atvik málsins gerðust, og hafði aðstöðu
 til að að fylgjast með legu skipsins, og þar eð
 löglærður maður flutti málið af hálfu skipstjór-
 ans í héraði, var skýrsla skipstjórans talin þýð-
 ingarlaus fyrir úrslit málsins 388
- Játning bifreiðarstjóra um að hafa ekið bifreið ölv-
 aður, er var í samræmi við aðrar upplýsingar,
 talin nægileg sönnun fyrir broti hans 397
- Maður, sem var uppvís að því að hafa sent togurum
 upplýsingar um varðskipin í dulmálsskeytum,
 játar, að honum hafi verið ljóst, að upplýsing-
 anna hafi verið óskað vegna landhelgiveiða
 skipanna 516

Kaup og sala. Sbr. samningar, skuldir.

- A seldi B bifreið með munnlegum kaupsamningi. B greiddi þegar nokkurn hluta andvirðisins og fékk bifreiðina afhenta til frjálsra umráða. Afsal skyldi hinsvegar gefa, er andvirðið væri að fullu greitt, og bifreiðin var áfram skrásett á nafn A. Með tilliti til þessa, og þá einkum skrásetningarinnar, talið, að A bæri áfram eigandaþbyrgð á bifreiðinni samkvæmt 16. sbr. 15. gr. laga nr. 70/1931 1
- A seldi B vélbát með skriflegum kaupsamningi. Greiddi B þegar nokkurn hluta kaupverðs og fékk bátinn afhentan til notkunar. Afsal skyldi gefa, er kaupverðið væri að fullu greitt. B talið heimilt að koma bátnum til viðgerðar hjá C, er nauðsynleg var til að gera hann haffæran, og varð A að þola, að C væri dæmdur haldsréttur i bátnum. Ekki talið skipta máli, þótt vanefndir kynnu að hafa verið orðnar á kaupsamningnum af hálfu B, er hann kom bátnum til viðgerðar, þar eð C var kunnugt um efni samningsins, en ekki um vanefndirnar 6
- A samdi um kaup á húsmunum af B húsgagnasmið. Skyldu tvær afborganir fara fram áður en til afhendingar hins selda kæmi. A greiddi fyrri afborgunina að nokkrum hluta, en þá síðari ekki. Eftir að vanefndir voru orðnar, afhenti A tvo vixla og liftryggingarskírteini til B. B rifti kaupunum og krafðist skaðabóta. A mótmælti riftuninni og kvað B hafa tekið við vixlunum sem greiðslu, en gegn neitun B var það ekki talið sannað. Í skaðabótamáli B gegn A gagnstefndi A og krafðist þess, að B skilaði öðrum vixlinum. Þeirri kröfu hrundið, þar eð víxillinn væri til tryggingar skaðabótum, er A var dæmdur til að greiða 348
- A keypti af B byggingarmeistara hús í smíðum, og skyldi B skila því síðar fullgerðu. Á afhendingartíma var húsið ekki fullgert, og síðar höfðaði A mál gegn B út af vanefndunum. Var B dæmdur að viðlögðum dagsektum til að afsala

A húsinu í því ástandi, sem það var þá, gegn því að A tæki að sér tilteknar veðskuldir, er á húsinu hvildu, og gæfi út skuldabréf til A með veði í húsinu, eins og kaupsamningur sagði til um, fyrir afgangi kaupverðs að frádregnum kostnaði eftir mati dómkvaddra manna við að koma húsinu í samningshæft ásigkomulag 441

A, sem keypt hafði hús af B byggingarmeistara, greiddi samkvæmt kaupsamningi nokkurn hluta kaupverðsins með skuldabréfi með veði í annari eign en hinni seldu. Í skaðabótamáli, er A höfðaði gegn B út af vanefndum í sambandi við söluna, gagnstefndi B til riftunar kaupnum, aðallega sökum þess, að hann hefði haldið, að A væri útgefandi veðskuldabréfsins, en svo hefði ekki verið, og að veðskuldabréfið væri að öðru leyti minna virði en A hefði talið honum trú um. Þar sem B hafði fyrirvaralaust tekið við bréfinu, þótt útgefandi þess væri annar en A, og þar sem ekki var sannað, að A hefði gefið B rangar upplýsingar, þá var kröfum B hrundið 441

Kyrrsetning.

Sagt, að með því að ekki sé um það mælt í lögum, að kyrrsetningargerð skuli byrja á heimili gerðarþola, verði það fógetans að meta það hverju sinni, hver ástæða vera kunni til þess að byrja slíka fógetagerð utan heimilis hans. Í máli því, er fyrir lá, þótti mega byrja kyrrsetningu utan heimilis gerðarþola, þar eð hún var gerð þar, sem sá maður átti heima, sem greiða skyldi fjárkröfu þá, sem kyrrsett var, og ætla mátti, að það hefði haft töf og aukinn kostnað í för með sér að byrja á heimili gerðarþola 450

Kyrrsetning var byrjuð og gerð á Ísafirði í eignum A, sem heima átti í Reykjavík. A krafðist ógildingar kyrrsetningarinnar, vegna þess m. a., að fógetinn á Ísafirði ætti ekki lögsögu yfir honum. Mótbárunni hrundið þar eð heimilt var í þessu tilfelli að byrja gerðina á Ísafirði, og fó-

getinn þar því réttur embættismaður til að fram- kvæma hana	450
A gerði kyrrsetning hjá B í kröfu, er hann taldi B eiga á hendur C. B krafðist ógildingar gerðarinnar vegna þess að D, en ekki hann, væri eigandi hinn- ar kyrrsettu kröfu. Tekið fram, að í þessu máli, sem D hafði ekki gerzt aðili í, yrði ekki úr því skorið, hvort B eða D ætti kröfuna. En þar sem kyrrsetningin hefði farið fram á ábyrgð og á- hættu A, þá hafi það ekki verið fógetans að meta það, hvort kyrrsetningin kæmi honum að haldi vegna vafans um eignarréttinn að kröfunni. Krafa B um ómerkingu gerðarinnar því ekki tekin til greina	450

Landhelgi. Sjá botnvörpuveiðabrot.

Landskipti.

Úrlausn ágreinings um það, hvort maður hafi firrt sig rétti til að áfrýja til yfirlandskiptanefndar skiptum á jörð, gerðum af undirlandskiptanefnd, ber undir dómstólana	511
Eftir að undirlandskiptanefnd samkvæmt l. nr. 57/- 1927 hafði skipt jörð milli sameigenda, seldi einn þeirra lóð úr þeim hluta jarðarinnar, sem í hans hlut kom við skiptin. Með sölu þessari var hann talinn hafa firrt sig rétti til að áfrýja skipt- unum til yfirlandskiptanefndar	511

Leiðbeiningarskylda héraðsdómara.

Krafa A um ómerkingu og heimvísun máls, að því er ætla mátti vegna vanrækslu á leiðbeiningar- skyldu héraðsdómara, ekki sinnt þar eð lög- lærður maður flutti málið fyrir A í héraði	388
--	-----

Leiguréttindi. Sjá grunnleiga.

Lífsháski. Sjá björgun.

Líkamsáverkar.

Dæmdar bætur í opinberu máli fyrir líkamsáverka, er hlaut af ógætilegum bifreiðarakstri	260
--	-----

Sökunautar dæmdir til refsingar eftir 205 gr. hegningarlaganna fyrir að ráðast á löggæzlumann og veita honum áverka	401
Löggæzlumaður, sem í neyðarvörn gegn mannfjölda, er að honum sótti, hafði skotið fimm skotum og sært fjóra menn, sýknaður með skirskotun til 41. gr., 2. mgr., 1. málslíðs hegningarlaganna ..	401

Líkur. Sbr. játning, sönnun, vitni.

a) Í einkamálum.

Vélbátinn A hafði rekið að vélbátnum B á hafnarlegu, og var að slást við hann, er síðast sást til að kvöldi. Morguninn eftir var B sokkinn. Orsök þess talin sú, að A rak á hann, og það einnig talin orsök skemmda, er komu í ljós á B, er honum var bjargað	97
Við ákvörðun skaðabóta fyrir misstan útgerðararð fiskiskips var höfð hliðsjón af útkomunni á útgerð sambærilegra skipa umrædda vertið ..	97, 174
Við ákvörðun bóta vegna atvinnutjóns skipverja, er misst höfðu atvinnu í byrjun vertiðar sökum þess að skip það fórst, er þeir voru ráðnir á, þótti mega gera ráð fyrir því, að þeir hefðu unnið sér nokkuð inn á vertiðinni	174
Dvöl manns á bæ einum, atvinna hans þar og það einnig, að hann hafði þar skepnur, talið veita líkur fyrir heimilisfangi hans þar	290

b) Í opinberum málum.

Af því, að bifreiðarstjóri stöðvaði ekki bifreiðina nægilega fljótt, þótti mega ráða, að hann hefði ekki hægt ferð sína, áður en hann beygði fyrir horn, eins mikið og honum bar að gera	135
Skrá yfir lánað áfengi í viðskiptabók manns, sem grunaður var um ólöglega áfengissölu, talin veita líkur gegn honum	431
Varðskip hafði byrjað eftirför eftir togara án þess að stöðvunarmerki væri gefið. Togarinn breytti þá stefnu og sneri út frá landi. Þetta talda líkur fyrir því að togarinn álti varðskipið gruna sig um landhelgibrot	484

- Togari var tekinn á fisksvæði inni í landhelgi með nýveiddan fisk á þilfari og vörpuna lausa að öðru en því, að henni var tyllt við öldustokkinn með bandspottum. Dragstrengjum og vörpu var lásað frá hlerum og vindan var heit og gálgarúllur og hleraskór að mestu gljáandi. Þetta o. fl. talið veita líkur fyrir því, að togarinn hafi verið að ólöglegum landhelgiveiðum, en gegn neitun skipstjórans þóttu þó ekki fram komnar nægar sannanir fyrir því 495
- Þrjú vitni báru, að þau hefðu farið til A í því skyni að kaupa af honum áfengi. Hafi eitt þeirra keypt af A tvær flöskur af brennivíni án þess að hin væru viðstödd. A viðurkenndi að hafa látið menn þessa fá umrætt áfengi, en kvaðst hafa gefið þeim það. Vitnið, sem kvaðst hafa keypt áfengið, vann ekki eið að framburði sínum. Með tilliti til vitnaframburða þessara og þess ennfremur, að A hafði áður verið refsað fyrir ólöglega atvinnusölu, að hann hafði verið atvinnulaus lengi undanfarið, að mörg vitni báru, að það væri í almæli, að A fengist við ólöglega áfengissölu, og að tvö vitni báru, að þau hefðu keypt áfengi af honum, þó hvort í sínu lagi, þá þótti sannað, að hann hefði gerzt sekur um ólöglega sölu áfengis 545
- A, sem áður hafði verið refsað fyrir þjófnað, hafði í fórum sínum veggfóður, sem horfið hafði úr opnum kjallara verzlunar einnar. A kvaðst hafa verið svo drukkin, er hann fékk veggfóðrið, að hann gæti ekki um það sagt, hvort hann hafi keypt það eða tekið það að ófrjálsu. Þetta talin næg sönnun fyrir því, að A hafi stolið veggfóðrinu 564

Loforð.

- Í afsalsbréfi fyrir húseign var svo á kveðið, að kaupandinn taki að sér að greiða veðskuld, er á húseigninni hvíli. Með því að taka við og láta þinglýsa afsalinu var kaupandinn talinn hafa tekið á sig persónulega ábyrgð á skuldinni gagnvart eiganda veðskuldabréfsins 294

Lög, lögskýring.

Sagt, að samkvæmt almennum reglum um skaðabóta-skyldu hvíli bótaskyldan á þeim, sem sök á á slysi	1
3. mgr. 15. gr. bifreiðalaga nr. 70/1931 skýrð þannig, að þegar ákveða skal samkvæmt málsgreininni, hvort um sé að ræða bifreið, sem sé til afnota fyrir almenning gegn borgun, þá skuli farið eftir því, í hverskonar notkun bifreiðin var, þegar slysið bar að höndum	1
Sagt, að sú sé almenn regla laga, að þegar mat skal fram fara, sem ákveðinn maður á að vera bundinn við, þá skuli, ef unnt er, tilkynna honum hvar og hvenær matið á að fara fram, svo að hann geti gætt réttar sins við matsgerðina. Þessi regla einnig talin ná til þess, er handveð er tekið til eignar eftir mati samkvæmt 22. kap. kaupab. Jónsbókar	39
Ákvæði 1. og 3. gr. l. nr. 11/1931 um skatt af húseignum í Neskaupstað skýrð þannig, að vanræksla bæjarstjórnar á skyldum samkvæmt 3. gr. geti ekki varðað því, að húseigandi losni við að greiða skatt samkvæmt 1. gr.	46
Þótt samvinnufélag réði utanfélagsmenn til að verka sild, er veidd var á skip félagsins, og seldi sildina síðan til útlanda, var það ekki talin viðskipti við utanfélagsmenn í þeirri merkingu, sem við er átt í 6. gr. A, II, 2, 1. mgr. útsvarslaga nr. 46/1926 (sbr. l. 51/1933), sbr. 38. gr. laga nr. 36/1921	81
Bifreiðarstjóri ekki talinn geta notið góðs af undantekningarákvæði 2. mgr. 1. gr. l. nr. 62/1935 um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum þar eð flutningur á framleiðsluvörum bænda væri aðeins óverulegt atriði í flutningastarfsemi hans	84
Það talin meginregla í fátækralögum nr. 43/1927, sbr. einkum 65. og 57. gr. þeirra, að yfirvald geti ekki úrskurðað skyldur samkvæmt lögunum á hendur sveitarfélagi fyrr en því hefir verið gefinn kostur á að taka afstöðu til þess, hvort þær séu réttmætar	145
Ákvæði 10. gr. tilsk. 18. febr. 1847 um greiðslufrest	

á uppboðsandvirði ekki talin brott fallin fyrir notkunarleysi	160
Kona hafði selt 18 ára unglingi ólöglega áfengi. Í héraði var brot hennar heimfært undir 13. og 15. gr. áfengislaga nr. 33/1935, en í hæstarétti aðeins undir 15. gr., sem talin var tæmandi að því er brotið varðaði	233
Ákvæði 7. gr. veðlaga nr. 18/1887 ekki talin úr gildi fallin þrátt fyrir almennt orðalag 8. gr. laga um þinglýsing skjala og aflýsing nr. 30/1928, þar eð nefnd 7. gr. er ekki meðal þeirra lagafyrirmæla, sem berum orðum eru úr gildi felld með 16. gr. l. nr. 30/1928, en brýn nauðsyn hefði verið til að nefna 7. gr. þar sérstaklega, ef hún átti ekki að gilda áfram	236
Skýrð 4. gr. laga nr. 30/1928 um þinglýsing skjala og aflýsing, og í henni talin felast sú efnisregla, að um stofnun og vernd eignarréttar og eignarhafta yfir bátum, minni en 5 smálestir, skuli fara eftir reglum um lausafé	236
Af ákvæðum 3. mgr. 11. gr. vörumerkjalaga nr. 43/1903, sbr. 5. gr. nr. 5 sömu laga og 9. gr. laga um varnir gegn óréttmætum verzlunarháttum nr. 84/1933, má leiða þá reglu, að þegar um óskrásett vörumerki er að ræða, geti sá, sem sannar, að hann hafi fyrstur tekið að nota það, fengið öðrum, sem síðar hafa tekið það upp, dæmt óheimilt að nota það eða önnur merki, sem eru svo áþekkt því, að villast megi á þeim	248
Heimildarlaus breyting útgefanda veðskuldabréfs á texta bréfsins, eftir að það hafði fengið áritun um þinglýsingu, talin varða við 276. sbr. 270. og 273. gr. hegningarlaganna	321
A veðsetti B hlut fyrir skuld og leyndi hann eldri veðum, er á hlutnum hvíldu. Með því að ekki var upplýst, að veðsetningin til B hefði farið fram fyrir samtímis stofnaðri skuld, þótti brot A einungis eiga að heimfærast undir 259. gr. hegningarlaganna	321
Ákvæðum 1. mgr. 57. gr. hegningarlaganna beitt analogice um þátttöku ógiftrar konu í afbrotum	

manns, er hún hafði búið saman við yfir 30 ár og átt með 11 börn	356
Ákvæði 6. gr. laga nr. 64/1917 ekki talin eiga við, er ákveða skal þóknun dómkvaddra matsmanna fyrir að meta til peningaverðs spjöll á bryggju, er skip hafði valdið	388
Sagt, að skaðabótaregla laga nr. 28/1893, um skaðabætur fyrir gæzluvarðhald að ósekju o. fl., sé alger sérregla í íslenskum lögum	484
Sagt, að engin ákvæði séu til í íslenskum rétti um greiðslu bóta fyrir töku eða handtöku, sem aðili er síðan sýknaður af, enda verði bótaskyldan ekki byggð á almennum skaðabótareglum ..	484
Gert ráð fyrir almennri skaðabótareglu í lögjöfnni	484
Analogíu 58. gr. hegningarlaganna beitt, er refsing var ákveðin í máli út af botnvörpuveiðabroti ..	495
Analógíu 62. gr. hegningarlaganna um ítrekun beitt í máli út af botnvörpuveiðabroti	495

Löghald. Sjá kyrrsetning.

Lögheimili. Sjá heimilisfang.

Lögregla. Sjá embættismenn og sýslunar, valdstjórn og allsherjarregla.

Lögreglusamþykktir.

Maður, sem var ölvaður á almannafæri og neitaði að segja lögregluþjónum til nafns síns, dæmdur eftir 7. og 9. sbr. 96. gr. lögreglusamþykktar Reykjavíkur nr. 2/1930	22, 92
Bifreiðarstjóri talinn hafa með ógætilegum akstri brotið ákvæði 49. gr. lögreglusamþ. Vestmannaeyja nr. 41/1928	135
Maður dæmdur fyrir ölvun og ryskingar á opinberum veitingastað. Brotið talið varða við 7. og 78. sbr. 96. gr. lögreglusamþ. Reykjavíkur nr. 2/1930	371
Maður dæmdur fyrir brot á samþykkt bæjarstjórnar Reykjavíkur frá 5. júní 1930 um einstefnuakst-	

ur á Laugavegi, sbr. 30. og 96. gr. lögreglusamb. Reykjavíkur nr. 2/1930	397
Sjö menn dæmdir til refsingar fyrir óspektir á al- mennum samkomustað samkvæmt 65. sbr. 83. gr. lögreglusamb. Neskaupstaðar nr. 103/1930	401
Lögreglumaður dæmdur til refsingar samkvæmt 15. gr. lögreglusambýkktar Neskaupstaðar, sbr. 83. gr., fyrir að bera á sér hlaðið skotvopn	401

Lögtak.

Lögtak gert sameiginlega fyrir útsvari og húsaskatti í eignum gerðarpola. Gagnkröfum, er gerðarþoli bar fram við lögtaksgerðina, mótmælt, og þær ekki teknar til greina	46
Lögtak í skipi fyrir ýmsum skipagjöldum felld úr gildi sökum þess að upphæð gjaldanna var mið- uð við annað skip, en ekki upplýst, hversu há gjöldin hefðu orðið, ef miðað var við stærð skips þess, er gjaldanna var krafizt af	88
Felld niður lögtak í húsi A fyrir gjöldum, sem talið var að B hefði átt að greiða. Meðal gjaldanna var þó fasteignaskattur af húsinu, en lögtak fyrir honum einnig felld niður vegna þess að A hafði aldrei verið um hann krafinn, þegar lög- tak fór fram, og gerðinni ekki beint að honum	552

Málasamsteypa. Sbr. gagnsakir, meðalganga.

I. Einkamál.

1. Kröfusamlag:

a. Kröfusamlag af hálfu sækjanda:

Lögtak gert í einu lagi hjá gjaldanda fyrir út- svári og húsaskatti	46
Uppboðsgerð og eftirfarandi uppboðsafsali á- frýjað saman	160
Dómi og fjárnámsgerð áfrýjað saman	294
Ýmsar kröfur	174, 243, 280, 306, 388

b. Gagnkröfur:

Dómi, sem dæmdi skipinu A bætur fyrir tjón, er hlaut af árekstri skipsins B, áfrýjað af báðum aðiljum	97
Fjárnámsgerð áfrýjað af báðum aðiljum, fjár-	

námshafa til staðfestingar, en fjárnámsþola til ómerkingar	133
Gagnkröfur til sjálfstæðs dóms 306, 348, 467, 294,	388

2. Aðiljasamlag:

a. Sóknaraðilja:

Hjón sækja saman mál til greiðslu dánarbóta á hendur eiganda bifreiðar	1
Skipseigandi og banki, sem hagsmuna hafði að gæta, og gerzt hafði sakmiðill, áfrýja sam- an dómi, þar sem sjóveðréttur var viður- kenndur, í því skyni að fá veðréttinn brott felldan	18
Ómerking máls vegna ólöglegrar málasmsteypu af hálfu stefnenda í héraði. Kröfur þeirra ósamrættar	30
Eigendur 3.—5. veðréttar í fasteign, er seld var á nauðungaruppboði, áfrýja saman upp- boðsgerðinni til ómerkingar	160
Eigandi, útgerðarmaður og skipshöfn skips, sem orðið hafði fyrir árekstri, sækja sam- an mál á hendur eiganda hins skipsins til greiðslu skaðabóta	174
Sjö menn, er áttu sameiginlegt handveð í bát- um, áfrýja saman skiptaréttarúrskurði, er varðaði veðrétt þeirra	236
Sameigendur að jörð höfða mál saman út af framsali leiguréttinda yfir lóð, er tilheyrði jörð þeirra	479
Sameigendur að skipi stefna saman Alþýðu- sambandi Íslands til greiðslu skaðabóta vegna verk- og afgreiðslubanns	504

b. Varnaraðilja:

Krafa gerð á hendur A, en B stefnt jafnframt til þess að gæta réttar síns .. 6, 18, 112,	511
Eigandi jarðar, er seld var á nauðungarupp- boði, áfrýjar uppboðsgerðinni til ómerk- ingar og stefnir uppboðsbeiðanda og upp- boðskaupanda	142
Uppboðsgerð og uppboðsafsali áfrýjað til ó- merkingar af eigendum 3.—5. veðréttar, og	

stefnt uppboðsbeiðanda (1. veðréttarhafa), 2. veðréttarhafa, sem fullnægju fékk af uppboðsandvirðinu, uppboðskaupanda og eiganda hinnar seldu eignar. Á hendur siðastnefndum aðilja var þó engin krafa gerð	160
Solidariskir skuldunautar	219, 343
Úrskurði skiptaréttar í gjaldþrotabúi áfrýjað. Skiptaráðanda stefnt og auk þess veðhafa, er úrskurðurinn varðaði	236
Niðurfjöfnunarnefnd Reykjavíkur stefnt til þess að gefa upplýsingar varðandi niðurfjöfnun, og borgarstjóra Reykjavíkur jafnframt stefnt til þess að greiða málskostnað ..	285
Þremur mönnum, sem fengið höfðu sér fram-seld sameiginleg leigulóðarréttindi, stefnt saman af eigendum lóðarinnar, er töldu framsal leiguréttarins óheimilt	479

II. Opinber mál.

1. Fleiri brot eins aðilja 22, 155, 164, 321, 356, 371, 383, 397, 401, 431, 516, 526, 564,	568
2. Fleiri ákærðir	79, 116, 254, 356, 401, 538, 568
3. Sökunautur, einn eða fleiri, dæmdur til að greiða skaðabætur jafnframt refsingu í opinberu máli	164, 260, 356
4. Skaðabótakröfu vísað frá vegna upplýsingaskorts	84, 401

Málflutningslaun.

A málflutningsmaður hafði flutt mál í héraði fyrir B, og tapaði B málinu. C, sem verið hafði málflutningsfélagi A, höfðaði síðan mál gegn B og krafðist málflutningslauna. B. sýknaður vegna þess að A hefði orðið þess valdur, að B höfðaði mál að óþörfu fyrir dómi	209
Í málskostnaðarreikningi vörðuðu tveir liðir ferð málflutningsmannsins frá Reykjavík til Akraness. Með því að kostnaðurinn þótti of hátt reiknaður, var reikningurinn ekki að öllu leyti tekinn til greina	219

Málflutningsmenn.

Dráttur opinbers máls af hálfu málflutningsmanns talinn aðfinnsluverður	135
Málflutningsmaður, sem eins og á stóð hafði orðið þess valdur, að skjólstæðingur hans höfðaði mál að óþörfu, ekki talinn eiga kröfu til málflutningslauna frá skjólstæðingnum	209
Lögfræðingur, sem sótti mál sitt sjálfur fyrir hæstarétti, víttur fyrir að hafa í málflutningi sínum haft óviðeigandi orð um héraðsdómarann í sambandi við dóm í öðru máli en því, sem áfrýjað var	209
Málflutningsmaður sektaður í héraði fyrir meiðandi ummæli um matsmenn. Vararefsingin ákveðin ex officio í hæstarétti	388

Málshöfðun.

Einkamál höfðað á röngum grundvelli í héraði, og dómur í því, eins og það lá fyrir, ekki talinn geta samrýmst tilgangi stefnanda með málshöfðuninni. Málinu því vísað ex officio frá undirrétti	39
Vextir ekki dæmdir með því að þeirra var ekki krafizt fyrir sjóðómi	215
Opinbert mál höfðað gegn bifreiðarstjóra út af bílslysi, en vanrækt að tilkynna honum, að krafa væri gerð á hendur honum til greiðslu sakarkostnaðar. Sakir þessa þótti ekki unnt að dæma kærðan til að greiða málskostnað, hvorki í héraði né fyrir hæstarétti	260
Rannsókn fór fram í lögreglurétti út af bílslysi, og bókaði dómariinn, að krafa sé fram komin frá föður drengs, sem fyrir slysi varð, um málshöfðun af hálfu valdstjórnarinnar gegn bifreiðarstjóranum og tveimur mönnum öðrum, sem ekkert voru við brotið riðnir, til sekta og skaðabóta, og muni nú dómariinn höfða slíkt mál. Engin stefna var gefin út og sakarefni ekki nánar tilgreint. Þrátt fyrir þessa galla þótti mega dæma málið að efni til að því er bifreiðarstjóran varðaði, þar sem honum mátti vera ljóst, að málið væri höfðað til refsingar og skaðabóta	

vegna brots á bifreiðalögum, enda kom fram vörn á málinu varðandi bæði þessi atriði ..	260
Mál var höfðað gegn A, sem hafði verið ölvaður við akstur, fyrir brot á bifreiðalögum. Talið, að brot hans mætti einnig heimfæra undir 21. sbr. 39. gr. áfengislaga nr. 33/1935. Hinsvegar ekki talið unnt að dæma hann fyrir brot á ákvæðum 1. mgr. 17. gr. áfengislaganna, eins og málið var höfðað	560

Málkostnaður. Sbr. ómaksbætur.

I. Í einkamálum.

1. Málkostnaður látinn falla niður:
 Kröfur áfrýjanda teknar til greina að öllu eða nokkru leyti, en málskostnaður þó látinn falla niður 1, 25, 58, 88, 133, 145, 151, 174, 236, 479, 500
 Áfrýjandi tapaði máli, en var þó eigi dæmdur til að greiða málskostnað 6, 317, 325, 345, 484, 504
 Áfrýjandi tapaði máli, en ekki mætt af hálfu stefnda 274
 Máli vísað ex officio frá undirrétti 39, 277
 Aðalsök og gagnsök. Kröfum gagnáfrýjanda í gagnsök vísað frá undirrétti, en gagnáfrýjandi sýknaður af kröfum aðaláfrýjanda í aðalsök 306
 Málflutningsmanni gjafsóknar- eða gjafvarnarhafa greidd málflutningslaun úr ríkissjóði 1, 236, 274
2. Aðilja, sem áfrýjaði dómsathöfn til breytinga og fékk kröfur sínar að verulegu leyti teknar til greina, dæmdur málskostnaður 30, 97, 204, 215, 248, 285, 378, 476, 552
3. Áfrýjandi, sem áfrýjaði dómsathöfn til breytinga, en kröfur hans voru alls ekki eða að litlu leyti teknar til greina, dæmdur til að greiða málskostnað 15, 18, 46, 67, 81, 97, 112, 209, 219, 223, 243, 268, 280, 290, 301, 339, 348, 450, 511
4. Áfrýjun til staðfestingar:
 Aðilja, sem áfrýjaði til staðfestingar, og fékk þá kröfu tekna til greina, dæmdur málskostnað-

ur, með því að stefndi hafði gefið honum ástæðu til áfrýjunar	95, 343, 438, 441,	532
5. Ómerkingardómar:		
Mál ómerkt ex officio og stefndur dæmdur til greiðslu málskostnaðar		30
Mál ómerkt ex officio og málskostnaður látinn falla niður	39,	277
Sá, er áfrýjaði máli til ómerkingar, fékk sér dæmdan málskostnað í hæstarétti	108,	314
6. Aðalsök og gagnsök:		
a. Kröfur aðaláfrýjanda teknar til greina og honum dæmdur málskostnaður	294,	467
b. Kröfur gagnáfrýjanda teknar til greina og honum dæmdur málskostnaður	97,	388
c. Gagnáfrýjandi sýknaður af kröfum aðaláfrýjanda í aðalsök, en kröfum gagnáfrýjanda í gagnsök visað frá héraðsdómi og málskostnaður í báðum sökum látinn falla niður		306
7. Uppboðsgerð ómerkt. Stefndur (uppboðsbeiðandi) dæmdur til að greiða áfrýjanda málskostnað		
	142,	160
8. Bæjarfélagið B hafði lagt útsvar á A, sem taldi sig eiga heima í hreppnum C, og var þar einnig lagt á hann útsvar. Úrskurðaði fúgetaréttur, að lögtak fyrir útsvarinu til B skyldi fram fara í eignum A. Áfrýjaði A úrskurðinum og stefndi B, en tilkynnti jafnframt C áfrýjunina, ef hann vildi gæta réttar síns. C lét mæta í hæstarétti og krafðist aðallega málskostnaðar af hendi stefnda (B), en til vara af áfrýjanda (A). Með því að B og C höfðu hvorugur stefnt öðrum var B ekki dæmdur til að greiða C málskostnað. Og ekki var heldur talið, að það gæti bakað A skyldu til að greiða C málskostnað, þótt hann hefði tilkynnt honum málskotið með framangreindum hætti		
		301
A, sem stefnt hafði verið til að gæta réttar síns, mætti og krafðist málskostnaðar, en ekki þótti ástæða til að taka þá kröfu til greina		511

II. Í opinberum málum.

1. Aðili dæmdur sekur:
 - a. Einn aðili sakfelldur og dæmdur til greiðslu málskostnaðar 22, 55, 62, 84, 92, 130, 135, 155, 164, 228, 233, 321, 371, 383, 397, 431, 460, 495, 516, 521, 526, 529, 534, 545, 556, 560, 564
 - b. Tveir eða fleiri sekir dæmdir og dæmdir in solidum til að greiða málskostnað 79, 116, 254, 356, 401, 538, 568
 - c. Hver greiðir sinn gæzluvarðhaldskostnað 356
 - d. Hver greiðir sínum talsmanni 356, 401, 568
2. Aðili sýknaður og sakarkostnaður lagður á ríkissjóð 105, 420
3. Héraðsdómari dæmdur með tilvísun til 35. gr. tilsk. 3. júní 1796 til að greiða allan sakarkostnað lögreglumáls, bæði í héraði og fyrir hæstarétti. Kærði í málinu var að visu sakfelldur, en þar eð héraðsdómarinn hafði vanrækt að tilkynna honum, að krafa yrði gerð á hendur honum um greiðslu sakarkostnaðar, var kærði ekki dæmdur til að greiða sakarkostnað, hvorki í héraði né fyrir hæstarétti 260
4. Dæmt um vitnaskyldu í lögreglumáli. Málskostnaður lagður á ríkissjóð 373

Manndráp.

- Vélbáturinn A rakst á bátinn B og sökti honum. Var einn maður á B, og fórst hann. Formaður A sýknaður af því að hafa valdið árekstrinum af gáleysi, en dæmdur ásamt formanni annars báts til refsingar samkvmt 201. gr. hegningarlaganna fyrir að hafa ekki gert næga tilraun til að bjarga manni þeim, er drukknaði 116
- Vélbátur, er var í flutningum, sökk vegna ofhleðslu, og fórst ein kona. Formaður bátsins dæmdur til refsingar samkvæmt 200. gr. hegningarlaganna og 261. gr. siglingalaga nr. 56/1914 254
- Bifreiðarstjóri talinn hafa valdið dauða manns með með gálauslegum akstri. Refsað samkvæmt 200. gr. hegningarlaganna 534

A, sem aðeins var 17 ára, og hvorki hafði ökuþróf né ökuleyfi, varð með ógætilegum bifreiðaakstri valdur að dauða drengs. Dæmdur til refsingar eftir 200. gr. hegningarlaganna og 1. mgr. 5. gr. bifreiðalaga nr. 70/1931	556
---	-----

Mat og skoðun. Sbr. sönnun, vitni.

Yfirlýsing skipaskoðunarmanna ríkisins lögð til grundvallar um haffærni vélbáts	6
A hafði tekið handveð til eignar samkvæmt 22. kap. kaupab. Jónsbókar að undangengnu mati dómkvaddra manna. Eignartakan dæmd ógild þar eð veðsala hafði ekki verið gefinn kostur á að gæta réttar síns við matsgerðina í samræmi við almenna reglu laga um matsgerðir	39
Rannsókn fór fram á blóði bifreiðarstjóra, er kærður var fyrir að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis	55, 397, 521
Forstöðumaður stýrimannaskólans markar stað skips á sjókort	62, 228
Upplýsingar frá Veðurstofunni um veðurhæð lagðar til grundvallar í máli	97
Rannsóknardómari lætur gera markaskoðun á sormörkuðu fé	164
Rannsóknardómari vottar um álit sitt á sakhæfi sakbornings	164
Læknisrannsókn varðandi sakhæfi sakbornings	164
Í máli út af árekstri skipa á innsiglingaleið til Reykjavíkur, þar sem annað skipið sökk, var ásiglingarstaður ákveðinn samkvæmt tilvisun hafnaryfirvalda Reykjavíkur	174
Í skaðabótamáli út af árekstri skipa var um siglingu skipanna á undan árekstrinum lögð til grundvallar útsetning dómkvaddra siglingafræðinga á sjókort	174
Læknar lýsa áverka á dreng, sem varð fyrir bilslysi	260
Lífsvottorð barns lagt fram í máli til innheimtu dánarbóta eftir föður þess	280
Bátur, sem strandað hafði og síðan kviknað í, metinn óbætandi með yfirmati. Yfirmatið, sem	

fram fór 14 mánuðum eftir strandið, ekki talið geta skorið úr um það, hvort báturinn hafi verið óhaffær, er hann strandaði	325
Niðurstaða dómkvaddra yfirmatsmanna lögð til grundvallar um upphæð skaðabóta fyrir bryggjuspjöll	388
Þóknun til dómkvaddra matsmanna fyrir mat á bryggjuspjölum af völdum skips metin af dómstólunum þar eð ákvæði 6. gr. laga nr. 64/1917 um upphæð þóknunar þóttu ekki við eiga	388
Í skaðabótamáli út af togaratöku var lögð fram álitserð frá „Sökort-Arkivet“ í Kaupmannahöfn ..	484
Bifreiðaeftirlitsmenn lýsa yfir áliti sínu á orsökum bifreiðarslyss	534

Meðalganga.

Skipseiganda stefnt í héraði til þess að þola sjóveðrétt viðurkenndan með dómi. Hann mætir ekki, en banki, sem hafði ábyrgst honum, að engin sjóveð hvíldu á skipi hans, gengur inn í málið sem varnaraðili	18
Skipseiganda stefnt í héraði til greiðslu kaupkrafna og viðurkenningar á sjóveðrétti. Bankaútibú, sem samningsveð átti í skipinu, höfðaði meðalgöngusök í héraði og mótmælti viðurkenningu sjóveðréttarins	30
Með héraðsdómi var viðurkenndur sjóveðréttur A til handa í skipi B. Banki, sem ekki var aðili í héraði, áfrýjaði dómi þessum í því skyni að fá sjóveðréttinn brott felldan. Þar eð stefndur sjóveðréttarhafi viðurkenndi, að bankinn hefði hagsmuna að gæta í málinu, og hafði ekkert við málskotið að athuga að því er aðildina varðaði, þótti mega dæma málið að efni til ..	112

Meðlag.

Eftir að hjón höfðu skilið að borði og sæng, krafðist konan framlaga frá manninum vegna hennar og barnanna, bæði fyrir og eftir skilnaðinn. Kröfunum vísað frá héraðsdómi þar eð þær heyrðu undir úrskurð valdsmanns	306
--	-----

Mælar og vogir.

Mjólkurflöskur, sem mjólkurframleiðandi seldi neytendum mjólk í, og merktar voru sem eins lítra flöskur, taldar vera mælar í viðskiptum kaupanda og seljanda 460

Nauðasamningar.

Í nauðasamningi milli sparisjóðs og lánardrottna hans var ákveðið, að sparisjóðsinnstæður, eins og þær voru í árslok 1923, skyldu færðar niður um 25 af hundraði. Einn lánardrottinn vildi ekki hlíta niðurfærslunni, og höfðaði mál gegn Landsbanka Íslands, er ábyrgð hafði tekið á sparisjóðnum, til greiðslu inneignar, er hann taldi til. Landsbankinn sýknaður með því að nauðasamningurinn hafði verið staðfestur í skiptarétti, en þeirri dómsathöfn hafði ekki verið áfrýjað, sbr. IV. kafla laga nr. 19/1924 317

Neyðarvörn.

Lögreglumaður, A, verður fyrir árás mannfjölda, sem þegar hefir beitt hann líkamlegu ofbeldi, og sækir síðan eftir honum með hótunum um að hýða hann, grýta hann og jafnvel að drepa hann. A, sem hafði á sér hlaðna skammbyssu, skaut þá nokkrum skotum, og særðust 4 menn. Hélt A því fram, að hann hafi aðeins ætlað sér að skjóta fyrir fætur mannfjöldanum í því skyni að hræða hann. Honum talið, eins og á stóð, heimilt að beita slíkri nauðvörn, en hinsvegar talið, að hann hafi ekki gætt ýtrustu varkárni við beitingu svo hættulegs varnartækis sem byssan var. En þótt hann færi þannig út fyrir takmörk leyfilegrar neyðarvarnar, var honum ekki gefið það að sök sökum geðshræringar, er hann hafði komizt í, sbr. 41. gr., 2. mgr., 1. málslíð, hegningarlaganna 401

Ofbeldi. Sjá líkamsáverkar, valdstjórn og allsherjarregla.

Ólögmat meðferð á fundnu fé.

Maður dæmdur til refsingar samkvæmt 250. gr. hegningarlaganna fyrir að hafa kastað eign sinni á 5 kindur, sem komið höfðu saman við fé hans, enda ekki sannað, að hann hafi ásett sér að kasta eign sinni á þær, fyrr en eftir að þær voru komnar í vörzlur hans	164
Fjórar manneskjur dæmdar til refsingar samkvæmt 250 gr. hegningarlaganna fyrir það að kasta eign sinni á kindur, sem af tilviljun voru komnar í vörzlur þeirra. Tvær þeirra einnig dæmdar samkvæmt 250. gr. sbr. 56. gr. nefndra laga	356

Ómaksbætur. Sbr. málskostnaður.

Stefnda dæmdar ómaksbætur af því að áfrýjandi mætti ekki eða hóf mál 53, 227, 293, 368, 430, 521,	600
Áfrýjandi hóf mál. Af hálfu stefnda var mætt og ómaksbóta krafizt, en með því að áfrýjandi hafði haft ástæðu til að áfrýja málinu og hóf það þegar, er ástæða var til, vegna þess að dómur hafði gengið í hliðstæðu máli, þá þótti ekki ástæða til að dæma ómaksbætur	520

Ómerking. Sbr. frávisun, heimvisun.

a) Einkamál.

Með dómi sjóréttar var útgerðarmaður dæmdur til að greiða fimm skipverjum vangoldið kaup. Þar eð kröfur skipverjanna voru ekki samrættar var dómurinn ómerktur vegna óheimillar málasmsteypu af hálfu sækjenda	30
Máli visað frá undirréttinum sökum þess að það var lagt fyrir dóm á röngum grundvelli, og hefði dómur í því þessvegna ekki samrýmst tilgangi stefnanda með málshöfðuninni	39
A krafðist af B andvirðis lánaðs peningaskáps. B bauðst til að skila skápnun og greiða skaðabætur, ef hann hefði gallazt á lánstímanum. Héraðsdómarinn taldi A hafa átt að krefjast skila á skápnun, en bætur kæmu þá fyrst til	

greina, er gallar eða ónothæfni skápsins sönnuð- ust. Visaði hann málinu frá undirrétti á þeim grundvelli. Hæstiréttur taldi hinsvegar, að hvort sem krafa A hefði við rök að styðjast eða ekki, þá ætti hann rétt á að fá efnisdóm um kröfu sína. Héraðsdómur því ómerktur og málinu heimvisað	108
Fjárnámsgerð í húsi samkvæmt veðskuldabréfi ó- merkt með því að ósannað þótti gegn neitun gerðarþola, að fjárnámshafi væri löglegur heim- ildarmaður að bréfinu	133
Nauðungaruppboð á fasteign, sem hreppstjóri hafði haldið án sérstakrar löggildingar, fyrir skuld, sem fór fram úr 100 krónum, talin markleysa, sbr. 12. gr. laga nr. 32/1911. Eftirfarandi stað- festing sýslumanns í rétti á uppboði þessu þess- vegna ómerkt	142
Fjárnámsgerð fyrir meðlagi með þurfaling í eignum hreppsfélags ómerkt með því að löglegur sveit- festisúrskurður hafði ekki verið upp kveðinn og skylda hreppsins því ekki sönnuð gegn mót- mælum hans	145
Uppboðsgerð, er fram hafði farið samkvæmt 10. gr. tilsk. 18. febr. 1847, ómerkt ásamt afsali með því að söluskilmálar, er áfrýjendur höfðu ekki sam- þykkt, voru ekki í samræmi við ákvæði nefndr- ar 10. gr. um greiðslu uppboðsandvirðis	160
Úrskurður fógeta um lögtak á útsvari og eftirfar- andi lögtaksgerð ómerkt með því að gerðarþoli var ekki útsvarsskyldur	204
Kröfu um ómerkingu máls og frávisun frá undirrétti vegna þess að ekki hafi verið stefnt fyrir rétt varnarþing, hrundið	219
Kröfu um ómerkingu máls og frávisun frá héraðs- dómi vegna umboðsskorts af hálfu stefnds, sem stefnt var f. h. félags, hrundið	223
Skiptaréttarúrskurður um rétthæð veða í bátum felld- ur úr gildi	236
Dómur í barnsfaðernismáli ómerktur og máli visað heim vegna þess að sátta hafði ekki verið leitað	277
Nafn stefndrar hafði misritazt í héraðsstefnu. Þar	

sem hún hinsvegar mætti fyrir undirrétti og flutti þar fram varnir, þá þótti þegar af þeirri ástæðu ekki nauðsynlegt að ómerkja dóm og málsmeðferð í héraði	294
Að því leyti sem efnisdómur hafði verið lagður í héraði á kröfu fraskilinnar konu um meðlag af hálfu mannsins vegna hennar og barnanna fyrir skilnaðinn var dómurinn ómerktur og málinu vísað frá undirréttinum	306
Héraðsdómur og málsmeðferð ómerkt og málinu vísað frá undirréttinum vegna þess að eftirrit héraðsstefnu hafði ekki verið afhent stefndum, og hann hafði ekki mætt í málinu í héraði ..	314
Krafa A um ómerkingu máls, að því er ætla mátti vegna þess að leiðbeiningarskylda hefði verið vanrækt, ekki tekin til greina þar eð löglærður maður hafði flutt málið í héraði fyrir hann ..	388

b) Í opinberum málum.

Inn í opinbert mál gegn bifreiðarstjóra, út af ógætilegum akstri, voru í héraði dregnar skaðabóta-kröfur á hendur skrásettum eiganda bifreiðarinnar og váttryggingarfélagi því, er bifreiðin var váttryggð hjá samkvæmt bifreiðalögunum. Talið, að ekki væri heimilt að dæma um skyldur þessara aðilja í opinberu máli gegn bifreiðastjóranum. Héraðsdómurinn því ómerktur að því leyti sem hann geymdi ákvæði um bótaskyldu þessara aðilja	260
Í forsendum héraðsdóms í opinberu máli gegn bifreiðastjóra út af ógætilegum akstri er tekið fram, að lögregluréttinum virðist „ekki vera ástæða til að dæma hann til sektargreiðslu“. Í niðurlagi dómsins er ekki getið neinnar úrlausnar á refsiatriði málsins. Þrátt fyrir þessa ófullkomnu réttarúrlausn þótti mega líta svo á, að refsikröfunni hefði ekki verið frávísað, heldur hefði bifreiðarstjórinn verið sýknaður af henni. Þess vegna ekki talin næg ástæða til að ómerkja héraðsdóminn vegna vöntunar á úrlausn um refsiatriði málsins	260

Þrátt fyrir ófullkomna tilgreiningu sakarefnis, er málshöfðun var tilkynnt í lögreglumáli, og þótt þess væri ekki getið, eftir hvaða lögum mál væri höfðað, þótti ekki næg ástæða til að ómerkja dóm og málsmeðferð í héraði 260

Opinber mál. Sbr. eftirgrennslan brota, húsleit, játning, líkur, málasmsteypa, mat og skoðun, ómerking, refsingar, skaðabætur, sönnun, vitni.

1. Fundið að drætti í opinberum málum 135, 260, 420, 568

2. Málsmeðferð og rannsókn:

Fundið að því, að vanrækt var að taka skýrslu af vitni, eða vitni ekki spurð nógu ýtarlega 55, 564

Fundið að því, að eftirrit eldri dóma í opinberum málum varðandi sakborning voru ekki lögð fram 55, 545, 560, 564

Rannsókn í máli, út af broti á bifreiðalögum, talið að ýmsu leyti ábótavant 135

Fundið að rannsókn og ennfremur á talið, að héraðsdómari hafði þegar í stefnu tekið fram, að upplýst sé um sök sakbornings 233

Gölluð málshöfðun, m. a. ónákvæm tilgreining sakarefnis. Ófullkomin rökfærsla í forsendum dóms fyrir ályktun dómarans um sakaratriði. Tvírætt orðalag í forsendum að því er varðaði úrlausn sakarefnis. Vanrækt að setja í niðurlag dóms athugasemd um úrlausn á refsiaatriði málsins. Tveir óviðkomandi aðiljar, sem engar refsikröfur voru gerðar á hendur, dregnir inn í málið. Þeir ásamt sakborningi dæmdir til að greiða in solidum föður drengs, sem fyrir slysi hafði orðið, skaðabætur. Ennfremur voru þeir dæmdir til þess að greiða þeim, er skaðabætur voru dæmdar, málskostnað, eins og um einkamál væri að ræða. Vanrækt að gera kröfu á hendur kærða um greiðslu sakarkostnaðar o. fl. 260

Að því fundið, að rannsókn væri ónákvæm um sum atriði 321, 431

Framhaldsrannsókn fyrirskipuð sökum þess að rannsókn þótti ábótavant 376, 399

Fundið að því, að dómari veik sæti með úrskurði í opinberu máli, án þess að tilfærðar ástæður réttlættu það nægilega	401
Rannsókn máls ekki talin nægilega glögg	420
Fundið að aðferð við eiðfestingu vitna o. fl.	545
Fundið að því, að hegningarvottorða var ekki aflað ..	560

Pöntunarfélög. Sjá félög.

Refsingar. Sbr. dómar.

1. Almenn um refsingar.

Ekki talið sannað, að togaraskipstjóri, sem stað- inn var að veiðum í landhelgi, hafi framið brot sitt af ásettu ráði	62
Kona, sem ólöglega hafði selt 18 ára gömlum manni áfengi, aðeins dæmd fyrir brot á ákvæðum 15. gr. áfengislaga nr. 33/1935, sem talin voru tæm- andi að því er brot hennar varðaði	233
A setti að veði fyrir skuld hlut, sem hann hafði áður veðsett öðrum, og leyndi síðari veðhafa fyrri veðsetningunni. Þar sem ekki var upplýst, hvort síðari veðsetningin fór fram til tryggingar sam- timis stofnaðri skuld, eða skuld, sem áður var stofnuð, þá þótti ekki sannað, að A hefði aflað sér fjárverðmæta með blekkingum, en verknað- ur hans talinn refsiverður eftir 259. gr. alm. hegningarlaga frá 1869	321
Fangelsisrefsing og sekt dæmd sama manni í sama máli fyrir brot á áfengislöggjöfinni	383, 431
Maður talinn hafa farið út fyrir takmörk leyfilegrar neyðarvarnar, en með skirskotun til 41. gr., 2. mgr., 1. málsl. almennra hegningarlaga var hon- um ekki gefið það að sök	401
Áfengislagabrot framið meðan lög nr. 64/1930 voru í gildi. Í dómi vitnað til samsvarandi ákvæða laga nr. 33/1935	401
Við ákvörðun refsingar í lögreglumáli var 58. og 62. gr. almennra hegningarlaga beitt analogice ..	495
Refsing 17 ára unglings fyrir brot á 200. gr. alm. hegningarlaga ákveðin með hliðsjón af 38. gr. sömu laga	556

Talið, að sökunautur hafi að visu verið allölvaður, er hann framdi brotið, en þó hafi ekki svo mikið að því kveðið, að hann hafi ekki vitað, hvað hann hafðist að. Skilyrði fyrir refsingu því fyrir hendi	564
--	-----

2. Einstakar refsitegundir.

a. Sektir dæmdar 22, 55, 62, 79, 84, 92, 116, 130, 135, 155, 228, 233, 254, 260, 371, 383, 397, 401, 431, 495, 516, 521, 526, 545, 556,	560
b. Einfalt fangelsi	116, 534, 538
c. Fangelsi við venjulegt fangaviðurværi 254, 321, 383, 401, 431, 460, 529, 564,	568
d. Betrunarhúsvinna	164, 356
e. Eignir dæmdar upptækar:	
1. Innflutt áfengi og tóbak dæmt upptækt	526
2. Afli og veiðarfæri togara gerð upptæk ..	62, 228
f. Svipting réttinda:	
Bifreiðarstjóri sviptur ökuleyfi 55, 79, 155, 397,	560

Reikningsskil.

A, sem var félagsmaður í samvinnufélagi, krafði félagið reikningsskila frá stofnun þess í sept. 1932 í máli, höfðuðu í héraði 23. marz 1935. Samkvæmt lögum félagsins skyldu reikningsskil liðins árs gerð á aðalfundum þess, sem haldnir skyldu eigi síðar en 15. marz hvert ár. Í héraði var því ómótmælt haldið fram af félaginu, að aðalfundur hafi verið haldinn í júní 1934 og þar lagðir fram reikningar liðins starfstímabils, og hafi A mætt á fundinum og samþykkt reikn- ingana. Ennfremur var því ómótmælt haldið fram í hæstarétti, að aðalfundur hafi verið hald- inn í júní 1935 og þá gerð reikningsskil liðins árs, og hafi A átt kost á að mæta þar og gagn- rýna reikningana. Þótti hann ekki eiga kröfu til frekari reikningsskila.	467
---	-----

Réttarfar. Sbr. aðild, áfrýjun, barnsfaðernismál,
dómar, dómarar, eiður, frávisun, frestir, gagn-
sækir, heimvisun, játning og skýrslur aðilja, líkur,

málasamsteypa, málflutningsmenn, málshöfðun, málskostnaður, mat og skoðun, ómaksbætur, ómerking, réttarfarssektir, sáttir, skjöl, stefnur, sönnun, úrskurðir, útvíst aðilja, varnarþing, vitni.	
Mál flutt skriflega fyrir hæstarétti eftir ósk aðilja	174, 306
Mál flutt skriflega af því að stefndi mætti ekki 6, 30, 95, 215, 274, 277, 314, 343, 378, 441,	532
Mál flutt munnlega, enda þótt maður, sem stefnt var til að gæta réttar síns, mætti ekki	112, 160
Stefnandi einkamáls hafði höfðað málið á röngum grundvelli. Þar eð dómur í málinu, eins og það lá fyrir, hefði ekki samrýmst tilgangi stefnanda með málshöfðuninni, þá var málinu vísað frá héraðsdómi	39
Talið heimilt að bera fram í vixilmáli þá varnarástæðu, að handhafi vixilsins hafi ekki eignazt hann með lögmætri heimild	58
Nýjar kröfur gerðar fyrir hæstarétti, sem ekki höfðu verið lagðar til sátta. Þeim vísað ex officio frá hæstarétti	67
A, sem lagt hafði löghald á skip til tryggingar skaðabótakröfu, sleppti skipinu úr haldi, er bankatrygging var sett. Álitid, að A ætti ekki rétt á að fá löghaldið síðar staðfest með dómi	174
Neitað að taka til greina vaxtakröfu í hæstarétti vegna þess að vaxta var ekki krafizt í héraði	215
A talinn hafa heimild til þess að hlutazt til um málshöfðun fyrir hönd dánarbús, enda hafði m. a. umboði hans aðeins verið mótmælt í héraði sem óstaðfestu, en ekki sem ósönnu	294
Sagt, að héraðsdómari hafi með því að fara inn á efni máls dæmt um framkomnar frávísunarkröfur	294
Novaleyfis aflað	306
Heimvísunarkröfu, sem fram kom í lok málflutnings fyrir hæstarétti, hrundið, þar sem henni var mótmælt sem of seint fram kominni	306
A var kvaddur fyrir lögreglurétt til að bera vitni í opinberu máli. A neitaði að svara, en dómarninn kvað upp úrskurð þess efnis, að honum	

væri skylt að svara. Eftir beiðni A skaut valdstjórnin úrskurðinum til hæstaréttar. Var A stefnt, og sækjandi og verjandi skipaðir í hæstarétti að hætti opinberra mála	373
Varnarástæða, sem eigi kom fram í héraði, en unnt hefði verið að hafa þar uppi, talin of seint fram komin í hæstarétti	388
Aðiljaskýrsla, útgefin eftir að dómur gekk í héraði, ekki talin geta hnekkt gagnstæðri skýrslu, er umboðsmaður nefnds aðilja gaf fyrir héraðsdómi, með því að umboðsmaðurinn hafði haft aðstöðu til að þekkja af eigin raun atvik þau, er skýrslan fjallaði um	388
Krafa gerð fyrir hæstarétti, sem ekki hafði komið fram í héraði. Ekki tekin til greina þegar af þeirri ástæðu, að henni var mótmælt sem of seint fram kominni	450
A, félagsmaður í útgerðarfélagi, mótmælti því, að honum ætti að telja til skuldar greiðslur, sem félagsstjórnin hafði innt af hendi. Talið rétt að færa A greiðslurnar til skuldar, enda hafði hann ekki mótmælt þeim á þeim grundvelli, að þær væru ósanngjarnlega háar	467
Nýjum skjölum, er fram voru lögð fyrir hæstarétti, mótmælt sökum skorts á novaleyfi og einnig vegna þess að ágríp af þeim hafði ekki legið nógu lengi frammi samkvæmt 36. gr. laga nr. 112/1935. Sagt, að skilríkin geti ekki komið til álita í málinu	467
Mótmæli stefnds gegn því, að hann hefði fengið vikublað, er hann var skuldaður fyrir, ekki nógu ákveðin, og var því gert ráð fyrir að hann hefði fengið það	500

Réttarfarssektir.

Málflutningsmaður var sektaður í héraði fyrir móðgandi ummæli um matsmenn, en engin vararefsing ákveðin. Dóminum var ekki áfrýjað að því er sektina snerti, en vararefsing dæmd ex officio í hæstarétti	388
Í héraði höfðaði A mál f. h. hafnarsjóðs Siglufjarðar,	

og var hann dæmdur til að greiða sekt fyrir móðgandi ummæli í sóknarskjali um umboðsmann stefnda. Héraðsdómi var áfrýjað af A f. h. nefnds hafnarsjóðs, og fyrir hæstarétti var krafizt, að niður væri felld réttarfararsæktin á hendur A. Þessari kröfu hrundið með því að dóminum hefði ekki að þessu leyti verið áfrýjað. Vararefsing, ef sektin greiddist ekki, sem héraðsdómara hafði láðst að tiltaka, var ákveðin ex officio af hæstarétti 388

Rifting greiðslu. Sjá gjaldprotaskipti.

Sakamál. Sjá dómur, eftirgrennslanir brota, hútleit, játning, líkur, málskostnaður, mat og skoðun, opinber mál, sönnun, sakhæfi, saknæmi.

Sakhæfi.

Maður, sem um tíma hafði verið á Kleppi vegna vægra geðveikikasta árið 1916, en þá var skráður brott af hælínu „næstum albata“, talinn sakhæfur, er hann framdi afbrot 1935, enda vottaði læknir, að svo væri, og rannsóknardómarrinn lýsti því einnig yfir, að hann teldi manninn sakhæfan 164

Refsing dæmd með hliðsjón af 38. gr. hegningarlaganna 356, 556

Eigi tekið tillit til ölvunar sakbornings í þjófnaðarmáli með því að ekki hefði svo mjög að ölvuninni kveðið, að hann hefði ekki vitað, hvað hann hafðist að 564

Saknæmi. Sbr. gáleysi, neyðarvörn, refsingar.

Það talin almenn regla, að skaðabótaskylda fyrir slys hvíli á þeim, sem á sök á slysinu 1

Ekki talið sannað, að togaraskiptjóri, sem staðinn var að landhelgiveiðum, hafi framið brot sitt af ásettu ráði. Skilyrði fyrir fangelsisrefsingu til viðbótar sektum fyrir ítrekað botnvörpuveiðabrot samkvæmt lögum nr. 5/1920 þessvegna ekki fyrir hendi 62

Í skaðabótamáli út af árekstri skipa var sök talin beggja megin og sök skipt milli skipanna í hlutfallinu $\frac{1}{3}$ móti $\frac{2}{3}$	174
Formanni vélbáts refsað fyrir að hafa með gálausri hleðslu báts valdið sjóttjóni og mannsláti	254
Bifreiðarstjóri dæmdur til refsingar og skaðabóta fyrir að hafa valdið líkamsáverka með gálausum akstri	260
A hafði verið dæmdur með hæstaréttardómi til refsingar fyrir að hafa með gálausum akstri orðið B að bana. Þessvegna talinn skyldur að greiða ekkju og barni B skaðabætur, en bæturnar metnar með hliðsjón af því, að B hafði heldur ekki sýnt nægilega varkárni, þegar slysið varð	280
Ekki talið sannað gegn neitun lögregluþjóns, að hann hafi barið mann visvitandi með lögreglukylfunni, með því að ekki var útilokað, að kylfan hefði lent á manninum, er hann réðist á lögregluþjóninn	401
Ekki talið, að skipherra varðskips hafi gert sig sekan um gáleysi í athöfnum sínum við togaratöku. Sagt, að af því leiði, að skaðabótaskylda á hendur ríkissjóði verði ekki byggð á almennum skaðabótareglum	484
Bifreiðarstjóri dæmdur fyrir að hafa orðið mannsbani af gáleysi	534, 556

Samningar. Sbr. kaup og sala, skaðabætur, skuldir, vinnusamningar.

Enda þótt bifreið hefði þegar verið afhent kaupanda samkvæmt munnlegum kaupsamningi, var eigandaábyrgð eftir bifreiðalögum talin hvíla áfram á seljanda, sem síðar átti að gefa afsal fyrir bifreiðinni og hafði hana áfram skrásetta á sínu nafni	1
Með skriflegum kaupsamningi keypti A vélbát af B og fékk þá þegar bátinn afhentan til notkunar, en afsal skyldi síðar gefið, er kaupverðið væri að fullu greitt. Talið, að í kaupsamningnum hefði falizt heimild A til handa til að koma	

bátnum til viðgerðar, og varð B að þola, að haldsréttur væri viðurkenndur fyrir viðgerðarkostnaði. Ekki talið skipta máli, þótt vanefndir kynnu að hafa verið orðnar á kaupsamningnum af hálfu A, er hann kom bátnum til viðgerðar, þar eð viðgerðarmanni var kunnugt um efni kaupsamningsins, en ekki um vanefndir á honum	6
Samningur milli stéttarfélags iðnaðarmanna og atvinnurekenda skýrður að því er snerti ákvæði um hámark og lágmark dagvinnutíma	151
Vanefndir á samningi um húsgagnakaup taldar vera fyrir hendi þar eð kaupandi gat ekki sannað, að víxlar, er hann hafði afhent seljanda, hefðu átt að koma í stað peningagreiðslu. Seljanda því talin riftun heimil vegna greiðsludráttar, og kaupanda gert að greiða skaðabætur	348
Grunnleigusamningi riftað vegna dráttar af hálfu leigutaka á greiðslu leigugjalds og opinberra gjalda	378
A seldi B hús, sem var í smíðum, og skyldi A skila því síðar fullgerðu. Á afhendingartíma var húsið ekki fullgert, og A neitaði að gefa út afsal til B. B hélt upp kaupunum og höfðaði mál gegn A til útgáfu afsals. Var A dæmdur til að afsala húsinu til B að viðlögðum dagsektum, en gegn því, að B fullnægði samningnum af sinni hálfu, og skyldi kostnaður við að fullgera húsið dragast frá eftirstöðvum kaupverðsins	441
Grunnleigusamningur skýrður þannig, að réttindi samkvæmt honum væru framseilanleg	479

Samvinnufélög. Sbr. félög, félagsskapur, reikningsskil.

Samvinnufélag á Ísafirði hafði lagt upp sild á Siglufirði og látið verka hana þar. Ráðning verkamanna á Siglufirði til að verka sildina og sala verkaðrar sildar til útlanda ekki talin viðskipti við utanfélagsmenn í þeirri merkingu, sem um ræðir í 6. gr., A, II, 2 útsvarslaga nr. 46/1926

(sjá l. nr. 51/1933) sbr. 38. gr. laga um samvinnufélög nr. 36/1921	81
Samvinnufélag sýknað af kröfu um reikningsskil og skuldakröfu	467

Samþykki.

Í sakamáli gegn hreppsnefndaroddvita út af breytingu á undirritaðri hreppsfundargerð var lögð til grundvallar sú skýrsla hans, að tveir nefndarmanna hefðu samþykkt, að hann gerði breytinguna	105
--	-----

Sáttir.

Kröfur gerðar fyrir hæstarétti, sem ekki höfðu komið fram í héraði og ekki verið lagðar þar til sátta. Var kröfum þessum vísað ex officio frá réttinum	67
Dómur í barnsfaðernismáli ómerktur og málinu vísað heim sökum þess að ekki hafði verið leitað um sættir með aðiljum	277
Fjárhaldsmaður erfingja í dánarbúi, sem talinn var hafa heimild til að höfða mál fyrir hönd búins, hafði einnig heimild til að mæta á sáttafundi	294

Sektir. Sjá refsingar.

Siglingar. Sbr. árekstur skipa, björgun, sjódómur, sjóveð, skip.

Vélbátur sökk vegna ofhleðslu og drukknaði ein kona. Formaður bátsins dæmdur fyrir að hafa orðið mannsbani af gáleysi og fyrir að hafa valdið sjótjóni. Brot hans heimfært undir 200. gr. hegningarlaganna og 261. gr. siglingalaga nr. 56/1914. Ennfremur var honum dæmd refsing fyrir brot á lögum nr. 40/1922, um atvinnu við siglingar, og lögum nr. 50/1924, um atvinnu við vélgæzlu. Eigandi bátsins jafnframt dæmdur til refsingar samkvæmt 1. sbr. 3. mgr. 260. gr. nefndra siglingalaga	254
--	-----

Símar, símamálefni.

Loftskeytamanni á togara talið skylt að bera vitni í opinberu refsímáli gegn skipstjóra um efni skeyta, sem hann hafði annazt afgreiðslu á i togaranum, en þó þannig, að vitnaskylda hans taki ekki til upplýsinga, sem ástæða er til að ætla, að geti bakað vitninu refsíábyrgð. Talið, að ákvæði 5. gr. laga nr. 82/1917, sbr. 15. gr. laga nr. 12/1905, undanþyggi ekki loftskeyta- mann frá vitnaskyldu í máli eins og því, sem fyrir lá	373
Í sambandi við opinbera rannsókn út af ólöglegri áfengissölu var úrskurðað af lögreglurétti, að hlustað skyldi af lögreglunni á samtöl þau, er fram fóru í síma grunaðs manns	431

Sjódómur, sjódómsmál.

Mál til greiðslu úttektarkröfu og viðurkenningar sjó- veðs	18,	112
Mál til greiðslu kaupeftirstöðva og viðurkenningar sjóveðs	30,	215
Mál til greiðslu skaðabóta vegna skemmda af á- rekstri skips og viðurkenningar sjóveðréttar 97,		174
Mál til refsingar vegna brots á ákvæðum 200. gr. al- mennra hegningarlaga, 260. og 261. gr. siglinga- laga nr. 56/1914 og lögum nr. 40/1922 og nr. 50/1924		254
Mál til innheimtu vátryggingarbóta vegna skipskaða		325
Mál höfðað gegn samvinnuútgerðarfélagi af einum félagsmanni til reikningsskila og greiðslu ætl- aðrar innieignar og viðurkenningar sjóveð- réttar		467

Sjóveð.

Sjóveðréttur viðurkenndur í togara fyrir kröfu, sem stafaði af úttekt skipstjóra til skipsins utan heimilis þess. Ekki talið skipta máli, þótt fram- kvæmdarstjóri útgerðarfélagsins væri búsettur á þeim stað, þar sem úttekt fór fram	18
Vélbát rak á hafnarlegu sökum ónógra legufæra. Rakst hann á annan bát og sökkti honum. Eig-	

andi vélbátsins dæmdur til að greiða eiganda báts þess, er sök, skaðabætur, en sjóveðréttur fyrir skaðabótakröfunni ekki viðurkenndur, þar eð ekki var upplýst, að formaður vélbátsins né aðrir af áhöfn hans hafi átt sök á árekstrinum, og skilyrði fyrir stofnun sjóveðréttar af öðrum ástæðum ekki fyrir hendi	97
Sjóveðréttur viðurkenndur í línuveiðara fyrir kröfu, er stafaði af úttekt skipstjóra utan heimilis skipsins	112
Viðurkenndur með dómi sjóveðréttur í gufuskipi fyrir kaupkröfu vélstjóra og bótakröfu hans vegna fyrirvaralausrar uppsagnar	215

Skaðabætur. Sbr. kaup og sala.

<i>a) Vegna vanefnda á samningi eða slíks sambands. Vélstjóra á skipi dæmdar bætur vegna fyrirvaralausrar uppsagnar samkvæmt 13. gr. laga nr. 41/1930</i>	215
Skaðabætur dæmdar seljanda, er riftað hafði samningi um húsgagnakaup vegna greiðsludráttar af hálfu kaupanda. Bæturnar miðaðar við venjulega álagningu	348

b) Skaðabætur utan samninga.

Bifreiðareigandi sýknaður sökum aðildarskorts af dánarbótakröfu í sambandi við bifreiðarslys ..	1
H/f A í Reykjavík tók að sér að hafa á hendi stjórn h/f B í Vestmannaeyjum árið 1932, án þess að takast á hendur ábyrgð á skuldbindingum B það ár. Forráðamönnum A varð kunnugt á árinu, að B gat ekki lengur staðið við skuldbindingar sínar, en eftir það voru með vitund þeirra teknar út með gjaldfresti vörur hjá firmanu C, B til handa. Talið, að forráðamenn A hefðu, með vanrækslu á því að tilkynna C greiðslubrot B, valdið C tjóni, sem nemi andvirði úttekta þeirra, er fram fóru eftir að fyrirsvarsmönnum varð kunnugt um greiðslubrot B. Var h/f A því dæmt til að greiða C skaðabætur sem því svaraði	25

Skaðabótakröfu í opinberu máli vísað frá vegna ófullnægjandi upplýsinga	84,	401
Vélbátinn A rak á vélbátinn B og sökkkti honum. A talinn eiga sök á árekstrinum vegna þess að legufæri hans hefðu ekki verið fullnægjandi. Eigandi A dæmdur persónulega til að greiða eiganda B skaðabætur, bæði aflatjón og viðgerðarkostnað		97
Bifreiðarstjóri, sem átti sök á árekstri bifreiða, dæmdur í refsímáli til þess að greiða skaðabætur		135
Maður, sem dæmdur var til refsingar eftir 250. gr. hegningarlaganna, einnig dæmdur í því máli til iðgjaldagreiðslu		164
Við árekstur skipanna A og B sökk skipið A og drukknuðu nokkrir af skipshöfn þess. Í skaðabótamáli gegn B út af árekstrinum var krafist andvirðis skipsins A, bóta til handa útgerðarmanni fyrir aflatjón og tap muna, bóta fyrir atvinnutjón þeirra skipverja, er af komust, dánarbóta til handa ekkjum og börnum skipverja, er fórust, og loks bóta fyrir fatnað og aðra muni skipverja, bæði þeirra er fórust og af komust. Sökin á árekstrinum talin að $\frac{1}{3}$ hjá B, og var B því dæmt til að greiða $\frac{1}{3}$ tjónsins að dánarbótum undanteknum, sem B var gert að greiða að fullu samkvæmt 225. gr. siglingalaga nr. 56/1914. Við ákvörðun skipverðsins miðað við sölutilboð eiganda skipsins, áður en það fórst. Við ákvörðun aflatjóns höfð hliðsjón af afkomu útgerðar sambærilegra skipa. Við ákvörðun atvinnutjóns skipverja höfð hliðsjón af því, að slysið varð í vertiðarbyrjun, og því sennilegt, að aðili hefði unnið sér eitthvað inn á vertiðinni. Bætur fyrir missta muni skipverja ákveðnar í samræmi við reglur nr. 61/1931. Bætur fyrir missta muni útgerðarmanns miðaðar við sannvirði þeirra		174
Bifreiðarstjóra dæmt að greiða jarðarfararkostnað drengs, sem orðið hafði fyrir bifreið hans og beðið bana af		243
Bifreiðarstjóri, er sekur hafði gerzt um bifreiðar-		

slys af gáleysi, dæmdur til að greiða dreng, sem líkamsáverka hlaut við slysið, bætur fyrir heilsuspjöll og þjáningar svo og læknishjálp og spítalavist	260
Ekkju manns, sem farízt hafði við bifreiðarslys, svo og barni hennar dæmdar dánarbætur. Við ákvörðun bótanna höfð hliðsjón af því, að sá, er fyrir slysi varð, hafði ekki sýnt nægilega varkárni	280
Iðgjöld dæmd í þjófnaðarmáli	356
Skip, sem olli bryggjuspjöllum, dæmt til að bæta skaðann með því að það lá við bryggjuna í óleyfi hafnarvarðar, enda þótt því hefði verið unnt að flytja sig þaðan. Við ákvörðun bótanna farið eftir mati dómkvaddra manna	388
Ríkissjóður sýknaður af skaðabótakröfu vegna togaratöku utan landhelgi. Sagt, að skipherra varðs skipsins hafi haft fulla ástæðu til að ætla, að togarinn væri að ólöglegum veiðum í landhelgi, er eftirför hófst, og framkvæmd eftirfarar lögmæt að alþjóðarétti. Skipherrann hafi þannig ekki farið út fyrir valdsvið sitt né með öðrum hætti gerzt sekur um gáleysi. Verði skaðabótaskylda ríkissjóðs því ekki byggð á almennum skaðabótareglum. En fyrst svo sé ekki, þá bresti heimild samkvæmt íslenskum rétti til að dæma bætur fyrir handtöku vegna refsiverðs verknaðar, sem aðili sé síðar sýknaður af. Fyrirmæli laga nr. 28/1893 ekki talin eiga hér við	484
Verklýðsfélag lagði verkþann á A, og var það ekki talið ólögmætt. Alþýðusambandið bað síðan tvö félög, er í sambandinu voru, að afgreiða ekki skip, sem A átti að $\frac{5}{4}$ hlutum og var útgerðarstjóri fyrir. Þessi fyrirmæli ekki talin ólögmæt gagnvart eigendum skipsins, enda hvorki um að ræða stuðning við ólögmætt verkþann né heldur hafði verið hvatt til ofbeldis eða annara ólögmætra verka	504

Skattar og gjöld.*a) Ríkisskattar.*

Lögtak var gert til fullnægju tekju- og eignarskatti og fasteignaskatti, er A skyldi greiða samkvæmt þinggjaldsseðli, í húseign, sem A var talinn eiga. B áfrýjaði gerðinni og sannaði, að hann væri eigandi hússins. Lögtaksgerðin var að öllu leyti úr gildi felld, einnig að því er fasteignaskattinn varðaði, því B hafði aldrei verið um hann krafinn, og hann ekki heldur bundinn við lögtaksgerð, sem ekki hafði verið beint að honum 552

b) Ýms skipagjöld.

Útlendur vélbátur, A, kom til Siglufjarðar í erindum útlends sildveiðaskips, B, sem hafðist við utan landhelgi. Vegna sambands A við B var talið, að löghoðin opinber gjöld vegna komu A til íslenzkrar hafnar bæri að miða við smálestatal B. Var síðan gert lögtak fyrir gjöldunum, þannig reiknuðum, í A. Lögtaksgerðinni var áfrýjað til hæstaréttar, sem felldi hana úr gildi vegna þess að A væri sjálfstætt skip, er miða ætti skipagjöldin við, en ekki upplýst, hversu há þau hefðu orðið, þannig reiknuð 88

*c) Skattar sveita og kaupstaða.***1. Fasteignagjöld:**

A, húseigandi í Neskaupstað, taldi sér óskyld að greiða fasteignagjald til kaupstaðarins samkvæmt 1. gr. laga nr. 11/1931 sökum þess að bæjarstjórnin hefði vanrækt skyldur þær, sem bænum eru lagðar á herðar með 3. gr. nefndra laga. Talið, að þó að um vanrækslu hefði verið að ræða, þá gæti það ekki varðað því, að A slyppi við að greiða skattinn, þar eð ákvæði 1. gr. um greiðsluskylduna séu fortakslaus og engin undantekning frá þeim í lögnum 46

Húsagjald A samkvæmt 1. gr. laga nr. 11/1931, sem miðast skyldi við virðingarverð fasteigna hans eftir fasteignamatslögum, var árið 1931 og 1932 reiknað samkvæmt héraðsfasteigna-

mati. Lögtak var gert 1934 fyrir gjaldinu, þannig reiknuðu, en þá hafði landsyfirfast-eignamatnefnd lækkað matið á umræddum fasteignum. A áfrýjaði lögtaksgerðinni, og var upphæð húsgjaldsins lækkuð í hæstarétti í samræmi við endanlegt fasteignamat 46

2. Útsvör:

Lagt var útsvar á A í Reykjavík. Kærði hann það til skattanefnda og krafðist þess, að það yrði fellt niður, þar eð hann væri ekki útsvars-skyldur hér á landi. Úrskurðað var, að útsvarið skyldi óbreytt standa. Umboðsmaður A greiddi þá útsvarið fyrirvaralaust. A höfðaði síðan mál gegn Reykjavíkurbæ og krafðist endurgreiðslu útsvarsins. Talið, að með fyrirvaralausri greiðslu hefði réttur A til endurgreiðslu glatazt, þótt hann kynni annars að hafa verið fyrir hendi 15

Samvinnufélag á Ísafirði hafði lagt upp sild á Siglufirði og látið verka hana þar. Ráðning verkamanna á Siglufirði til að verka sildina og sala á sild þeirri, sem þar var verkuð, til útlanda, ekki talin viðskipti við utanfélagsmenn í þeim skilningi, sem átt er við í 6. gr., A, II, 2, útsvarslaga nr. 46/1926, sbr. 38. gr. laga um samvinnufélög nr. 36/1921. Félagið því ekki talið útsvarsskyld á Siglufirði samkvæmt nefndum ákvæðum 81

H/f Shell í Reykjavík átti lóðarskika á Blönduósi og setti þar niður benzíngeymi. Gerði það síðan umboðssölusamning við A, búsettan á Blönduósi, um sölu benzíns frá geyminum. Útsvar var lagt á h/f Shell á Blönduósi út af sölu þessari. Talið, að A væri ekki þjónn h/f Shell, heldur sjálfstæður umboðssölumaður, og því óheimilt að leggja útsvar á félagið á Blönduósi eftir 8. gr., a-lið, útsvarslaga nr. 46/1926. Sagt, að það hefði engin áhrif á útsvarsskylduna, þótt félagið ætti benzíngeyminn ásamt lóðarskikanum, sem hann var settur niður í 204

- A, sem lögheimili átti í P-hreppi, átti jörð í T-hreppi. Árið 1933 var enginn heimilisfastur ábúandi eftir fardaga á jörð þessari. A nytjaði ekki jörðina sjálfur, en hafði þar starfsfólk við vor- og haustverk og leigði ýmsum mönnum slægjur og beitiland jarðarinnar. Þetta ekki talin þannig löguð afnot, að T-hreppi væri heimilt að leggja á A útsvar árið 1934 samkvæmt 8. gr., b-lið, útsvarslaga nr. 46/1926, en ekki haldið fram, að A væri útsvarskyldur þar af öðrum ástæðum .. 274
- Lagt hafði verið útsvar á A í Reykjavík. Virðist hann hafa kært það til ríkisskattaneftndar og að þar hafi upphæð þess verið ákveðin endanlega. Síðar höfðaði A mál gegn niðurjöfnunarnefnd og krafðist þess, að hún yrði skylduð til að svara ýmsum spurningum varðandi álagninguna. Með því að spurningarnar þóttu vera um atriði, sem vörðuðu ákvörðun ríkisskattaneftndar um útsvar A, þá var niðurjöfnunarnefnd ekki talið skylt að svara þeim, hvað sem liði skyldu hennar yfirleitt til að svara slíkum spurningum 285
- Heimilisfang lausamanns talið vera á bæ einum, þar sem hann hafði að verulegu leyti dvöl sína, atvinnu og skepnur, og var hann talinn útsvarskyldur þar, enda þótt hann léti skrá sig heimilisfastan á öðrum bæ 290
- A, sem átt hafði heimili í Reykjavík árin 1933 og 1934, lét skrá sig heimilisfastan á bæ einum í Mosfellssveit frá 1. jan. 1935. En með því að upplýst var, að hann hafði aldrei flutzt þangað né dvalizt þar, þótti útsvar vera löglega á hann lagt í Reykjavík árið 1935 301
- Bifreiðastöð A í Reykjavík hafði afgreiðslu í Hafnarfirði. Var Hafnarfjarðarstöðin opin almenningi, og hafði A þar fastráðinn afgreiðslumann, sem hann galt mánaðarkaup, og einnig greiddi A húsaleigu stöðvarinnar. Stöðin bar nafn A og simi hennar var einnig á nafn hans. Starfræksla þessi talin útsvars-

skyld í Hafnarfirði samkvæmt a-lið 8. gr. útsvarslaga nr. 46/1926	345
A, bóndi úr Húnavatnssýslu, var skipaður í stjórn opinbers fyrirtækis í Reykjavík og átti þar sæti á 3. ár. Laun hans voru 600 kr. á mánuði. Þennan tíma dvaldist hann í Reykjavík, leigði þar húsnæði og keypti fæði. Talið, að A hafi orðið heimilisfastur í Reykjavík umrætt tímabil, og því heimilt að leggja á hann útsvar þar	476

Skilorðsbundnir dómar. Sjá dómar.

Skip.

Haldsréttur viðurkenndur yfir skipi fyrir viðgerðarkostnaði	6
Vélbátur, að stærð 19,14 smálestir brutto, sem skráður var á eistneskri skipaskrá sem sjálfstætt skip og hafði sérstakt þjóðernisskírteini og lögskráða skipshöfn. leitaði hafnar á Siglufirði í erindum eistnesks sildveiðiskips, sem var utan landhelgi. Enda þótt það upplýstist, að sildveiðiskipið hefði flutt vélbátinn hingað á þilfari, var báturinn talinn hér sjálfstætt skip, og bar að miða skipagjöld við stærð hans, en ekki sildveiðiskipsins	88
Talið, að í 4. gr. laga um þinglýsing skjala og aflýsing nr. 30/1928 felist sú efnisregla, að um stofnun og vernd eignarréttar og eignarhafta yfir bátum, minni en 5 smálestir, skuli fara eftir reglum um lausafé	236
Skip dæmt óbætandi að undangengnu mati	325
Í sambandi við lögreglurannsókn var leit gerð í skipi, að undangengnum dómsúrskurði	495

Skipagjöld. Sjá skattar og gjöld.

Skipti, skiptamál. Sbr. gjaldþrotaskipti, nauðasamningar.

Áfrýjað úrskurði skiptaréttar varðandi rétthæð veða, og var hann úr gildi felldur	236
---	-----

Sagt, að staðfesting skiptaréttar á nauðasamningi sé dómsathöfn, er áfrýja verði eftir reglum IV. kafla laga nr. 19/1924, ef breytinga er krafizt á samningnum í æðra dómi	317
Fundið að því, að skiptaráðandi hafði ekki vottað á gjaldþrotaskiptabeiðni móttökudag eða móttund	420

Skjalafals.

Breyting, sem hreppsnefndaroddviti gerði á hreppsfundargerð, án vitundar sumra nefndarmanna, er undirritað höfðu fundargerðina, aðeins talin lagfæring, er ekki hefði verið gerð í blekkingarskyni. Verknaðurinn því hvorki talinn varða við 134. eða 135. gr. hegningarlaga, né heldur við ákvæði 27. kap. sömu laga	105
Maður dæmdur til refsingar eftir 276. gr. sbr. 270. og 273. gr. hegningarlaga fyrir að breyta heimildarlaust texta veðskuldabréfs, er hann hafði sjálfur gefið út öðrum til handa, en bréfið hafði verið þinglesið og bar á sér áletrun lögmannsins í Reykjavík um þinglesturinn	321

Skjöl.

Í máli til greiðslu kaupfyrirstöðva var óvefengdur vinnublaðaútdráttur lagður til grundvallar, þótt hærri upphæðar væri krafizt	151
Í viðskiptabók manns, sem grunaður var um ólöglega áfengissölu, voru færslur, er virtust vera skrá yfir lánað áfengi. Þetta talið veita líkur fyrir sök kærða	431

Skuldir. Skuldamál. Sbr. greiðsla, samningar, skaðabætur.

Kaupstaður sýknaður af kröfu um endurgreiðslu ofgreidds útsvars, þar eð greitt hafði verið fyrirvaralaust	15
H/f A hafði á hendi stjórn h/f B. Firmað C taldi A ábyrgt fyrir vöruúttekt B hjá firmanu, en í máli gegn A til greiðslu úttektarinnar þótti ábyrgð þess ekki sönnuð. Hinsvegar var A dæmt til að	

greiða C bætur fyrir tjón, er það hafði orðið fyrir vegna vanrækslu fyrirsvarsmanna A í sambandi við stjórn þeirra á h/f B	25
Áður en A höfðaði mál til innheimtu skuldar, dró hann frá skuldarupphæðinni matsverð handveðs, er hann hafði tekið til eignar án þess að gera skuldara aðvart um matið. Eignartakan dæmd ólögmæt og málinu vísað frá undirrétti þar eð það hefði verið höfðað á röngum grundvelli og A gæti því ekki fengið dóm fyrir rétttri kröfuhæð	39
Ábekingur víxils sýknaður af víxilkröfu vegna þess að stefnandi var ekki réttur heimildarmaður að víxlinum	58
Krafa þrotabús um að því yrði endurgreitt andvirði skipa, sem runnið hafði til banka, áður en gjaldþrot hófust, ekki til greina tekin þar eð skilyrði samkvæmt 19. gr. laga nr. 25/1929 voru ekki fyrir hendi. Einnig var hrundið þeirri kröfu búsins, að andvirði skipanna yrði varið til að kvitta með aðrar skuldir en gert hafði verið	67
Mál til innheimtu kaufeftirstöðva samkvæmt samningi milli stéttarfélags járníðnaðarmanna og 4 vélsmiðja	151
A sýknaður af kröfu málflutningsmanns um laun fyrir flutning máls í héraði með því að málflutningsmaðurinn hafði orðið þess valdur, að málið var að óþörfu höfðað	209
Talið rétt að höfða mál til innheimtu skuldar á heimilisvarnarþingi skuldara, enda þótt í skuldabréfi stæði, að mál út af skuldinni skyldi annarsstaðar rekið, með því að það ákvæði þótti hafa verið sett kröfuhafa einum í hag ..	219
Í máli heildsala gegn óskrásettu pöntunarfélagi til greiðslu vöruskuldar þótti rétt að stefna A, sem var formaður og framkvæmdarstjóri félagsins, fyrir hönd þess	223
A hafði árið 1921 fengið lán úr viðlagasjóði og gefið veðskuldabréf fyrir. Bréfið afhenti ríkissjóður Búnaðarbankanum 27. sept. 1930 til eignar sam-	

kvæmt lögum nr. 31/1929. Í máli bankans gegn A til innheimtu skuldarinnar kom A með þá mótbáru, að hann ætti skaðabótakröfu á hendur ríkissjóði vegna þess að hann hefði verið ólöglega sviptur opinberum starfa 1. júlí 1930. Bankinn ekki talinn þurfa að hlíta því, að slíkar varnir komi fram í máli hans til innheimtu skuldarinnar	268
A hafði gefið út skuldabréf til B og sett hús að veði. Kona nokkur, C, eignaðist síðar húsið, og var svo ákveðið í afsalsbréfi til hennar, að hún tæki að sér að greiða nefnda veðskuld. Með því að taka við og þinglýsa afsalinu var C talin hafa tekið á sig persónulega ábyrgð á skuldinni gagnvart B, og var hún dæmd til að greiða honum hana	294
Skuld talin fallin í gjalddaga þar eð viðtökudráttur af hálfu kröfuhafa var ekki sannaður	294
M stefndi K, er hann var skilinn við að borði og sæng, til greiðslu skuldar vegna lána, er hann hefði veitt henni meðan hjúskapurinn stóð, en þá höfðu þau aðskilinn fjárhag. K sýknuð með því að M hafði engar kröfur gert, þegar skilnaður hjónanna gerðist, en of seint að bera kröfurnar fram síðar	306
Sýknað af skuldakröfu með því að sakarefnið hafði þegar verið útkljáð með óáfrýjaðri dómsathöfn skiptaréttar	317
Dómi í skuldamáli áfrýjað til staðfestingar	343
Í máli út af vangreiddum söluumboðslaunum var því mótmælt, að þau væru í gjalddaga fallin. Mótmælin ekki tekin til greina þar eð upplýst var, að allar þær vörur voru greiddar, sem selzt höfðu fyrir milligöngu söluumboðsmannsins. Hinsvegar var umstefnd upphæð lækkuð þar eð sönnun brast fyrir því, að salan hefði numið eins miklu og stefnandi hélt fram	450
Útgerðarfélag sýknað af kröfu félagsmanns um greiðslu kaufeftirstöðva	467
A hafði verið sent óbeðið vikublað eitt um 6 ára tíma. Í máli til innheimtu andvirðis blaðsins	

Þessi ár var A sýknaður að því er snerti 5 fyrstu árgangana með því að ekki var sannað, að hann hefði með reikningi eða á annan hátt verið krafinn um greiðslu í sambandi við gjald-daga blaðsins. Hinsvegar var hann dæmdur til að greiða síðasta árganginn af því að árið áður hafði verið tilkynnt í blaðinu, að þeir, sem fengju blaðið óbeðið og endursendu það ekki, hefðu þar með gerzt kaupendur 500

Stefnur. Sbr. málshöfðun.

Fundið að því, að í lögreglumáli hafði dómariinn þegar í stefnu tekið fram, að kærði hefði gerzt brotlegur og að upplýst væri um sök hans 233

Í héraðsstefnu hafði misritast nafn stefndu, Helga fyrir Hrefna. Hún mætti ekki eftir stefnunni, en eftir að málið var lagt í dóm fékk hún það upptekið að nýju og flutti fram varnir í því. Þegar af þeirri ástæðu þótti ekki ástæða til að ómerkja héraðsdóminn vegna þessa galla á héraðsstefnunni 294

Við birtingu héraðsstefnu var stefndum ekki afhent afrit hennar, og mætti hann ekki í málinu í héraði. Héraðsdómurinn ómerktur vegna þessa galla á stefnubirtingunni og málinu vísað frá undirréttinum 314

Sveitarstjórn.

Hreppnum A hafði verið skipt í tvö hreppsfélög, B og C. Sýslumaður úrskurðaði, að þurfalingur væri sveitfastur í A, þ. e. báðum hinum nýju hreppum. B áfrýjaði úrskurðinum til stjórnarráðsins, sem úrskurðaði, að þurfalingurinn skyldi teljast sveitfastur í C. Í máli gegn C til innheimtu meðlags var úrskurður stjórnarráðsins ekki lagður til grundvallar um sveitfestina þar eð áfrýjunarfrestur samkvæmt 65. gr. fátækralaga nr. 43/1927 var liðinn, er B áfrýjaði úrskurðinum. Úrskurður sýslumanns ekki heldur lagður til grundvallar sökum þess að hann hafði ekki gefið B kost á að gæta réttar

sins, áður en úrskurður féll, og þannig brotið meginreglu í fátækralögum og farið út fyrir þau takmörk, er lög settu um skyldur sveitarfélaga. Var C því sýknaður að svo stöddu 145

Svik, sviksamlegt athæfi.

- A veðsetti B hlut fyrir skuld og leyndi hann eldri veðum, er á hlutum hvíldu. Með því að ekki var upplýst, að veðsetningin til B hefði farið fram fyrir samtímis stofnaðri skuld, þá var brot A einungis heimfært undir 259. gr. hegningarlaganna 321
- Maður, er úrskurðaður hafði verið gjaldproti, sýknaður af ákæru fyrir brot á 26. kap. hegningarlaganna og lögum um gjaldprotaskipti 420

Sönnun, sönnunarbyrði. Sbr. játning, líkur, mat og skoðun, vitni.

- Þrátt fyrir neitun A var það talið sannað, að honum hefði verið kunnugt um viðgerð á bát, þar eð þrjú vitni höfðu borið um atvik, sem til þess bentu 6
- Ekki talið sannað, að A hafi ábyrgst greiðslu á vöruúttekt B, þótt eitt vitni, sem auk þess var ekki fullgilt, hefði borið, að A hefði tekizt ábyrgðina á hendur 25
- Talið sannað, að togari, sem tekinn var utan landhelgi, hafi gerzt sekur um landhelgibrot. Gert ráð fyrir, að togarinn hafi siglt sem svarar 2 sjómílum á klst., er hann hélt út frá landi 62
- Talið sannað með framburði sjónarvotta, að vélbátinn A hafi rekið á vélbátinn B á hafnarlegu, og að bátarnir hafi verið að slást saman, er síðast sást til þeirra að kvöldi. Morguninn eftir var B sokkin, og var orsök þess talin sú, að A rak á hann 97
- Bátinn A rak á hafnarlegu, og olli hann skemmdum á öðrum bát. Eigandi A talinn bera ábyrgð á tjóninu þar eð önnur orsök til þess, að bátinn tók að reka, var ekki sönnuð né gerð sennileg en sú, að legufærin hafi ekki verið fullnægjandi 97

Togari tekinn í landhelgi með óbúlkuð veiðarfæri. Ekkert talið hafa komið fram, er benti til þess, að það hafi verið vegna undirbúnings undir veiðar í landhelgi, og var brotið því heimfært undir 1. gr. laga nr. 36/1926	130
Heimild A til að framselja veðskuldabréf fyrir hönd dánarbús ekki talin sönnuð gegn mótmælum skuldara	133
Þrátt fyrir neitun kærða þótti sannað með vitna- framburðum, að hann hefði verið með áhrifum áfengis við bifreiðaaakstur	155
Ekki talið sannað, að maður, sem í heimildarleysi hafði kastað eign sinni á 5 kindur, hefði verið búinn að ásetja sér að gera það, fyrr en eftir að þær voru komnar í vörzlur hans	164
Í skaðabótamáli út af árekstri skipa þótti ekki sann- að, hvort ljós annars skipsins hefðu logað, skömmu á undan árekstrinum	174
Skipseigandi ekki talinn hafa sannað það, að ráðn- ing vélstjóra hefði verið bundin við ákveðna vertið, þar eð vélstjórinn mótmælti því og skip- rúmssamningur benti til hins gagnstæða	215
Gegn neitun aðilja var ekki talið sannað, að óskrá- sett pöntunarfélag væri samvinnufélag eftir lög- um nr 36/1921	223
Sannað með sextantmælingum varðsups, að togari hefði verið að landhelgiveiðum. Áttavitamið- anir togaraskipstjórans ekki taldar hafa sannað hið gagnstæða	228
Bifreiðarstjóri dæmdur til að greiða bætur út af slysi vegna þess að hann sannaði ekki, að slysið hefði hlotið að vilja til, þótt einskis hefði verið á vant um umbúnað reykháfs, er hann flutti á vagni, sem tengdur var við bif- reið hans	243
Bátur hafði fengið haffærisskirteini, er gilda átti í tvö ár, ef honum væri vel við haldið. Niu mán- uðum síðar strandaði hann, og 14 mánuðum eftir strandið var úrskurðað, að báturinn væri óbætandi, m. a. vegna fúa og maðksmugu. Ekki talið sannað, að svo mjög hafi að skemmd-	

um þessum kveðið, er báturinn strandaði, að hann hafi þá verið óhaffær	325
Í máli til viðurkenningar lögveðrétti fyrir kröfu var ekki sannað, að krafan hefði stofnast með þeim hætti, að henni fylgdi lögveðréttur	339
Talið ósannað, að seljandi vöru hafi tekið við vixlum sem greiðslu andvirðis, eftir að vanefndir af hálfu kaupanda höfðu átt sér stað. Tilætlun talin sú, að seljandi reyndi að selja vixlana og fá greiðslu á þann hátt	348
Þrátt fyrir neitun kærðs var talið sannað með skýrslum vitna, að hann hafi gerzt sekur um ólöglega áfengissölu	383
Brot bifreiðarstjóra gegn bifreiðalögum og áfengis- lögum sannað með játningu hans, sem var í samræmi við skýrslu lögregluþjóns og niður- stöðu blóðrannsóknar	397
Talið varhugavert gegn eindreginni neitun lögreglu- þjóns, og eins og þar að lútandi vitnisburðum var háttað, að telja það sannað, að hann hafi barið mann nokkurn vísvitandi með lögreglu- kylfu	401
Ýmsir menn báru, að þeir hefðu, hver í sínu lagi, keypt áfengi af A. Ennfremur hafði verið hlustað á símtöl af þar til kvöddum mönnum, þar sem A hafði lofað að selja áfengi. Loks fannst skrá yfir „lánað“ áfengi til ýmissa manna í viðskiptabók hans. Þetta í sameiningu talin næg sönnun fyrir sök hans	431
Í máli út af riftun húsakaupa tókst A ekki að sanna, að B, sem var kaupandinn og greiddi hluta af húsverðinu með veðskuldabréfi, hefði gefið A rangar upplýsingar um fasteignamat og brunabóamat húss þess, er að veði var, enda talið, að A, sem var byggingarmeistari, hefði verið í lófa lagið að afla sér réttra upplýsinga um mót þessi	441
A, söluumboðsmaður, krafðist umboðslauna af um- bjóðanda sínum, B. Lagði hann fram sundurlið- aða skrá yfir seldar vörur, en kvaðst ekki geta lagt fram „kreditnótur“ eða önnur gögn fyrir	

nokkrum hluta umkrafinnar upphæðar þar eð B hefði ekki sent honum nóturnar. Þessu var mótmælt af B, og var talið, að sönnunarskortur í þessu efni yrði að koma niður á A, enda hefði honum verið unnt að tryggja sér sönnun fyrir því, hverju salan nam, þar sem greiðsla fór fram gegnum banka eða pósthús	450
Gegn neitun kærðs togaraskipstjóra þótti ekki sann- að, að hann hefði verið að veiðum í landhelgi, þótt ýmislegt benti til þess	495
Sökum ósamræmis í vitnaskýrslum þótti ekki sann- að, að kærður bifreiðarstjóri hafi selt áfengi né að hann hafi verið sjálfur með áhrifum áfengis	521
Með skýrslu ákærðs bifreiðarstjóra, samanborinni við álit bifreiðaeftirlitsmanna, var talið upplýst, að ökuhraði hans hefði verið 30—35 km. á klst.	534
Refsiverður verknaður tveggja sakborninga sam- kvæmt 2. mgr. 99. gr. og 101. gr. hegningarlag- anna sannaður með skýrslum sjónarvotta, en sjálfir neituðu sakborningar sök sinni	538
Sök manns, er seldi áfengi ólöglega, sönnuð með líkum	545
Lögtak var gert í húsi fyrir opinberum gjöldum A, enda hafði Skattstofa Reykjavíkur vottað, að hann væri eigandi hússins. B áfrýjaði lögtakinu og fékk það úr gildi fellt með því að það sannað- ist, að hann (B) væri eigandi að húsinu	552

Umboð.

A hafði fengið skip til umráða samkvæmt kaupsamningi, en afsal átti síðar að gefa, er andvirðið væri greitt. Talið, að í samningnum hefði falizt heimild A til handa til þess að láta framkvæma nauðsynlega viðgerð á skipinu, og varð eigandinn að hlíta haldsrétti fyrir viðgerðarkostnaði. Ekki talið skipta máli, þótt vanefndir kynnu að hafa verið orðnar á kaupsamningnum af hálfu A, er hann kom skipinu í viðgerð, þar eð viðgerðarmanni var kunnugt um heimild A samkvæmt kaupsamningnum, en ekki um vanefndirnar

- Fjárnámsgerð fór fram í húsi samkvæmt veðskulda-
bréfi. Gerðin ómerkt með því að ekki var
sannað gegn mótmælum gerðarþola, að maður
sá, sem fyrir hönd dánarbús hafði framselt
gerðarbeiðanda bréfið, hefði haft heimild til
þess 133
- A var formaður og framkvæmdarstjóri óskrásetts
pöntunarfélags. Heildsali höfðaði mál gegn A
f. h. félagsins til greiðslu á andvirði vöru, er
A hafði pantað fyrir félagið. Félagið krafðist
frávisunar frá undirrétti, þar eð A hefði ekki
heimild til að binda það fyrir dómi. A talinn
hafa verið bær um að taka við málssókninni,
og frávisunarkröfunni hrundið 223
- Fjárhaldsmaður tveggja erfingja í dánarbúi talinn
hafa heimild til að gera ráðstafanir til inn-
heimtu veðskuldar, er vanskil voru á orðin, og
fela málflutningsmanni skuldina til innheimtu f.
h. dánarbúsins, enda þótt umboð til þess kynni
að vanta af hálfu einhverra erfingja í dánar-
búinu, enda hafði umboði hans aðeins verið mótmælt
í héraði sem óstaðfestu, en ekki sem ó-
sönnu 294

Umboðssala.

- A, sem var heimilisfastur á Blönduósi, gerði um-
boðssölusamning við h/f Shell í Reykjavík um
sölu á benzini frá benzingeymi, er félagið átti
á Blönduósi. Þar eð A vann starf sitt almennt
á eigin ábyrgð og kostnað og gegn ákveðnu
hundraðsgjaldi af hinni seldu vöru, þá var hann
talinn sjálfstæður atvinnurekandi, en ekki þjónn
h/f Shell 204
- A í Reykjavík var aðalumboðsmaður sænsks firma
hér á landi, og hafði B á Ísafirði gerzt sölu-
umboðsmaður A þar. B krafði A um söluum-
boðslaun, en A taldi þau ekki fallin í gjald-
daga sökum þess að hann hefði enn ekki fengið
sín sölulaun greidd frá sænska firmanu. Gegn
mótmælum B var ekki sannað, að slíkir hefðu
verið samningar þeirra A og hans, og þar eð

allir þeir, sem keypt höfðu fyrir milligöngu B, höfðu þegar greitt að fullu, þá var talið, að laun B væru gjaldkræf orðin. Hinsvegar var krafa B lækkuð nokkuð, þar eð skýrsla hans um magn seldrar vöru fyrir milligöngu hans var vefengd, en auðvelt hefði verið fyrir hann að sanna þetta, þar eð greiðslur fyrir vöruna gengu gegnum banka eða pósthús 450

Uppboð.

Hreppstjóri hélt „í umboði sýslumanns“ nauðungar-uppboð á jörð til lúkningar veðskuldabréfi að fjárhæð 1500 kr. Var uppboðið síðan staðfest af sýslumanni í aukarétti. Hæstiréttur taldi uppboðið markleysu þar eð fjárhæðin nam meiru en 100 kr., sbr. lög nr. 32/1911, 12. gr., auk þess sem veðskuldabréfið, sem vera átti grundvöllur uppboðsins, hafði hvorki verið lagt fram við uppboðið né síðari staðfestingu þess, svo séð yrði, og fylgdi ekki skjölum málsins til hæstaréttar, hvorki í frumriti né eftirriti. Staðfesting uppboðsins felld úr gildi ex officio .. 142

Tekið fram, að staðfesting sýslumanns á nauðungar-uppboði, sem hreppstjóri hefir framkvæmt, eigi að fara fram í uppboðsrétti 142

Fasteign var seld á nauðungaruppboði samkvæmt ákvæðum 10. gr. tilsk. 18. febr. 1847, og fékk kaupandinn uppboðsafsal fyrir eigninni. Ófullnægðir veðhafar áfrýjuðu uppboðinu og afsalsútgáfunni og fengu hvorttveggja ómerkt í hæstarétti sökum þess að uppboðsskilmálar höfðu ekki verið í samræmi við ákvæði nefndrar 10. gr. um greiðslu uppboðsandvirðis, og óhagstæðari væntanlegum kaupanda, enda voru afbrigðin ekki samþykkt af áfrýjendum, er uppboðið fór fram 160

Úrskurðir.

Framhaldsrannsókn fyrirskipuð í opinberu máli gegn bifreiðarstjóra 376

Framhaldsrannsókn fyrirskipuð í opinberu máli

gegn manni, er aðstoðað hafði bifreiðarstjóra við flutning skipsreykháfs á tengivagni	399
Frestí synjað með úrskurði	437
Frestur veittur með úrskurði	459

Útivist aðilja.

1. Áfrýjandi mætti ekki. Útivistardómur 53, 54, 55, 226, 227, 368, 369, 370, 430, 431, 519, 521, 599,	600
2. Útivist stefnda, er kröfur voru gerðar á hendur í hæstarétti 30, 95, 215, 274, 277, 314, 343, 378, 441,	532
3. Útivist manns, sem aðeins var stefnt til að gæta hagsmuna sinna, en án þess að kröfur væru gerðar á hendur honum	6, 112, 160

Útsvar. Sjá skattar og gjöld.

Valdstjórn og allsherjarregla.

Sjö menn dæmdir til refsingar eftir 101. gr. hegningarlaganna fyrir árás á lögreglumann. Ekki talið sannað, að þeir hafi bundizt um það samtökum fyrirfram, né framið brotið með þeim hætti, sem um ræðir í 104. gr. hegningarlaganna. Ekki litið svo á, að lögreglumaðurinn hafi gefið þeim tilefni til árásarinnar með röngu atferli, sbr. 103. gr. hegningarlaganna. Sumir sakborningar einnig dæmdir eftir 205. gr. hegningarlaganna	401
Maður dæmdur til refsingar eftir 1. mgr. 99. gr., sbr. 101. gr. og 102. gr. hegningarlaganna fyrir að veitast að tveimur framfærslufulltrúum með ofbeldi og skammaryrðum	529
Tveir menn dæmdir til refsingar eftir 2. mgr. 99. gr. og 101. gr. hegningarlaganna fyrir að veitast að uppboðshaldara og aðstoðarmönnum hans	538
Margir menn dæmdir til refsingar eftir 101. og 109. gr. hegningarlaganna og sumir einnig eftir 102. gr. þeirra fyrir að hafa brotizt inn í fangahús, ráðizt þar á lögregluþjóna með ofbeldi og meiðyrðum, og sleppt gæzlufanga út	568

Varnarþing.*a) Einkamál.*

Geðveikrahælið á Kleppi sækir mál gegn hreppi í Húnavatnssýslu til greiðslu meðlags með sjúklingi fyrir gestarétti Reykjavíkur samkvæmt heimild í 1. gr. laga nr. 59/1905	145
Mál til innheimtu skuldar samkvæmt skuldabréfi talið rétt höfðað á heimilisvarnarþingi skuldara á Akranesi, enda þótt í bréfinu stæði, að mál út af skuldinni skuli reka fyrir gestarétti Reykjavíkur án tillits til varnarþings aðilja. Var upplýst, að skuldareigandi, sem heima átti í Reykjavík, hafði látið semja bréfið, og að skuldunautar hefðu þá enga áherzlu lagt á varnarþingsákvæði bréfsins	219
Varnarþing A talið í N.-Múlasýslu, þótt hann teldi það sjálfur í N.-Þingeyjarsýslu	290
Talið rétt að byrja kyrrsetningu á Ísafirði á eignum manns, sem heima átti í Reykjavík	450

b) Opinber mál.

Mál gegn togaraskipstjóra vegna landhelgibrots, framins út af Dyrhólaey, sótt í Vestmannaeyjum ..	62
Tveir bifreiðastjórar, heimilisfastir í Reykjavík, frömdu brot í Árnessýslu. Sök beggja dæmd í Reykjavík	79
Mál gegn togaraskipstjóra vegna landhelgibrots, framins undan Mýrdal, dæmt í Vestmannaeyjum	228
Refsimál gegn 4 persónum, tveimur búsettum í Reykjavík og tveimur í Dalasýslu, sem samsekar voru um stórbjófnad o. fl. brot, er öll voru drýgð í Dalasýslu, var rekið og dæmt í Reykjavík	356
Mál gegn togaraskipstjóra vegna landhelgibrots, framins út af Öndverðarnesi, sótt í Reykjavík ..	495
Refsimál gegn tveimur mönnum, búsettum í Hafnarfirði, fyrir að veitast að uppboðshaldara þar, dæmt í Reykjavík af dómara samkvæmt kgl. umboðsskrá	538

Vátrygging.

Eigandi skips ekki talinn hafa sýnt þá vangæzlu, að skip hans hafi verið fallið úr vátryggingu, er það strandaði. Talin vanræksla af vátryggingarfélaginu að hlutast ekki til um björgun, þegar er því varð kunnugt um strandið, þar eð eigandi skipsins var þá fjarverandi. Eigandi skipsins einnig sekur um hirðuleysi viðvikjandi björgun þess, en þó ekki svo, að hann firrti sig bótarétti. Vátryggingarfélagið einnig skylt að bæta brunatjón, er síðar varð í skipinu á strandstað, því þótt eigandinn hefði sýnt vanrækslu um gæzlu skipsins, þá hafði félagið viðurkennt bótaskylduna í bréfi til hans, og var því þó þá kunnugt um vangæzluna. Krafa félagsins um niðurfærslu vátryggingarbóta vegna þess að skipið hafi verið skemmt, er það strandaði, ekki tekin til greina

325

Veð. Sbr. sjóveð.

A hafði fengið hlut að handveði frá B. Eftir að veðskuldin var eindöguð, fékk A tvo menn dómkvadda til að meta veðið, sem hann tók síðan til eignar fyrir matsverð eftir 22. kap. kaupab. Jónsbókar. En þar eð A hafði ekki gætt þess að tilkynna B, hvenær og hvar matið skyldi fram fara, var B ekki talinn við það bundinn, og eignartaka A því ógild

39

Talið leiða af ákvæðum 4. gr. laga nr. 30/1928, að sjálfsvörzluveð í bátum, minni en 5 smálestir, eigi að lúta reglum um veð í lausafé. Þar sem einnig var álitid, að fyrirmæli 7. gr. veðlaga nr. 18/1887 væri enn í gildi, þrátt fyrir hið almenna ákvæði í upphafi 8. gr. laga nr. 30/1928, þá leiddi af þessu, að sjálfsvörzluveð í tveimur bátum utan Reykjavíkur, sem minni voru en 5 smálestir, samkvæmt veðbréfi, er ekki var lesið á næsta manntalsþingi, varð að víkja fyrir síðar stofnuðu handveði

236

Krafa Landsbankaútibús um viðurkenningu lögveðs eftir 3. gr. laga nr. 44/1929 ekki tekin til greina

- þar eð sönnun brast fyrir því, að krafan hefði stofnast með þeim hætti, sem um ræðir í 2. mgr. nefndrar gr. 339
- A hafði bæði víxil og lífsábyrgðarskírteini að handveði fyrir skaðabótakröfu á hendur B. Sagt, að hann geti notfært sér báðar tryggingarnar, og sé hann sjálfráður, að hvorri hann gengur fyrir 348

Verkbann. Sjá vinnudeilur.

Verzlun. Verzlunarhættir. Sbr. umboðssala.

- A var dæmdur til refsingar eftir 1. mgr. 279. gr. hegningarlaganna fyrir að senda mjólk á markaðinn í flöskum, sem merktar voru sem 1 lítra flöskur, þótt þær rúmuðu til jafnaðar um 6% minna, leynd kaupendur því, að flöskurnar stóðust ekki málið, og taka gjald sem um réttar flöskur væri að ræða 460
- A krafðist þess, að B væri dæmt óheimilt að nota tiltekna vörumiða, sem væru of líkir vörumiðum, sem A hefði fyrir byrjað að nota. Talið, að þótt svo væri, að vörumiðar A hefðu ekki verið rétt skrásettir, þá mætti leiða af ákvæðum vörumerkjalaga og 9. gr. laga nr. 84/1933, að sá, sem fyrir byrjar að nota óskrásett vörumerki, geti fengið öðrum, sem síðar taka það eða önnur of lík merki upp, dæmt óheimilt að nota slík merki 248

Vextir.

- Skuld, sem stafaði af skaðabótaskyldu verki utan samninga var eindöguð og mál höfðað til innheimtu hennar, áður en lög nr. 73/1933 tóku gildi. Með dómi, uppkveðnum í febr. 1936, var sagt, að gegn mótmælum stefnds yrðu vextir ekki dæmdir hærri en 5% 97
- Með héraðsdómi var váttryggingarfélag dæmt til að greiða váttryggingarbætur með 6% ársvöxtum. Krafa félagsins í hæstarétti um lækkun vaxta ekki tekin til greina þar eð dæmd vaxtahæð var talin lögum samkvæm 325

Viðskiptatilkynningar.

- Eftir að A hafði árangurslaust kært útsvar sitt til skattanefnda vegna þess að hann taldi sig ekki útsvarsskyldan hér á landi, greiddi umboðsmaður hans útsvarið fyrirvaralaust. Sagt, að með svofelldri greiðslu hefði réttur A til endurgreiðslu útsvarsins glatazt 15
- A hafði tekið fyrirvaralaust við veðskuldabréfi sem greiðslu upp í húsverð. Í máli til riftunar kaupunum bar A það fram, að annar hefði verið útgefandi veðskuldabréfsins en hann hafði ætlazt til. Þessu ekki sinnt þar eð A hafði m. a. veitt bréfinu móttöku með nefndum hætti 441
- A var sent vikublað í 6 ár, án þess að hann hefði um það beðið. Í sambandi við 5 fyrstu árgangana var hann ekki krafinn greiðslu né honum sendur reikningur, og var honum því ekki talið skylt að greiða andvirði þeirra. Hinsvegar var hann dæmdur til að greiða síðasta árganginn þar eð tilkynnt hafði verið í blaðinu árið áður, að þeir, sem tækju athugasemdalaust við blaðinu og endursendu það ekki, yrðu taldir hafa gerzt kaupendur 500

Viðtökudráttur.

- Skuldari samkvæmt veðskuldabréfi taldi skuldina ekki kræfa vegna þess að hann hefði ekki getað greitt sökum viðtökudráttar kröfuhafa. Mótbárinni hrundið þar eð ekki var sannað, að skuldarinn hefði gert tilraun til greiðslu 294

Vinnudeilur.

- Verklýðsfélag í Bolungarvík bannaði meðlimum sínum að vinna hjá A, sem hafði umfangsmikinn atvinnurekstur þar, en vildi ekki semja við félagið um kaupgjald meðlima þess né viðurkenna það sem samningsaðilja. Verkbannið ekki talið ólögmætt. Alþýðusambandið bað tvö verklýðsfélög innan sambandsins að afgreiða ekki bát, sem A átti að $\frac{1}{4}$ hlutum og annaðist útgerðarstjórn á. Eigendur bátsins kröfðu Alþýðusam-

bandið skaðabóta vegna afgreiðslubanns þessa, en það var sýknað, þar sem afskipti þess urðu ekki talin stuðningur við ólögmaett verkþann, og það hafði ekki hvatt til ofbeldis eða annarra ólöglegra verka 504

Vinnusamningar.

- Vangreidd laun samkvæmt vinnusamningi milli félags járníðnaðarmanna og 4 vélsmiðja dæmd .. 151
- Söluumboðsmaður á Blönduósi fyrir heildsala í Reykjavík, sem starfaði á eigin ábyrgð og kostnað og gegn ákveðnu hundraðshlutagjaldi af seldri vöru, ekki talinn þjónn heildsalans .. 204
- Kaupeftirstöðvar dæmdar véltstjóra á gufuskipi samkvæmt skýrslu hans, sem kom heim við reikning frá útgerðarmanni og skiprúmssamning. Ennfremur dæmdar bætur fyrir fyrirvaralausar uppsögn 215

Vitni.

- A, sem var prókúristi hjá hlutafélagi, bar félaginu í hag í skuldamáli, meðan hann enn var í þjónustu félagsins. Var hann ekki talinn fullgilt vitni í því máli 25
- Kærði dæmdur fyrir ölvun við akstur gegn neitun sinni, en samkvæmt framburði vitna, sem kváðust hafa séð vín á honum 155
- Í skaðabótamáli út af árekstri skipa báru mörg vitni, að þau hefðu ekki séð loga á siglingaljósum annars skipsins skömmu fyrir áreksturinn. Sökum ónákvæmni í framburði sumra vitnanna og sökum þess að ósannað var um önnur, að þau hefðu verið í þeirri aðstöðu, að þau hefðu getað séð ljósin, þótt þau hefðu logað, og loks vegna þess að aðrir vitnisburðir drógu úr gildi hinna fyrrnefndu, þá þótti eigi upplýst, hvort ljósin hefðu logað eða ekki 174
- A, sem var loftskeytamaður á togara, var í refsímáli gegn skipstjóra krafinn vitnisburðar um móttöku og sendingu loftskeyta á togaranum og um efni þeirra. A neitaði að svara og bar fyrir

sig þagnarskyldu samkvæmt 5 gr. laga nr. 82/1917 sbr. 15. gr. laga nr. 12/1905. Ekki fallið á, að nefnd lagaákvæði veiti undanþágu frá vitnaskyldu í máli eins og því, sem fyrir lá. A því skyldaður til að svara, en tekið fram, að vitnaskylda hans taki ekki til upplýsinga, sem ástæða væri til að ætla, að gæti bakað honum refsíabyrgð	373
Kærði dæmdur fyrir ólöglega áfengissölu þrátt fyrir neitun sína, en samkvæmt framburðum 4 vitna, sem samtímis keyptu vín af honum	383
Stúlka, sem dæmd hafði verið fyrir þjófnað og ölvun og áminnt fyrir ósæmilega hegðun, var leidd sem vitni í opinberu máli, en ekki eiðfest	521
Vitni neituðu að vinna eið í opinberu máli. Fundið að því, að þeim var ekki bent á, að þau ættu aðeins að vinna eið að því, að framburðir þeirra væru gefnir eftir beztu vitund og eftir því sem þau myndu bezt	545
Fundið að því, að í opinberu máli fór eiðfesting vitna fram, án þess að kærði væri viðstaddur, og honum var ekki heldur skipaður fyrirsvarsmaður	545

Víxilmál.

Talið heimilt að bera fram í víxilmáli þá varnarástæðu, að handhafi víxilsins sé ekki réttur heimildarmaður að honum	58
--	----

Víxlar.

A hafði gerzt ábekingur á víxli, sem B hafði keypt. Er að gjalddaga kom, bað samþykkjandi víxilsins A að gerast ábekingur á nýjum víxli, er hann kvaðst ætla að selja B til framlengingar hinum fyrri. Gerði A það og skrifaði jafnframt orðið „framlenging“ framan á víxilinn. Í stað þess að leysa eldri víxilinn út, fór samþykkjandinn með nýja víxilinn í banka og seldi hann þar. En þar eð hann brast heimild til að ráðstafa víxlinum þannig, og einnig var talið, að bankinn hefði átt að sjá þennan heimildarrest vegna

áritunarinnar um framlengingu, þá gat bankinn ekki öðlazzt rétt gegn A, og var A sýknaður af kröfu bankans í víxilmáli um greiðslu á víxl- inum	58
--	----

Vörumerki. Sjá verzlun, verzlunarhættir.

Þinglýsingar.

Þrátt fyrir hið almenna ákvæði í upphafi 8. gr. laga um þinglýsing skjala og aflýsing nr. 30/1928 var talið, að ákvæðin um þinglestur lausafjár- veðs í 7. gr. veðlaga nr. 18/1887 væru enn í gildi, þar eð þau væru ekki berum orðum úr gildi felld	236
Skýrð 4. gr. laga nr. 30/1928 á þann hátt, að í henni felist sú efnisregla, að um stofnun og vernd eignarréttar og eignarhafta yfir bátum, minni en 5 smálestir, skuli fara eftir reglum um lausafé	236
Kaupandi fasteignar, sem tekið hafði við og látið þinglýsa afsali, þar sem svo var kveðið á, að hann tæki að sér veðskuld, er á fasteigninni hvíldi, talinn hafa þar með tekið á sig persónulega ábyrgð á skuldinni gagnvart eiganda skulda- bréfsins	294

Þjófnaður.

a) Almennur þjófnaður.

Maður dæmdur fyrir ýmsa smáþjófnaði eftir 6. gr. laga nr. 51/1928	564
---	-----

b) Stórþjófnaður.

Fjórar persónur dæmdar fyrir stórþjófnað eftir 7. gr. laga nr. 51/1928 sbr. 231. gr., 1. og 4. tölu- lið, hegningarlaganna	356
---	-----

Ölvun. Sjá áfengislagabrot, bifreiðar.

